

துவர்களை விடுங்களை உடைய பாய்ந்துயில் கொண்டனர், அப்போது திருநதராபுட்டியார் துரியோதனனை நோக்கித் தழுபுடித்திரன் கண்ணை நீட்டிடைப் படைத் துணைவனுக்குப் பெறுதற்கு முன்பு நீசென்று படைத்துணைவனுக்குப் பெறுவாயென்று கூறத் துரியோதனன் கணானமூர்த்தி யிடைச்சென்று திருமுடிப்பக்கத்தில் ஓடிச் செருத்தனன்.

சென்ற வுறுகமுதலாவ அருச்சுனனுக்குக் கூற அவன்னை புத்திரனை உடனே பால் கண்ணமூர்த்தி யிடஞ்சென்று தயாமிட்டி உகர்த்திட்ட அசுரன் டிலிருந்து, அவர் திருவாயை மட்டித் தொண்டோது துயிலுணர்ந்தவர்போ லெழுந்து அருர் கூனை முன்பு நோக்கித் துரியோதனனைப் பின்னர்ப்பார்த்து உங்கன் வருகை பாதுகை கண்ணையோதனன் உம்மைப் படை துணைவராகப்பொ டுந்நெனவு அருச்சுனன் எனக்கு முன் அன் வந்தாலு ரேவீரையாரை முன்னங்கண்டு என்பனக் கருதமைத் திருவாய் சொப்பு நிர்மையால் எனக்கே துணை யாக வேண்டுகென்மனன், துரியோதனனை நோக்கியபோது அந்தனிமித்தம் எங்கள்மேற் பெரி லாயுந் மெடாநோழிய வேண்டுகென்று விடைபெற்று கண்ணமூர்த்தியருளிய கோபாலராயிட் படை துணைவரோடு பலராயரைக்கண்டு அவராத் தில் வீரரைப்பெற்று அப்திபுரிசென்றனன்.

கண்ணமூர்த்தி யருச்சுனன் தேர்மேலெழுந்தருளியுபப் பிலாவியந்திற்குச் சென்று தீரமபுத்திரனை நோக்கி யினி யேனும் உலகாளக்கருத்தோ, அன்றி முன்போலக் காடாளக் கருத்தோவென்று வினாவத் தீரமபுத்திரன் துரியோதனது தியரைக் கொன்று, நாடு குவதைப் பட்டினமும் நீரே தூதாகத் துரியோதன லிட்டத்துச் சென்று எங்கள் நாடு தூதா னுயினும் ஐந்தாமாயினும் ஐந்துவீடாயினும் வேண்டுகூதாராத்திற்ப் போர் செய்வது திண்ணமென அதுகேட்ட வீமனுமுதலிய நால்வருங் கோபீக்க அனைத் தலையுசெய்து கண்ணமூர்த்தியைத் தூதாக அனுப்பினன், தூதாகிவந்த கண்ணமூர்த்தியைச் சஞ்ஞியா லெதிர்கொள்ளாது, துரியோதனனிருக்க, எதிர்கொண்ட விதுரன் வீட்டுக்கு ஏழுந்தருளித் திருவாய் செய்து அன்றிரவு

அவருடைய பரிசு, உறுதி யாகிய பரிசு பெறும்பருள்க லெ ளக் கண்ணொழிந்த யெழுந்தருளித் துரிப்பாற் றன் கொயிலுட் சென்றான்.

அவர் வருகையைப் பற்றித் துரிப்பாற் றான் தன் சனையிடுது ள்ள அரசரைநோக்கித் கண்ணொழிந்த யெழுந்தருளித் துரிப்பாற் றன் கொண்டு உபசரிப்பாற் றுங்கூட விரும்பினவன் உடையோடு நூ லு அங்ஙனம் யிருந்து அவரோடு ஒராசனங் கொள்ளு து வருவதாயிற்று எய்துவிட்ட சடைபட்டியிற் றீர்ப்பி ரில்லில் உண்டது சங்கீதமெனத் தன்னமுற் றித் துரிப்பாற் றன் உண்டு பின்னர் உடமோடு கொஞ்சியது சங்கீதோ வென்னத் துரியோதனன் தீநிர்க்குமரசாணைய என்னவென வினாவத் தருட்டித் திரை முதலென்கருவரை நூற் று உடமோடு கழிந்தன. ஆதலால் அவர்க்குரிய பரிசு உடைய கொடுவெனத் துரிப்பாற் றன் தோஷம் உடைய கொடுவெனத் துரிப்பாற் றன் அங்குக்குப் பரிசு கொடுக்கொடு, கொடாநொழியினுடைய சங்கீதம், தீயிழிப் பாயென்றுத் துரியோதனன் அவரையிகழ்த்து, தனியிற் றித் சென்று விதுமனையொழித் துநிந்தித் துரிப்பாற் றன் தன்கைவிட்டிற் றுறித்துத் தன் கொடுக்கச் சென்றான்.

கண்ணொழிந்த துரிப்பாற் றன் துரிப்பாற் றன் கண்ணிப்பரு வத்திற் துரியனுக் கொரு புத்திரனாற்பெற்று உன்னால் கங் கையில் விடப்பட்டவன் உடமோடு. அவருடைய அச்சுயசேன னென் றொரு சர்ப்பு மிருக்கின்றது அதை அருச்சுனன்மேல் இரண்டாந்தடவை பிரயோகஞ் செய்யாது லிருப்பாயென்று குந்திதேவிக்குக்கூறி விதுரனில்லிற் சென்றன நிரவுகழித்து பப்பிலாவியத்திஞ்சு செல்லத் தேநின்மே லெழுந்தளிஞர். அப் போது துரியோதனன் கண்ணொழிந்தியை வஞ்சனையாற் சிறை ப்பித்திக் திசுச் சஞ்சயனால் வருவித்துப் பொய்யாசனமிட்ட னன் அவ்வாசனத்திருந்த கண்ணொழிந்தியிடு வஞ்சனையென் றறிந்து விசுவருபங்கொண்டதன்கீழிருந்த அரசுநாதமுதலாயி னெனக்கொன்று துரியோதனனை நோக்கி யின்றையுங்களைக் கொண்டு கணவேன் கணந்தால் வீழ்ந்தமுதலையோர் கூறிய சபதம் பெயர்க்குமென்று கூறிக் கோபம் தணிந்து பழைய திருவு

ருவங்கொண்டு அவன் கோயிலிலின்று நீங்கிக் கன்னனை நோக்கிப்பிறப்புவகையை எடுத்துக்கூறி, தன்னுடன் வந்த அசுவத்தாமாலினிடத்துத் துரியோதனனுக்கு ஐயம்வரச் சிலருநிகளைக் காட்டித் தேவேந்திரனையழைத்து உன்புத்திரனாகிய அருச்சுனன் கன்னனை வெற்றிகொள்ள அவன் கவசகுண்டலங்களை வாங்கிவருவாயெனக் கட்டளையிட்டருளினார்.

தேவேந்திரன் ஒருமுதிய வேதியன் வாடிவமாய்க் கன்னனிடத்துவந்து புகழ்ந்தென் றெடுத்துக்குடன் படுவாயாகில் யான்கருதியதைக் சொல்வேனென்றளவில் கன்னன் நீவேண்டியது கொடேனாகில் “மன்றில்வலிந்தோன்” முத்தியோர்செயதபாவத்திற் செல்வேனென, கேட்ட தேவேந்திரன் உன்னிலின்று நீங்காத கவசகுண்டலங்களைத் தருவாயென்றி ரக்கவிவையென்னோடு பிறந்தன ஆதலால் கொடுத்தற்குறிது. நீயே கொள்ளென்று கன்னன்கூறியவளவில் தேவேந்திரன், தன்மகன் அருச்சுனன்போரில் உன்னவெல்லுவதற்குவந்து இரங்கினான். நீகொடாதொழிகவென்று சூரியன் அசரீரியாகக்கூற, உணர்ந்த கன்னன், கொடுத்ததைமறுக்கே னென்றிருந்தவளவில் தேவேந்திர னவற்றைக்கொண்டு கண்ணமூர்த்தியிடத்துக் கொடுத்தனன். மீட்டிம்கன்னனிடத்தில் ஓர் சிகாமணியுண்டு அதனையும் வாங்கிவருகவெனக் கண்ணமூர்த்திபணிக்க அதுகேட்டுத் தேவேந்திரன் முன்புசென்றதிறுவருவோடு சென்றிரக்கக் கன்னன்கொடுத்தவுடனே இவனைப்போலும் வள்ளன்மைபூண்டோர் உலகிலொருவருமில்லையெனக்களிகூர்ந்து ஒரு வேற்படையைக் கன்னனுக்குக் கொடுத்துமீண்டு கண்ணனிடத்துவந்து அச்சிகாமணியைத்தந்து தன்னுலகிற்குச் சென்றனன்.

அப்பால் கண்ணமூர்த்தி குந்திதேவி கோயில்குறுகியிங்கிருக்கும் கன்னனென்பவன்முன்பு கன்னிப்பருவத்தில் பெற்று உன்னாற்பெட்டகத்திற்ே ித்திறத்தில் விடப்பட்டவன் அவன் டத்தில் அச்சுவசேனனென்றொரு சர்ப்பமுண்டு தீதனை யிரண்டார்த்தடவை அருச்சுனன்மே லெய்யாமல் ஒருவரங்கேட்டுவருகவென்றுகூறக், குந்திதேவிக்கேட்டு மீனங்கலங்கி அவ்விடத்திற் சென்றபோது கன்னனும் அவன்வருகையைக்கேட்டு ள்திரவந்

து திருவடிபணிந்து அன்னாய் நீயிங்குவருகையென் பெருந்தேவ
மென்றுநிதம்ப, சூத்திதேவி அப்பாசெல்லவக்குழந்தாய் நீ ஐவரு
க்குமுன் பிறந்தவன் உன்னையிதுகாதும் பிரிந்திருக்கேனெயெ
ன்துகண்ணீர்ததுப்பி வாய்முழநிற்குற அதுகேட்ட கண்ணன்
இங்கு என் தாய்மாரெனவந்த பலரும் இந்த ஆடையைப்போர்
த்து மாண்டார்கள் அவர்கள்போல நீர் மாளாமல் உடங்குவே
ண்டுவதைப் பெற்றுக்கொண்டு போகென்று சொல்ல, நான்
உன்னைப் பெற்றேறுகில் என்னை யிந்த ஆடையழிச்சுவென விபி
ர்த்துப்போர்த்துத் தன் முன்னேயிருந்த சூத்திதேவியின் திரு
வடி மெல்விழ, அவளெடுத்து மடியின்மேல் வைத்துக் கை
யால் உடம்பை நீவி அப்பா உன் தந்திரமாதிய ஐவரோடு
கலந்து நியராளா உனக்குச் சொல்லவந்தேன் நீவருக என்று
சொல்லினாள்.

அன்னாய் நீயன்றேகருமல் இன்று நகர்ப்பா நான் செ
ய்யக்கடவதியாது துரியோதனனோ இன்னுனென் றறியாத
எனக்கு முடிசூட்டி யாசியல் தந்து என்னெச்சிலையும் உண்
டான். அவன்செய்த நன்றிச என்னுப்பலவுள இவ்வா திரு
க்க அவனுக்குப் போர்வந்தகாலத்தில் செஞ்சொற்றுக் கடன்
சுழிக்காமல் தப்பிமார்களைக் காத்தாற்றினோனில் மழிபாவங்
க ளழியாமல் நிற்கும் என்றுகூற, சூத்திதேவி கேட்டுக் கவலை
யடைந்து, அப்பா போர்முகத்தில் தருமன் முதலிய நால்
வரையுங் கொல்லாதொழி அருச்சுனன்மேல் அச்சவ சேன
னென்னுஞ் சர்ப்பத்தை இரண்டாந்தடவை போடாதொழி இந்
தவரந்தான் உன்னை வேண்டா நின்றே மென்றுகூற, கண்ணன்
அருச்சுனனைக் கொல்லுவேன் அல்லாமல் அவன்கையா விநட்
பேன் என்று முன்னே பலரும் அறியச் சபதங்கூறினென்.
ஆதலாலவனோடன்றி மற்றையோரோடு போர் செய்யேன்.
நான் வீரனாகையால் தொடுத்தபாணந் தட்பில் மீட்டும் அத
னைத் தொட்பேன் ஆதலா லிவற்றைத் தந்தேன். நீர் அருளும்
வரம் ஒன்று அதாவது போரில் அருச்சுனனால் மடிந்தால்
உமது புதல்வனென்று புலீருமறிய முகைப்பாலாட்டி எந்தம்ம
மாரால் கிண்கடன் நீர்க்கடன் முதலியவருள் செய்விப்பீர்.

இதனை யருளுவீரென்று வேண்டிக் குத்திதேவி கண்ணீர்வார,
மணங்கலங்கித் தருவியெய்தித் தருமன் மீட்கும் கண்ணமூர்த்தி
யெழுந்தருளிய கோலினுட் புகன்று நடந்தவற்றை விடாது
கூறினான்.

கண்ணமூர்த்தி மெல்லெழுந்தருளியுள்ளவையிதழிற்
குத்திவந்து தருமன் மீட்கித் துரியோதனனைக் கண்டது
ஐந்தாங்கி வேண்டினதும் அவன் மொழிபெயர்ந்ததும் விது
ரண்கிட்டி ஹண்டது. கண்ணன் அவருள் லங்களைத் தேவேந்
திரதால் வாங்கியது. எடுத்துக்கொள் தருமன் மணம், பிழ்ந்து
கீழே யெங்குருத்தெய்தித் தருமன் புதித்து கூறி யிருந்த
னன், இப்பால் காத்தரி லும் பகையெ துரியோதனனைகோக்கி
அப்பா தருமன் முதல்ப கீழ் மெல்லேறும் ஒருவருத்திற் பிற
ந்தீர்க்கள். நீண்ட மெல்லெழுந்து அரண்மனை வேண்டுகொண்டேன்,
திருநராப்திமன் நீ அவர் மன் டாகத் தந்த நாராயானால் அருக்
கனன் மெல்லெழுந்து கூற, அவன் இசையாதிருத்தலை
கொண்டிச் சஞ்சயமொழிந்து, கண்ணமூர்த்தி தருமன் முதலி
யோரிடத்துச் சென்று விதிபைத் தகிர்ப்பது யாவருக்கும்
அறிது ஆதலால் கோபத்தையிட்டு மும்பலக் காட்டிற் குச்
செல்லும்படி தருமன் குத்தித் துணித்துக் கூறுவாயென்றதுபப்ச்,
சஞ்சயன் உயர் பிலையியத்திற் குவந்து கண்ணமூர்த்தியை வ
ணங்கி அவர் அதுவருமன் திருநராப்திமன் கூறியதைத்
தருமபுத்திமன் குத்தித் துரியோதனைக் கொடாத துரியோ
தனனோடு இனிப் போர்செய்து பாகப்பெறவே இருக்கிறோ
மென்று கூறினான்.

அதுமேட்ட சஞ்சயன் அத்தினுபுரிக்குச் சென்று திருந
ராப்திமன் முதலியோர்க்குக் கூறத் துரியோதனன் கோபங்
கொண்டு கண்ணனைகோக்கிப் பாண்டவர்க்கும் துரியோதனது
யர்க்கும் போர்மூண்டது, ஆதலால் இன்றேவருகவென நமது
படைத்துணைவர்களாயி அரசர்களுக்குத் திருமுகமெழுதிக்
வென அவன் பற்பல தேசத்தரசர்களுக்கும் ஓலைபோக்கினன்.
அப்பால் கண்ணமூர்த்தி தருமன் முதலியோரைகோக்கி உங்க
ளுக்குக் காடா எங்குந்தோ, நீடானக்கருத்தோ வென்றுவின

வ நீரே பெய்களுக்குத் துணையாய் நிற்கத் துரியோதனனிடம்
ரை வென்று நாடாளுதலரிதோ வென்றுகூறிக் கண்ணமூர்த்தி
யி னனுஞ்ஞாயல் தமக்குப் படைத்துணைவராகும்படி பற்பல
தேசத்தரசர்களுக்குத் தருமன் ஓலை போக்கினான். இவ்விரு
திறத்தினர் ஓலை போக்கண்ட பற்பல தேசச் - சர்களுங் கடல
புரண்டு வருவதுபோலத் தமது சேனைகளோடும் வரத் துரி
யோதனன் தனது சேனைகளுக்குத் தலைவனாக வீஷ்ணுவும்,
தருமன் தனதுசேனைகளுக்குத் தலைவனாகச் சிவேதனையும் பி
ட. ந் கட்டினார்கள். அப்பால் தருமபுத்திரன் ஏவலாத் கடோற்
கரன் துரியோதனை லிடத்துச்சென்று இன்றைக்குப் பன்னி
ரண்டாநாள். பாமதயுத்தமென்றுகூற, துரியோதனன் பாண்
டவர்கள் பொருட்டித் துதுவந்து பாகம் பெறு தொழிந்தவர்
உன்பட்டிமா வென்று சீறி, போரிட்கு முகூர்த்தநான் வைப்
பருவம் களப்பலியாவாரும் இன்றொரு வீஷ்ணுவால் தெரிந்து
விசுவகன்மா கொடுத்த யந்திரஆர்த்தியேறிச் சாதேவனிடத்துச்
சென்று போரிட்கு முகூர்த்தம் வைத்துக்கொண்டு இராவான்
களப்பலியாதற்கு உடன்படுத்தி மீண்டனன்.

இவற்றையுணர்ந்த கண்ணமூர்த்தி தருமனைநோக்கி நீரே
பகைவர்க்கு நன்றிசெய்பவர்களா யிருக்க எம்பாற் செய்யக்
கூடிய தென்னவிருக்கிறதென்று கோபித்துக்கூறத் தருமன்
அவற்றையுணர்ந்து எங்க ளறியாமையைப் பொறுத்தருள்க
வென்றுவேண்டக் கோபந்தணிந்து துரியோதனனுக்கு வைத்த
முகூர்த்தநாளை வேறுபடுத்தி இராவானைக் களப்பலி தந்தனர்.
அப்பால் துரியோதன னரசர்களைநோக்கிப் பலவான்களுக்குக்
களப்பலி யூட்டுதலும் வேண்டுமா நீர் போர்க்கோலங் கொள்
ளுங்கள் என்றுகூறி வீஷ்ணரைநோக்கி அதிரதர் முதலாகிய
தலைவர்களைவருக்க என, வீஷ்ணர்வருத்து அர்த்தநதரில் கன்ன
னைத் தலைவனாகவருக்க, கன்னன் கோபங்கொண்டு வானெடுக்க,
வீஷ்ணர் நாமிருவரும் போர்செய்வோம். நம்முள் வெல்வா
ரே அதிரதரென்று கன்னன்முன்பு போர்க்குச் செல்ல இத
னை யுணர்ந்த துரியோதனை இவர்களைப் போரினின்று விலக்
கத் தேரேறி யிடைபிற்சென்று தேடுக்க, கன்னன் இவ்வீஷ்ணன்

போரில் இறக்குமனவும் போர் செய்யேனென்று கூறித் தன் கோயிலிற்செல்ல, சிவேநனும் வீஷ்ணும் தஞ்சேனைகளை விட கம் வருச்சனர், அன்று பலஜேலன் கண்ணனை நோக்கி நீ தரும புத்திராதிபேயர்க்குத் துணையாகநிற்க நான் துரியோதனன தியர்க்குத் துணையாகநின்று போர்செய்வதுமதுகுடிப்பிறப்புக்குத் தக்கசெய்கை யன்றென்று விதுரனோடு தீர்த்தமாட்ச்சென்றனன், இவ்விருதிற்சுமார்சேனைகளும் போர்க்களத்திற் தலைபட்டும் கைகலங்கத் துரியோதனன் வீஷ்ணுனோக்கி இவர்களை வெல்லவும் விரைவாக் கூறுவாயென, அவ்வீஷ்ணன் இச்சேனைகளை முப்பதுநாழிகையில் நான்கொல்லா நிற்பேன், துரோணனோ முன்று நாடாயிற் கொல்லாநிற்பன், கண்ணனோ ஐந்துநாடாயிற் கொல்லாநிற்பன், அவுத்தாமனோ ஒருநாழிகையிற் கொல்லாநிற்பன், அருச்சுனனோ மொடிப்பொழுதிற் கொல்லாநிற்பன், அவ்வருச்சுனனுக்குக்கண்ணமூர்த்தியே தேர்ப்பாகனாயிருந்தால் பட்டிஞ்சுவகையறியேனென்று கூறிவாளா விருந்தான், சகுனி துரியோதனனைநோக்கிக்காட்டிற்சென்று கந்தமூல பலாதிபேயர்தின்று ஈவஞ்செய்து காலம்போக்கிய பாண்டவர்க ளினுமையும் யாதுவிரங் காட்டினார்கள் நீ யஞ்சேல்லை, துரியோதனன் வீஷ்ணுனை நோக்கி நீ யெங்களுக்குந் துணையாக நிற்கும்பொது இக்கண்ணமூர்த்தி யப்பாண்டவர்களுக்கும் துணையாகநிற்பிறும் எங்களை யாதுசெய்யக்கூடுமென மனத்தேற்றியிருந்தனன், அருச்சுனன் போர்க்களத்தில்நின் மலிஷ்மர்முதலிய உறவினரைநோக்கி இவர்களைக்கொன்று அரசாள விரும்பேனென்று தேர்த்துட்டில் வாளா விருக்க, அவ்வருச்சுனனுக்கும் கண்ணமூர்த்தியாவுந் நானாயிருக்குந்தன்மையைத்தேரிசனங்கொடுத்தருள, தேறி யக்கண்ணமூர்த்தி திருவடிகளைவணங்கி நினது நிலையையுணராது சிறியேன் பிதற்றியபுன்மொழிகளைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்றனன், அப்போதுகண்ணமூர்த்தியனுஞ்ஞாயல் தருமன் வீஷ்ணுனனுகிவணங்கி எமது தந்தையே நீசேனாபதியாய்நிற்க எம்மால் வெல்லத்தரமோ விளம்பவேண்டுமென, பத்தாநாட்போரில் யாகசேனை புதல்வன்

சிகண்டி யென்பவன் என்முன்வந்தால் நிராயுதனாய்நிற்பேன் பின் அருச்சுனன்கணையா விதப்பெனென்றுகூற, துரோணசாரியனையனுவிவணங்கியெமது பரமசிரியனே நீயிச்சேனையில் நிற்கில் பிரமன் முதலோராலும் வெல்லமுடியுமோவென்று தருமன்கூற, என்புத்திரனாகிய அசுவத்தாமா எனக்குமுன் இறந்தானென்று பலரும்அறியக்கூற வல்லையேல் நான்பாணந் தொடேன் துருபதன் புத்திரனாகிய திட்டத்துய்மன் கையாலி றப்பெனென்று கூற அதுகேட்டுத் தன்பாடிபுருந்தனன்.

முதலாநாள் யுத்தம்.

அப்பால் துரியோதனன், விகன்னன்முதலிய தம்பிமா ரையும் சல்லியனையும் வீஷ்ணுக்குப் போர்த்துணைவராக வனு ப்ப அருச்சுனனோடு தலைப்பட்டுப் போர்செய்யும்போது அபி மன்னன் முதலிய ஐந்து வீரர்களும் அருச்சுனனுக்குப் போர்த் துணைவராக வந்து வீஷ்ணு பனைக்கொடி மேலும் அவன் கவசத்தின்மேலும் பாணப்பிரயோகஞ்செய்தனர், அவர்களுள் அபிமன்னன் அவ்வீஷ்ணுடைய தேரிருக்கடிய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான், ஒருபால் சல்லியனும் உத்தரனும் போர்செய்யும்போது சல்லியன் உத்தரனைக் கொல்லத் தன் தம்பி பட்டமையைச் சிவேத னுணர்ந்து சினந்து அவன் வில்லைப் பன்னிரண்டு துண்டாகத் துண்டுபடுத்தி எதிர்த்த வீரரையும் கொன்றான். ஒருபால் வீமன்மேல் இலட்சம் வீரர்கள் வந்து குழ அவர்களை மடித்துச் சாத்தகி முதலியோரோடு போர் செய்யும் துரியோதனன்தேரிற் பூட்டிய குதிரைகளைக்கொன்று திரிந்தனன், அப்பால் சிவேதன் சல்லியனுக்குத் துணையாக வந்த வீஷ்ணு வில்லையும் அவன் கொடியையும் கொடிச் சீலைகளையும் அறுத்துத்தள்ள அவ்வீஷ்ணு வேறொரு வில் வளைத்துப் போர்க்குவர அவ்வில்லையு மறுத்துத் தேரையும் அழித்தலால் வீஷ்ணு போர்த்தொழிலைக் கைவிட்டுப் புறங் கொடுத்தான், அவனுக்குத் துணைவராகவந்த குகுராசன் முதலிய வறுவரையுங் கொன்று போர்க்களத்திற் நிரியத் தேவேந் தான் கூறிய அசரீரியால் சிவேதனையெகிந்து உன்றந்தை யா

கிய விராடன் உனக்கு விற்பயிற்சி யொன்றையொழிய வேறு பயிற்சி கற்பிக்கலனோவென்று புன்னகை யரும்பிக்கூற, நான் வேறுபயிற்சியிலும் வல்லேனென்று உடைவாளுருவிச் செல்ல வீஷ்மன் அவன் தோள்களைத் துண்டுபிடித்தி யவனுயிரைப் போக்கினான் பின்பு சூரிய னத்தமித்தலா லவ்விருவர் சேனைகளும் தத்தம்பாடி வீடு புழுந்தன.

இரண்டாம் நாள் திட்டத்துய்மன் சேனாபதியாய்த் தன் சேனைகளை வியூகம் வகுத்துப் போர்க்களத்துக்குக் கொண்டு வந்தனன், ஒருபால் வீமன் செயத்திரதன் முதலியோர் சேனைகளை வதைத்துத் திரிய, வீஷ்மனுக்குத் துணையாகவந்த திரிகத் தன் முதலியோர் அருச்சுனை வீசுந்து அவன் பாணத்தாலே ஹண்டு தத்தம் போர்த்தாழிலை மறித்து நிகைத்து நின்றனர், துரியோதனன் அசுவத்தாமன் முதலியோரை யவர்களுக்குத் துணையாகவனுப்பத் தருமன் அருச்சுனைப் பாதுகாக்க நகுலன் முறியோணத்துணையாகவனுப்பினன், ஒருபால் அசுவத்தாமனும் கிடோங்கசனும் டோர்செய்யத் துரியோதனன், வீம சேனன் கவசங்கிழிபடப் பிரயோகஞ் செய்து சிங்கநாதஞ்செய்யச் சாத்தி துரியோதனனோடும் அவன் தம்பிமாரோடும் போர்செய்ய எதிர்த்தான். அப்போது சூரியனத்தமித்தலால் இருவர் சேனைகளும் தத்தம்பாடி வீடுபுழுந்தன.

மூன்றாம்நாள் இருவர்சேனைகளும் போர்க்களத்தில்வந்து போரிற்றலைப்பட்டன, வீஷ்மன் முதலிய அதிரதர்கள் அருச்சுனையும் கண்ணமூர்த்தியையும், துரியோதனனும் அவன் தம்பிமாரும் வீமனையுஞ்சூழ்ந்து போர்செய்யக் கிடோங்கசன் துரியோதனன்மேல் அம்பெய்து அவன் மூர்ச்சித்து வீழ்ச்செய்ய அபிமன்னு அவன் தேர்ப்பாக னுயிரை வவ்வினன், இச்செய்தி வீஷ்மன்கேட்டுத் துரியோதனை யெடுத்திணைத்துத் தன் தேர் மே லேற்றி யச்சோகத்தை நீக்கி மிக்க கோபங்கொண்டு வீமனோடு பெரும்போர் செய்து காட்டி லெரிபற்றியதுபோலக் கொன்று எங்குந் திரியாநிற்கக் கண்ணமூர்த்தி யதுகண்டு தேரினின்றிழிந்து பெருங் கோபங்கொண்டு சக்கரத்தை யெடுக்க

அருச்சுனனும் வீஷ்ணுவும் நோக்கித் தமதுசரணடையக் கோட மாறித் தேநிர்மே லேறினர், அருச்சுனனும் தேநின்மே லேறிப் பதிகினம்பெய்ந்து எதிர்த்த வீரர்களையெல்லாங்கொன்று கோட மாறித் தன்பாடி வீடு புருந்தனன்.

நாலாநாள் இருவர் சேனையும் போர்க்களத்தில் வந்து நிற் கையில் வீஷ்ணு சேனை வீபஸ்பேற் சென்று தாக்க அச்சேனை களைக் கையாற் பிசைத்தும் அள்ளி யெறித்தும் கொன்று திந் தும்போது துரியோதனனோடு அலன் வில்லையுங் கவசத்தையு மறுத்துத் தள்ளினான். வீபன் அவன்சொடியைய யறுத்து மார் பைத் துறத்தனன், அதுநோக்கி யவன் தம்பிமாரும் சஞ்ஜய முதலியோரும் துரியோதனனுக்குத் துணையாகவர, வீபன் துரி யோதனன் வில்லையறுத்துத் தேரை யழித்து அவன் மார்புரு வப் பாணங்களோலி மூர்ச்சிக்கச் செய்தனன், அவன் தம்பிமார் கண்டு கோபங்கொண்டு போர்செய்ய, அவருள் தோறவிந்து வையுஞ் சுதக்கண்ணையும் பிங்கலனையும் சலாசந்தனையும் வீம வாசுவையும் ஒருபால் வீமஸ்கொன்று திரிபு அருச்சுனன் ஸுத லியோரும் ஒருபால் அவ்வாறே நின்று போர்செய்தலால் வீஷ் ணசேனை ஓடிநியது, அதுநோக்கிப் புகுத்தன, சேனைபை யஞ்சேலென்று தகைத்து யானைச் சேனையோடு போர்க்குவரப் பாண்டவர் அய்யானைப் போர்ச்சேனையை வென்று தப்பாடி வீடு புருந்தனர்.

ஐந்தாநாள் போர்குறித்து இருவர்சேனைகளும் போர்க்க ளத்தில் வந்தன, அருச்சுனன் வீஷ்ணுவோடு போர்செய்யத் தேர்கடாவிச் செல்லும்போது கலிங்கராசர்களவந்து தகைந்த னர், அவர்க ளுநிரத்தில் மூழ்கித்தட்டழிய அருச்சுனன் சர படலஞ் சிந்துதலைநோக்கி வீஷ்ணு பானம் தொடுக்க அரு ச்சுனன்கோபங்கொண்டு அவன் பிடித்தவிலும் நானும் அற் றுவிழிப் பானம் ஏவினான், ஒருபால் வீமனைப் பலவரசர்களுஞ் சூழ்ந்து போர்செய்யவவர்களைப் புறங்கண்டு வீமன்நின்றலைநோ க்கித் துச்சாதனன் முதலியோர் போர்செய்தாற்று தோடு தலைத் துரியோதனன் கண்ணுற்றுக் கவசம்பிளந்து மார்பில்

மூழ்க வீமன்மேற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய. வீமன்கோபித்துத் துரியோதனன் வலிமைகுலையப் பாணந் தொடுத்தான், அதுநோக்கிப் பூரிசவாவந்து போர்செய்ய வீமனும் போர்செய்தமைமயா லிவ்விருவர் பக்கலிலுமுள்ள பல அரசர்கள் வீரசவர்க்கஞ் சென்றனர்.

ஆறாநாள் துரோணசாரியன் வீமன்மே லம்பெய்ய வீமன்கோபித்து அவன்நேரிட்கட்டிய நான்கு குதிரைகளையும் தேரையுமிழ்த்துத் துணையாகவந்ததுரியோதனன் முதலியோர் நிலைகெட்டோட அத்துரியோதனன் வில்லைத்துணிந்து அவன்மார்பிற் பாணமழுத்தித் தேர் சிதைத்துநிற்க, அருச்சுனன்விகன்னன் வில்லைப்பொடிசெய்ய அபிரமன்னு அவன்வீரத்து வசத்தையறுத்துத் தண்டாயுதத்தை விகன்னன் மேலெறிய அவ்விகன்னன் புறங்கொடுத்துத் தண்டாடிவீடு புருந்தனன்.

ஏழாநாள் அருச்சுனனும் வீஷ்ணும் போர்செய்யும்போது துரியோதனனும் சல்லியனும் அருச்சுனனைத்தகைந்து போர்செய்தலேநோக்கிக்கடோற்கசன் துரியோதனனையும். துருடதன் சல்லியனையும் தகைந்து திசை செவிடுபடக் கோஷஞ்செய்து பெருட்போர்மலைந்தனர்.

எட்டாநாள் போரில் வீமன், துரியோதனன் தம்பிமாராகிய சுந்தரன் முதலிய எண்மரைக்கொன்று சிங்கநாதஞ்செய்யத் துரியோதனன் தனதுதம்பிமார் மடிந்தமையை யுணர்ந்து கவன்று வீஷ்மன் திருவடிக்கீழடைந்து நாங்கள் பகைவரால் மடிவதோவென்று புலம்ப அன்று நான்சொன்னதைச் சிந்தியாதுபோனாய் முடிவு காறுங்கண்டு கவலாய் என்று கூறாநிற்கும் போது இராவான் போந்து அலம்பசன் சேனையை யழிக்க அலம்பசன் கருடருபங்கொண்டு 'அவனைவதைக்க, அப்பொழுது வீமன் துரியோதனன் தம்பிமார்கள் குண்டலபோசன்முதலிய வெழுவரைக் கொன்றனன் இருவர்சேனையுங் கைவாங்கித் தத்தம்பாடி வீடு சென்ற துரியோதனன் பிரலாபித்துக் கன்னன் கூறியவார்த்தையில் சிறிதுமனந்தேறித்துச்சாதனை வீஷ்டமனிடத்து விடுக்க அவ்வீஷ்டமறாவணங்கி எங்களுக்கு நன்

மைசெய்யக் கருதுவீராகில் நாளைப்பொழுது புல்லைக் கவ்வவே ண்டிமென்று கூற, அதுகேட்டு நாளைகாறும் என்போர் அது கழிந்தபின் அருச்சுனன் அம்பால் இறக்கின்றேன் அந்நேரம் கன்னனைக் கொண்டரசாள்வீரென்று துச்சாதனை வீஷ்ணு விடுத்தனன்.

ஒன்பதாநாட்போரில் அரசர்கள் போர்க்களத்தில் நெருங்க வீமசேனன் அலம்பசனைக் கொன்றது கண்டு துரியோதனன் போர்க்கு வரவும் ஒருபால் வீஷ்ணுந் துரோணனும் தருமனோடு போர்புரியவும் பீமார்ச்சுனர்கள் வெகுண்டு அவ்வீஷ்ணுனைச் சூழ்ந்துநின்ற அரசர்கள் குழாங்களைக் கொன்றழித்தனர் கள் அதைப்பார்க்க ஆற்றாதவன்போலச் சூரிய நத்தமிக்க இருவர் சேனையுந் தத்தம்பாடி வீடு சென்றன.

பத்தாநாட் போரில் வேந்தர்கள் போர்க்குநெருங்கி அருச்சுனன் வீஷ்ணுமேல் தேர்நடத்தி அவன்பிடித்த வில்முதலிய வற்றின்மேல் அப்புதொடுக்கவும் பாஞ்சாலர் சூழவும் நெருக்கத் துரியோதனன் துச்சாதனன் முதலிய தம்பிமாரையும் ஏனை யரசர்களையும் அவருக்குத் துனையாகச்செலுத்த வீமன் சென்று அவர்களைக் கொன்று சிதைக்கும் பொழுது சிகண்டி வீஷ்ணுனை எதிர்த்துப் போர்செய்த காலையில் அருச்சுனனுங் கலந்து அவனைக் கொடிமுதலியவற்றை யறுத்துவீழ்த்திச் சரவருஷம் சிந்த அவற்றால் ஏறுண்டு அச்சரசயனத்தில் வீழ்ந்து உத்தராயனம் வருமளவும் உயிர்விடே னென்று யோகங்கூடி யிருக்குங் காலையில் பாண்டவர்களும் துரியோதனனும் கலங்கியழுது தம்பாடி வீடுசென்றனர் அப்பால் துரியோதனன் துரோணசாரியனுக்குச் சேனுபநிபட்டங் கட்டினான்.

பதினோராநாட் போரில் துரோணன் "போர்க் கெழுந்து பாஞ்சாலர்மேற் செல்லவும், ஒருபால் சகுனியோடு சாதேவன் தாக்கி யவனை நிராயுதனாக்கி முதுகுகாணவும், ஒருபால் தருமன் துரியோதனனோடு எதிர்த்து அவனை நாகபாசத்தாற் கட்டவும், ஒருபால் வீமன் கதாயுதத்தையேந்திச் சேனைகளை நிரவி வரவும் போர் நடக்கும்பொழுது இலக்கண குமாரனோடு அபி

மன்னு எதிர்த்துத் தாக்கும்போது அவனுக்குத் துணையாக வந்த செயத்திரதனை அவன் சிகையைப்பற்றித் தேரினின் நிழலுக்கும்போது, அச்செயத்திரதனுக்குத் துணையாகவந்த சல்லியனேடு போர்செய்யுங் காலையில் அந்த அபிமன்னுவுக்குத் துணையாகவந்த பாஞ்சாலன் விராடனுடைய வில் முதலியவற்றையறுத்து வீழ்ந்தி யவர்களைப் புண்படுத்தினான்.

பெருந்தேவனார் பாரதம்.

இது பெருந்தேவனார் பாரதம் எனச் செய்யுட்கிழமையென்னும் பொருட்பித்தின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத் தொடர். பாரதம்-சந்திரகுலத் தரசனாகிய பரதன் மரபிற்பிறந்தவர் பாரதர், அவர்கள் சரித்திரம் கூறுதூலாதலாற் பாரதம்எனக் காரணம் பற்றிவந்த முதலாற் பெயரே வழி தூலாகிய இந்நூற்குங் காரணக்குறியாய் வந்தது. இதனை வடதூலார் தத்திதாந்தபதம் என்பர். இந்நூற்குப்பெயர் பெருந்தேவனார் பாரதம் என்றது அம்மை முதலிய பத்திமுள் தொன்மை “இடையிடையுரைப்பாவொடு விரவி வந்த பெருந்தேவனார் பாரதம்” எனத் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் கூறியிருந்தலால் தலைமைபற்றிய வழக்காற் போந்தபெயர். இவ்வழக்கு நோக்கியே வில்லிபுத்தூரார் பாரதம், நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் எனவழங்குதலறிக.

யுத்தபருவம்.

யுத்தம்-போர், பருவம்-கணு. இது பிரிவென்னும் உவமிக்கப்படு பொருள்மேல் நிற்பலால் உவமை யாகுபெயர், ஆகவே முதலா லுட்காரணம் பற்றிவந்த இத்தொடரே வழிதூலாகிய இந்நூலுள்ளும் வருதல் காரணக் குறியென்றறிக, இத்தொடரைப் போரினையுணர்த்திய பிரிவுஎன உருபும் பயனும் உடன் றொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத் தொடராகக் கொள்க.

பதினேராநாளாயுத்தம்.

பதினேன்றாம்நாளில் நடந்தபோர் - இது தன்னை யுணர்ந்துதற்குக் கருவியாகிய படலத்தின்மேல் நின்றலாற் காரியவாகுபெயர். அன்றித் தன்னையுணர்ந்துசர்குத் தானமாகிய படலத்தின்மேல் நின்றலால் சானியாகுபெயர் எனினு மமையும; ஆகவே இத்தொடர் வேற்றுமை வயத்தால் ஐந்து சொல் நான்குசர்தி யாயினும் இடையில்நின்ற ஆம் என்னும் இடைச்சொல் வருமொழியை நோக்கியே யாதலால் நான்கு சொல் மூன்றுசர்தியாகக்கொண்டு மூன்று உம்மைத்தொகை நிலைத்தொடருத், இரண்டாவது இடைச்சொற் றொடரும், மூன்றாவது உருபுப் பபஹ் தொக்க ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடரும் என நான்குசொல் மூன்று சந்தியாய் இத்தொடர் படலத்திற்குக் காரணக்குறியாய் வந்தது. பத்து என்னும் நிலைமொழி ஒன்று எம்மும் எண்ணுங் டையிரோடு முடியுமிடத்து “ஒன்றுமுதலீரைநாயிரங்கோடி” என்னும் சூ-ஆல் இன்சாரியைப்பெற்றும் “எண்ணிறைபாயுத்” என்னும் சூ-ஆல் எதுயிர் மெய்செட்டு முதல்நீண்டு “ஒன்றன் புள்ளி” என்னும் சூ-ஆல் நகரமெய் நகரமெய்யாகத் திரிந்து உரரச்சாரியை பெற்றும் “உயிர்வரின்” என்னும் சூ - இல் “முற்று மற்கொரோவழி” என்றதனால் முற்றியலுகரங் கெட்டும் “எண்முவெழுத்திற்செவ்வகைமொழிக்குப்-முன்வரு மய வக்களியல்பும்” என்றதனால் நாள் யுத்தம் என்னும் புணர்ச்சியில் யகரம் இயல்பும் எனக்கொள்க.

அபிமவ்னுவின்செய்கை.

656. கொடியுங்குனிசிலையுங்கோலாளுந்தேரும்

மடியும்படிவாளிவாங்கி—நொடியில்

மலைதுளங்கமண்டுளங்குவான் னுளங்கநெஞ்ச

நிலைதுளங்கவெய்தானெடிது.

(இ-ள்.) மலைதுளங்க-அவ்ந்தருலபர்வதங்கள் நிலைகலங்கவும், மண்துளங்க-நிலவுலகிலுள்ளவர் நிலைகலங்கவும், வான்துளங்க

கிண்ணுலகிலுள்ளவர் நிலைகலங்கவும், நெஞ்சம் நிலைதுளங்க-
(சல்லிபன்) உடனிலை கலங்கவும், கொடி இல்-ஒருமாத்நிரைப்
பெருமூதில், வாவிவாங்கி - பாணத்தைப்பெடுத்து, கொடி உம்
(அச்சுப்பிபலுடைய) வெற்றித்துவசமுதம், குனிநிலைஉம் (அவ
ன்என்றிய) லைநகலில்லும், கோல்அன்உம்-முட்கோல்பிடித்த
சாத்தியம், தோர்உம் (அவன்என்றிய) நேருதம், மடியும்படி - அழி
ய, நெடிதுவந்தான் அபிமன்லுந்ரைந்து பிரயோகஞ்செய்
தான்.

அபி சந்து வின் அம்பினால் வலிகெட்டிக் தேருஞ்சாரதியும்
சியையுஞ்சொழியுந் ஆழிந்து புரமிட்டோடிச் சாலானாய் தின்
றாய் சல்லியான். பான், வான் துடவாகுமெயர்கள். காரியகார
ணப் பொருளில் வந்ததுளங்குன்னுந் வேறுபலவருக்கிட வின்
மேய்ச்சங்குன் எய்கான் என்று, பிறநீனைமுதல் வினைமுற்றின்
முதலில்ல பற் சரித்தலெய் காண்டன. ௪-பொது ௪-ஆ. துளங்கு
துளங்கு ௪-ஆதி, உகரம் சீவகரத்தி, அ எச்சங்குதி, மொடி கால
வள வயின் சீவ் வயின் வதாழிவாருபெயர். மடியும்படி
யாபப வதாழிவாருபெயர் வதாழிவாருபெயர் மடி - பகுதி,
உய் பரித்தல் வதாழி, வகரத்தொற்றம் வந்தி, படி புதியன
புது வதாழி வதாழி வதாழி (உ)

சுல்லபம் செட்டை.

677. உறுதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால், பின்வரும் திட்டம்:

1. குறிப்பிட்ட காலகாலம் முன்பு பின்பு - நிகழ்ந்தனவோ
2. குறிப்பிட்ட காலகாலம் முன்பு பின்பு - நிகழ்ந்தனவோ
3. குறிப்பிட்ட காலகாலம் முன்பு பின்பு - நிகழ்ந்தனவோ

(இ-ங்.) செரு-போர்க்களத்தில், திண்டிவனம் ஊர் வாணியன்
 னியை, உறையூர் பாகவதி, தென்செங்கைய நூதி (தனது) தேரோ
 டுதிய (அரபுப் பூ) பொடிட்டுத், சிந்திரம்தேர் ஆர்ப்ப-சித்
 த்த் தேர்வீரர்கள் (ஒருபால்) வோஷிக்கவும், செழுப்பொங்குழல்
 ஆர்ப்ப (தஞ்சாவில்காட்டிய) இனிய தொழிலமைந்த பொன்னு
 லாகிய வீரகண்டை (ஒருபால்) ஓலிக்கவும், திருதிண்டோள்-
 வீரலட்சுமி வசிக்கும் திண்ணிய தோள்களையுடைய, மத்திரத்

தார் வேந்தன்-மத்திரநாட்டாரரசனாகிய சல்லியன், மலைத்து-
போர்செய்தற்பொருட்டு, பருத்தண்டுகொண்டு-பருத்ததண்டா
யுதத்தை யேந்தி, இழியபாயந்தான் (நிலத்தில்) இழியப்பாய்ந்
துகுதித்தான்.

காலாளாய் நின்றசல்லியன் ஒருடாற் கதாபாணியாய் எதிர்
மலைந்தான். நுழி, மலைத்து செய்வெனச் சத்திரிபுகள் நூறு,
மலைவினைப்பகுதிகள். தேர்பிறிதுபொருளையுணர்ந்தி நிற்றலால்
விட்ட வாகுபெயர். பருத்தண்டு பருத்தண்டு வலித்தல்விகா
ரம். செருதான் நிகழ்தற்கு உரிய தானத்தின் மேல் நிற்றலால்
தானியாகுபெயர். (P)

வீமன் செய்கை.

658. உடற் கண்வெருவ வொளிநெடுங் தோள்வீமன்

தடக்கைமணித்தண்டுதாக்க-மிடற்கண்

மடங்காப்போர்மால்யாணை மத்திரத்தார்வேந்தன்

துளங்காப்போய் வீழ்ந்தான்-களித்து.

(இ-ள்.) ஒளிநெடுங் தோள்வீமன் (அபி மன்னு மேற் சென்ற
சல்லியன் எதிர்ந்தவீமன்மேற்செல்ல) ஒளிவாய்ந்த நீண்டதோ
ளையவீமன், உடல்கண் (அச்சல்லியனது) உடம்பில், வெருவ
(கண்டோர்) அஞ்ச, தடங்கை-துனது நீண்டகையில் ஏதிர்பா,
மணிதண்டிதாக்க - பூண்கட்டியகதையா லடிச்சு, மிடல்கண் -
(போர்செய்யும்) வலியையில், மடங்காத - சிறிதுந் தளராத,
போர்மால்யாணை-போர்த் தொழிலையுமத மயக்கத்தையுமுடைய
யாணைச்சேனையையுடைய, மத்திரத்தார்வேந்தன் - மத்திரநாட்
டாரரசனாகிய சல்லியன், களித்து (உயிர்நிலை) தடுமாறி, துள
ங்காபோய்-மெய்சோர்ந்துபோய், வீழ்ந்தான் (நிலத்தில்) வீழ்
ந்தான்.

இவ்வகையபிமன்னு மேற்சென்ற மத்திரராசன் சல்லியன்
மணித்தண்டு பிடித்து வீமசேனன் மேலோடி மலைய, அவ்வீம
சேனன்கதாயுத்தால்மொத்துண்டுமயங்கிவிழ்ந்தனன், அவனை
க்கிருதபன்மாகண்டு கடித்து சென்று கைக்கொண்டு போக்களங்
கழியக்கொண்டு போகலுற்றான், அதுகண்டு துரியோதனன்

சேனை நிலையாற்றுகிறீர்ந்திட்டது. மடங்கா, ஈறுகெட்டஎதிர்ப்
தைப்பெயரெச்சம். போர்என்னுந்தொழிப்பெயரையும், துளங்
கா செய்யா என்னும் வாய்டாட்டிற்றந்த ஊல வினையெச்சத்தை
யுங் கொண்டன. சுளிந்து இறந்தகால வினையெச்சம் சுளிவி
னைப்பகுதி. த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி.
துளங்கு-பகுதி, உ கரக்கேடுசந்தி, ஆ வினையெச்சவிசுதி. (ங)

சூரியன் அத்தமித்தல்.

659. முடியுமுரசுமிடறித்தன்னுளால்

அடருமினமாவோடாங்கெய்தி-அடியிற்றிண்

கைஞ்ஞாகம்புக்கவியக்காய்திரோன்காணன்போல்

மைஞ்ஞாகம் புக்கான் மறைந்து.

(இ-ள்.) காய்திரோன்-சுட்டுவருக்துங் கிரணத்தையுடைய
சூரியன், தன்தான் ஆல் - தனது கால்களால், முடியும்(அந்நு
வீழ்ந்துகொலிந்த) அரசர் மகுடங்கனையும், முரசும் (கிழிபட்டு
க்குவிந்து) முரசங்கனையும், இடறி அரும் இனமா ஓடு (தனது
தேரிப் பூட்டிய) நெருங்கியதம்முளொத்த ஏழுசுதிரைகளோடு
ஆங்குளர் தி-அப்போர் களத்தையடைந்து, அடியில் - முதலில்
திண்-வலிய, கைநாகம் - துதிக்கையையுடைய யானைமுதலிய
இருதிருத்துச் சதுரங்கசேனைகளும், புக்கு அவிய (போர்களத்
தில்) சென்றமடிய, காணன்போல் (அந்நே) கண்டஞ்சினவ
னைப்போல், மைநாகம் - கரிய அஸ்தமனகிரியில், மறைந்து புக்
கான்-மறைந்தொழிந்தான்.

இருதிருத்துச் சேனாவீரர்கள் மறைந்தொழில்களையும் கண்டஞ்
சினுன்போல் என்றார். இவ்வகை தேருமாவுங்களிறீட்டமுங்
களத்த வியக்கண்டு காத்தமைந்த ஆதித்தனுங் பகளுழிகை சுருக்
குவித்து அந்தமன பர்வதஞ் சென்றடைந்தான், அப்பொழுதிர
ண்டிடைவீரர்களுங் கைவாங்கித்தத்தம்பாடி வீடு புகுந்தாராக.
கைநாகம் கூறுது ஒழிந்த ஏனைகுசிரை தேர்பதாதி முதலியத
ன் இனத்தைகொண்டது -ந- பொது “ஒருமொழி யொழிதன்
னினைக்கொளற் சூரித்தே” என்ற -சு- ஆல். வருமொழி முதல்
மெல்லெழுத்து ஐகாரத்தின் கீழ்மிசுதல் - ஷெ - உயி “என்

மூவெழுத்திற்று” என்னுஞ் - (௬ - இல் “ஐங்கொழுமுன் மெய்
மிகலுமாம்” என்றதனால். ௬ - ரமாகத் திரிதல் நெடி எழுத்து
“ஐகான்யவ்யழி” என்பது (௬ - ஆல்). (௭)

துரியோதனம் பாசறை புருஷம்.

660. தைவி ளக்தெகங்ருப் ஸலந் தெரிபச் சுவர் பிமி ளா

மெய்கிளக்குப்பூணாளுடன் உயிர்நிலாப்பதில்

பொருத்தாய்வுப்பிரிவுப்பொருள்பட்டோம்

திருந்தா ஸர்ப்பேரீஸ்வரதேவம் ஸ.

[illegible]

சூரியோதயமும் சூரிய அஸ்தமனமும் நிகழும் கால அளவை
காட்டிப் பட்டாத மன்னரோடு சூலம் விசாரணை மேற்கு
யிருப்பதும் இருபதினாயிரம் கைவிளக்கொளிபெற்று பிறரை
செய்யத் தனதுபாடி வீடாகிய பொய்ண்டபத்திரம் தான்
பட்ட பரிபவமும் தன்படைபட்ட மயக்கு நீண்ட கண்
மீயிலா ஈறுதொக்க எதிர்ப்பறை வினையெச்சம் மேவி என்னும்
இறந்தகால வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம்
போந்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையும், அவ்வெச்
சம் இருந்தான் என்னும் வினையுற்றையுங் கொண்டன. போ
ந்து இறந்தகால வினையெச்சம்புகு பகுதி, ஈறுகெட்டு உகரம்
ஒகாரமாய்த்திரிந்து நின்ற போ பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை,
உ எச்சவிகுதி. (நு)

துரியோதனன் துரோணனை நோக்கி கூறல்.

661. விமன்வலியும்விசயன்பெருந்திறலும்
தாமொழியுமன்றேதனிச்சிலையோய் - ஏழுனைக்கு
நாயகமேநன்குடிக்குக்காரணனெயென்றனக்குத்
தாயகனைப்பற்றிநீதா.

(இ-ள்.) விமன்வலி உம்-விமசேனனுடைய வலிமையும், விசயன் - அருச்சுனனுடைய, பெருந்திறல் உம் - பெரியவலிமையும், தாமொழியும் அன்றே - தாமே (தருமனுக்கு மாளு-ஞ் சூட்டி தலை) கூறுமல்லவா, தனிசிலை யோய் - ஒப்பில்லாத வில்லையுடையவனே, ஏ-அஸ்திரபிரயோகஞ்செய்யும், முனைக்கு-பொர்க்கு, நாயகமே - தலைவனே, நன்குடிக்குக்காரணனே - எனது நல்ல குடிநையைப் பாதுகாத்தற்குக் காரணமாயுள்ளவனே-என்றன குடிநாயகனை - எனக்குத் தாயாதியாயுள்ள தருமனை, நீபற்றி-தா-நீபிடித்துக்கொண்டு, (என்று குறைபிரந்தான்.)

விமன் பொர்செய்தலும் அருச்சுனன் பொர்செய்தலும் ஏன் அரணைக் கவர்ந்து தம் மூத்தோனுக்குக் கொடுப்பதற்கல்லவா என்பான் குணகுணிக்கு ஒற்றுமை யுண்மையால் குணிவினை யைக் குணத்தின்பேலேற்றி விமன் வலியும் விசயன் பெருந்திறலும் தாமொழியுமன்றே எனவும், தருமனைச் சிறைப்படுத்தி நூல்தொடராமொழியும் என்பான்பற்றி நீதா எனவும் கூறினான். பொர்முனையிட கூற்றமன்ன விமனும் அருச்சுனனும் பொருகின் தந்துறும் புத்திரன் இராச்சியஞ் செய்வித்தற் பொருட்டல்ல வாமற்றவனை நின் சாவசத்தியெல்லாங் கொண்டு சீவக்கிராணஞ்செய்து தருவாயாக வெனத் துரியோதனன் கூறினான். விசயன் வெற்றியையுடையவன். விமசேனன் நடுக்கஞ்செய்யுஞ் சேனையை யுடையவன். பின்மொழி கெட்டு முன்மொழியே பொருளைத்தந்தது இதனை வடநூலார் நாமைகதேசநாமக்கிரகணம்என்பார்.

(சு)

துரோணன் கூறல்.

662. வெலற்கரியவெஞ்சமத்துவிண்ணவர்கோன்றன்னை
மலைக்குந் துணைபெறினுமாட்டேன்—முனைக்கண்
உருமனையான்மாமனுயிர்த்துணையாநிற்கத்
தருமனைவான்பற்றித்தா.

(இ - ள்) வெலற்குஅரிய வெம்சமத்து. (பாண்டவர்களுடைய) வெல்லுதற்குஅரிய கொடியபோரில், விண்ணவர்கோன் தன்னை-தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இடிரனை, மலைக்கும் துணை-ஒத்ததுணைவரை, நெயின் உம்-(யான்) பெற்றுவும், முனைகண்-போரில், உருமாணையான் - இடபேர்மையொத்த அருச்சுனனும், மாணசகங்கை, டியு, உயிர்த்துணைமாகரிக்கு (பேர் முகத்து) உயிர் துணைவாகுமாறு மூன்று முன்னும் பின்னுமாகி நிற்க, தருமன் ஐ-அ-ருனை, யாருடைய நிராமாட்டேன்-நான் கவர்ந்துகொடுக்க வலையுடையவனல்லேன் (என்று துரோணன் கூறினான்)

தேவருந் காண்கரிய ஸ்ரீவாச றேனும். தேவெந்திரன் திவ்வியாஸ் திராநிவ் சனிக் குட னாகிய அருச்சுனனும் துணையாக நிக்கத் தருமபு திரனைச் சபாபூமியிற பந்தித் தரும வேன் என்பது தேவமாசங்கும், அரிசாதல மந்தவரை நா லுநாழிகை பென்னருகு வாராய் மடுக்க வல்லா முண்டாவில் தருமபுத்திரனைப் பட்டி ராடுவர் என்று துரோணன் சொல்ல அதனைக் கேட்டு வெலற்கு நிகழ் வாலையெச்சச் செல்வகுதி அல்சாரியை, லகாம் மகா பாசு திரிசல் சந்தி, ஸ எச்ச விசுகி. இந்த எச்சம் அரிய எனனுங் ஸ்ரீபு வினோ பெய ரெச்சத்தின் முதனிலை சொண்டது அருமம பரி, ராசு பரிசுலும் உகரம் இகரமாகத்திரிசலும் யகரத் கோ ராறும் சந்தி, அபெயரெச்ச விசுகி. இப்பகுதி இனமை மே ஸ்ரீபாறது. மலைக்கும் உவாம வருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்தபெயரெச்சம் மலைகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரங்கெடுஞ்சுத்தி, உம் எச்ச விசுகி. வீமன் என்றமையால் அருச்சுனனையும் உபலக்கணமாகக்கொள்க.

உரைப்பா.

திரிகத்தனும் சஞ்சத்தகரும் பிரதிக்கினை கூறல்.

663. கடவுட்குரங்கின்கொடித்தேர்த்தானைத் - தொலையாலுக்கத் தடுபோர்விசயனை - அடர்க்களங்கழியவரைகூவித் - தரும னுஞ்சேனையுந் தனிப்பட்டவனொடு - போர்புரிந் தெல்லாம் பொன்றுதலன்றி - மற்றவன்றனை வானகத்துய்த்தல் -

நானையிவ்விரண்டி லொன்றொழிதுமாகில் - மேயமணமா
லையைக் கைமிசைகொண்டு-முடிமிசைச்சூட்டி யடியினை
வருடி - அகிலமனைக்கிழுத்தியைப்பிறரொடுங்கண்டு - பின்
னவர்கையாற்பெய்துணும்பேதையும் - மற்றதுவொழிந்து
வன்செருவதனில் - உற்றுறுபுசலி லுறுக்கிமுன்னின்ற -
குருக்களைக்கொன்றகொடியவோர்பாவிடும் - அநிவிலியர
சனணிமனைக்கிழுத்தியைப் - குறியலனரசன்கொண்டுடன்
போக - கேட்டிருந்தவோர் கெடுபுகழ்வேந்தலும் - இவ்வ
கையிவரிவரிழிந்திருநகம் - புக்குழிநாங்கள் புகழ்ப்தோதி
னார் - மிக்கதேர்வேந்தர்வினரந்தவர்முன்னென.

(இ-ள்.) கடவுள்-தெய்வத்தன்மையையுடைய, குரங்குஇன்
கொடி - வானரத்துவசம் நாட்டிய, தேர் - தேரையும், தானை -
சதுரங்கசேனையையும் (உடையவனாகி), தொலையாணக்கத்து -
சிந்தித்தளராத மனவலியையோடு, போர்அடு - போர்முகத்தி
ல் (பகைவரை) மாய்க்கும், விசயனை - அருச்சுநனை, அமார்க்க
ளம்கழிய - போர்க்களத்தில் (தருமபுத்திரனினின்று) நீங்க, அ
றையுவி - போர்க்குவரித்து, தருமன்உம்சேனைஉ - தனிப்பட்டு-
(வீமார்ச்சுநர்களுனினின்று) தருமனுஞ்சேனைகளுந்தனித்தொழிய
அவனொடு - அந்த அருச்சுநனோடு, நானை - நானைக்கு, போர்புரிந்
து - சண்டைசெய்து, எல்லாமபொன்றுதல் - (யாங்கள்) எல்லா
மழிதலும், அன்றி - அல்லாபல், அவன்தன்னை - அந்தஅருச்சு
னனை, வான்அகத்துஉய்த்தல் - வீரசுவர்க்கத்திற்குச் செலுத்து
தலுமாகிய, இஐரண்டி - ஒன்று - இந்தஇரண்டில் ஒன்றையே
னும், ஒழிதும்ஆகில் - செய்யாதொழிவோமானால், மணம்மேய
மாலைஐ - வாசம்பொருந்தியமலர்மாலையை, கைமிசைகொண்டு-
(தமது) கையிலேநி, முடிமிசைசூட்டி - (பகையரசர்) கிரீடத்
திற்கூட்டி, அடியினைவருடி - (அவர்களுடைய) இரண்டு பாதங்
களையும் (தமது மெல்லியவிரல்களால்) பரிசித்து, அகிலம்மனைக்
கிழுத்திஐ - (தமது வாழ்க்கைக் குறிய) நிலமகளை, பிறர்ஓடும்
கண்டு - அயலாராகிய அப்பகையரசரிடத்துங் கண்டு, பின் -
பின்பு, அவர் கைஆல் பெய்த்து உண்ணும் - அப்பகையரசர்

கள் தமது கைகளாலிட்ட வுணவை யுண்டு சீலிக்கும், 'பேதை உம் - அறிவில்லாதவனும், அதுஒழிந்து - அதுஒழிய, வல்செரு அதன் இல் - வலிய போர்க்குளத்தில், உற்றுஉறு பூசல்தில் - பொருந்திடடக்கும் போரில், உறுக்கி - முறுமுறுத்து, முன்நின் த - முன்னேநின்ற, குருக்களைகொன்ற - ஆபிரியனைக்கொன்ற, கொடியனாற்பாலிடும் - கொடிய வொரு பாலியும், அறிவில்ல அர சன் - பேதைமையைபுடைய ஒரு அரசன், அணிபனைக்கிழந்திஐ - (தனது) அழகிய இல்வாழ்க்கைக்குரிய குலயகளை, குறியலன் அரசன் - தனக்குமாற்றானைய பகையரசன், கொண்டு உடன் போக - கவர்ந்து விரைந்து செல்ல, கேட்டு இருந்த - கண்டுங் கேட்டுப் வாளாவிருந்த, ஓங்கெடுபுகழ் லேந்தன்உம்-அபவர்த்தி யையுடைய ஓர் அரசனும், இவ்வகை - இவ்வகையாக, இவர் இவர் - இந்த அரசர்கள், இழிந்திடும் நாகம் - அழிவுமிக்க நர கத்தினில், புக்கஉழி - புகுந்த நாகத்தில், நாகங்கள் என - நாகங் ளும் புகுவோமென்று, மிக்கதேர்வேந்தர் - (அலங்காரம்) மிகு ந்த தேவையுடைய திரிகர்த்தரும் சஞ்சத்தகரும், விரைந்து - (ஏனையரசர்களுக்கு) முற்பட்டி, அவன்முன் - அப்பரியோதன ன்முன், புசுந்திது - (தம்மை) புசுந்திது, ஸ்திர - பிரதிபினை செய்தார்கள்.

திரிகர்த்தராசனும் சஞ்சத்தசுரமும் பிரதிஃகிணைபண்ணைக் கேட்குந் துரியோதனனுடனாகிழந்து மந்தவர்க்குஞ் சிபிபாபசய தாங்கவர்க்கு விடைகொடுத்துத் தானுந்தன் கோயிற்புற லார் உய்த்தல் தொழிற்பெயர் உய் பகுதி, தகரமெய் சாதி, தல் தொழிற்பெயர் விசுதி. வருடி இறந்தகாலவிண்ணெய்ச்சம் வருடி (தடவல்) பகுதி, இ எச்சவிசுதி. பட்டு ஒழிந்து செயவெண்ணெ ச்சத்திரிபுகள். ஒழிதும் தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவிண்ணெழுந் து ஒழி பகுதி, தும் தன்மைப்பன்மைவிசுதி, புக்காறுகெட்ட இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் புகு பகுதி, முதனிலை யெழுந்தா ய்த் தோன்றிய ககரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உகரம்மேடு சந்தி, அ எச்சவிசுதி. பெய்துறும் தொகுத்தல்விகாரம். (அ) ழுற்றிற்று.

பன்னிரண்டாநாயுத்தம்.

ஐம்பெயல் காண்குறிய ராகக் கொண்டு முன்னக்கூறிய விதிவொள்க. படுத்து இரண்டு ஒருமொழி இரண்டு என்னும் எண் வரவில்லை மொழியீற்றாயிற் பெய்க்கெட்டுத் தகரம் வகரமாய் நித்தனிக்குறியின்றான். ஏற்று ஆதலால் வகரமெய் யிரட்டித்துப் பன்னிரண்டு எனநின்றன. ந உயிர் - ச - அ - டு - ஆனும், றெ. மெய் - ட - ஞ - ஆனும் உணர் க.

கடவுள்வாழ்த்து.

664. அந்தரத்தில்வானவருந்நானவரு, பாடிநைநீர்ச்

சிந்தமுநங்கொண்டமுநஞ்செய்தந்தான் - மந்தரத்தோள்

சேரார்முதுகைச்செறிபத்துகிலுவர்

காராண்மையார்நமக்கோர்காப்பு.

(இ-ள்.) அந்தரத்தில் - விண்ணிலுள்ளது, வானவர் உம் நெயர்கொலும், தானவர் உம்-அசுரராலும், பாடிநைநீர்சிந்து-பெரியஅலையடிநீர் ய கடலில், அமுதங்கொண்ட - இனிமை பொருந்திய, அமுதஞ் செய்து - அமுதம் நோன்றச்செய்து, அந்நான் - (தருகபுத்திரன் சகுனியோடு சூதாடித்தோற்ற) அக் காலையில், மந்தரத்தோள் - மந்தரவிரையபொத்த தோலோடுடைய சேரார் - (துகிலுமிந்த) பகைவருடைய, முதுகைச்செறிய (பா வுத்தில்) முத்தகைகளில் நிரம்பி, துகில்உவந்த (நிரௌபதிக்கு) ஆடைவளரத் தந்தருளிய, கார் ஆண்மையார் - மேகம்போல வுதவிசெய்தருளிய கண்ணமூர்த்தி, நமக்கு ஜீர்காப்பு - நமக் கும் ஒர் காவலாவார்.

குறை பாடுடையோர்க்குக்குக் குறைபாடொழிய அமுதுந் துகிலும் தந்தருளினவ ராதலால் குறைபாடுடைய தமதுகுறையையும் ஒழிப்பார் என்பார் காராண்மையார் நமக்கோர் காப்பு என்றார். காப்பு என்னும் தொழிற்பெயர் வினைமுற்றுப்பொருளில் வந்தது “கங்கையானீள்கழலான்காப்பு” என்ற பெரியோர் கூற்றாலுணர்க. உவந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் உபபகுதி, ந் சந்தி, தமமெய் இடைநிலை, அ எச்சவிசுதி.

கொண்ட என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத்தின் அகரம்
கெடுதல். (சு)

சூரியன் உதயஞ்செய்தல்.

665. தேனடைந்தகோதைத்திருவனையார்தம்மோடும்
ஊனடைந்தவேலாருணர்ந்நெழுவே—வானின்மேற்
கானடந்தவெய்யோன்கணையிருளைக்கையகற்றித்
தேனடந்துகாட்டினுன்சென்று.

(இ-ள்.) தேன் அடைந்த (மதுஉண்ண) வண்டிகள் நெருங்
கிய, கோதை (மலரணிந்த) கூந்தலையுடைய, திருஅனையார்தம்
ஓடும் - இலட்சுமியையொத்த தத்த மனைவியரோடும், ஊன்
அடைந்த (பகைவர்) ஊன்செறிந்த, வேலார் - வேலை ஏர்திய
அரசர்கள், உணர்ந்து எழ - நித்திரை தெளிந்து போர்செய்
தற்குஎழ, வான்இல் - ஆகாயத்தினின்று, மேற்குகால் நடந்த
வெய்யோன்-மேற்றிசையை நோக்கிச்சென் றத்த மனத்துற்ற
சூரியன், சென்று (உதயகிரியை) அடைந்து, தேன்நடந்து -
தேன்போல இனிமையுண்டாக உதயஞ்செய்து, கணையிருளை -
நிறைந்தஇருளை, கையகற்றி (சுனதுகிரணங்களாகிய) கைகளா
லோட்டி, காட்டினுன் (கண்களுக்குட்பலப்படாத பொருள்கள்
புலப்பட யாவருக்கும்) விளக்கினுன்.

இவ்வகை ஆதித்தன் உதயஞ்செய்யக் கண்டு தானும் பள்ளி
யுணர்ந்து புறப்பட்டித் தன் படைத்தலைவரை நோக்கி யாது
சொன்னான் துரியோதனன். நீக்கப்பொருளில்வந்த இன் என்
னும் ஐந்தனுருபு, நடந்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலை
யோடு மூடிந்தது. மேற்கு என்னும்திசை கால் என்னும் பிற
பெயரோடு புணருமிடத்து ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு நகரம் லகர
மாகத்திரிந்து. ந-உயி. ஈ-ஆல். தங்கள் தங்களுக்கு உரிய
தொழில்களை யுயிர்க்கூட்டங்கள் நடத்தற்கு உரியபோது பகற்
போது ஆதலால் தேன் எனவும், உதயஞ்செய்தல் என்னும்
பொருள் நிகழ்ச்சிதோன்ற நடந்து என்னுந் தொழிலால் உபச
ரித்துங் கூறினார். கானடைந்து, தேனடைந்து எனவும்பாடம்.

துரியோதனன்கூறல்.

பண்ணுமின்கள்சேனையெல்லாம்பாய்பரியுமபொத்தேரும்
நண்ணுமின்கள்கார்க்களிநாற்றிசையுட்—விண்ணின்ற
தானவரும்ஞ்சப்பிடிப்பன்றருவினையான்
வானவரும்போய்க்காமின்வந்து.

(இ-ள்.) சேனை எல்லாம் - சேனைகளையெல்லாம், பண்ணு
மின்கள் - அணிவகுங்கள், பாப்பரியுட்-பாபந்துசெல்லுங் குதி
ரைவீரர்களும், பொத்தேர்உம் - பொன்னுலாகிய தேர்வீரரும்,
பார்களியுடம் - பெரியயானைவீரரும், நான்குதிசைஉம் - நான்கு
திசைகளிலும் - நண்ணுமின்கள் - சூழ்ந்துசெல்லுங்கள், விண்
மின்ற - வானில்கூடிநின்ற, தானவர் உம் அஞ்ச - அசுரரும்
அஞ்ச, தருமன் ஐயானபிடிப்பன்-தருபுட்டிரனையான்பிடிப்
பேன், வானவர்உம் (அவனுக்கு உதவிசெய்யவரும்) தேவர்க
ளும் (அஞ்ச) போய்காமில் -சென்றுபாதுகாத்தலைச் செய்யுங்
கள் என்று (துரியோதனன் கூறினான்)

அசுரர் செய்யுங் கொடுப்போரினும் யான் செய்யும் போர்
கொடுப்போர் என்பான் தானவரும் அஞ்ச என்றான். இவ்
வகைபார் வேந்தன் துரியோதனன் சொல்லக்கேட்டுப் பெரும்
படைபுஞ் சஞ்சத்தகரும் நாராயண கோபாலரும் ஆர்த்தெழுந்
து கரு-த்துவசம் விசும்டணுவ யானை தேர் குதிரை மருவிக்
காலாளுடன் போய் யாது செய்தாரோவெனில். பரி, தேர்,
களிறுதம் பொருளைவிடாது வீரர்களமேல் நிற்பலால் விடாத
ஆகுபெயர்கள். உம்மை உயர்வுசிறப்புப் பொருட்டு. பண்ணு
மின்கள் நண்ணுமின்கள் காமின் முன்னிலைப் பன்மையேவல்
வினைமுற்றுக்கள். பண்ணு பகுதி, மின் முன்னிலைப்பன்மையே
வல் விசுதி, கள் விசுதிமேல் விசுதி. காமின் கா பகுதி மின்
முன்னிலைப் பன்மையேவல் விசுதி. நாற்றிசையும் என்பதன்
இறுதியில் நின்ற உம்மைமுற்று. (கக)

திரிகத்தனும் சஞ்சத்தகரும் நாராயண கோபாலரும்
அருச்சுனனைப் போர்க்கு அழைத்தல்.

667. சோதிவிளக்கெரிமுன்குழ்சபையிற்கூறற்ற
ஏதிப்படைவேந்தரெல்லாரும்—நீதி

நிறைகூவிக்கொள்ளுநிரை உலர்த்தார்ப்பார்த்தம்
கறைகூவிப்போயினுரங்கு.

(இ-ள்.) சோதி-ஒளியையுடைய, விளக்கு எரிமுன் சூழ்ச
பை இல்-கைவிளக்குகள் முன்னேசூழ்ந்த துரியோதனன் சபை
யில், சூளுற்ற-சபதங்கூழிய, ரதிடனை - ஆயுதங்களுையேந்திய,
வேந்தார்எல்லார்உம்-திரிகத்தன்முதலிய அரசர்கள்எல்லாரும்,
நீதிநிறை-நீதியாகியநிறையை, கூவிக்கொள்ளுந்-கூவி (தனக்
கே) யுரிமையாகக்கொள்ளும், நிறைஉலர்த்தார்-ஒழுங்குபட மல
ரார்றொடுத்த மாலையையணிந்த, பார்த்தற்கு - அருச்சுனனை,
அறைகூவி-போர்க்கழைக்க, ஆங்குபோயினுர்-அப்போர்க்களத்
தும் சென்றார்கள்.

திரிகத்தராசனும் சஞ்சத்தகரோடு பதினாயிர நாராயணகோ
பாலரும் வந்து அருச்சுனனை யறைகூவியார்ப்பரவம்பண்ணக்
கண்டு உக்கிரவேகத்துடன் மற்றவர்மேற் செல்லலுற்ற அருச்
சுனனை. நிறை தம்மனத்தைநிறுத்துதல் நிறுபகுதி, உகரக்கேடு
சந்தி, ஐ தொழிற் பெயர் விசுதி. பார்த்தன் பிரதையின் புத்
திரன் பார்த்தன் தத்திதாந்தபதம். கு உருபுமயக்கம். அறை
கூவி செயவெனெச்சத்திரிபு. (கஉ)

தருமன் தடுத்ததுக்கூறல்.

668. ஆர்தமக்குவேறேயறைகூவிப்போயினுர்
கூரிலேவேற்பார்த்தகுறித்துரைத்தார்-ஏதிலர்முன்
சீராரூந்திண்டோட்டிரிகத்தார்தம்மோடு
நாராயணன்மக்கணங்கு.

(இ-ள்.) கூர்இலைவேல் - கூரியதகட்டுவடிவாகியவேலை(ஏந்
திய)பார்த்த - அருச்சுனனே, ஏதிலர்முன் - பகைவர் செய்யும்
போர்முகத்தில், சீர்ஆரும் - வெற்றிச்சிறப்புவாய்ந்த, திண்டோ
ள் - திண்ணிய தோள்களையுடைய, திரிகத்தார்தம்ஓடு - திரிகத்
தரோடு, நாராயணன்மக்கள் - நாராயணகோபாலர்கள், நன்கு-
மிகவும், வேறேஆர்தமக்கு - வேறேயாரை, அறைகூவிபோயி
னுர் - அறைகூவிச் சென்றார்கள், குறித்துரைத்தார் - உன்னை

க்குறித்தே யறைகூவினார்கள், (என்றறியென்று தருமன் கூறினான்).

பார்த்த விளிவேற்றுமை - ந பெயர்-ரு0 - கு-யார் என்னும் வினாப்பெயரின் முதல்கின்ற யகரமெய் கெடுதல் புணர்ச்சியில் விகாரம். கு உருபுமயக்கம். ஏதிலர் பகைவர் ஏதில் (அந்ரியம்) அர் பலர்பால் விசுவ. (கந)

இதுவும் அது.

669. கலங்காமணித்திண்டேர்காற்குறிப்போலின்று

விலங்கெழுநீயோட்டிவிரையல்-நலந்திகழும்

சந்துலங்கொள்கைத்தோட்டனஞ்செயனையிங்குடன்

வந்தவர்களுள்ளுன்மதித்து.

(இ-ள்.) வில்அங்குளமும் நீ-வில்லோடு அவரிடத்துப்போர்க்கு எழும்நீ, (நின்னை யறைகூவினொன்று) கலங்காத-நிலைகலங்காத, மணி-மணிகட்டிய, திண்டேர் - திண்ணியதேரை, கால் கதிபோல் - வாயுகதிபோல, இன்று ஓட்டி - இப்பொழுதுஓட்டி-(செல்ல)விரையல் - அவசரப்படாதே, நலந்திகழும் - மண நலத்தால் விளங்குகின்ற, சந்து - சந்தனப்பூச்சையுடைய, உலம் கொள - திரண்டகல்லையொத்த, கைதோள் - புயங்கலையுடைய, தனஞ்செயனே - அருச்சனனே, இங்கு - என்னுடன், உடன்று - போர்செய்ய, வந்தவர்கள் - வந்தவர்களாம், என்னுன்மதித்து - என்னுலோசித்துத் தருமன்கூறினான்.

திரிகந்தராசன் முதலிய சஞ்சத்தகரும் வந்தறைகூவினாரிதற்கு நீ வினாந்துபோவாயல்லை வந்தபடி கேட்பாயாகென்று பின்னும் தருமபுத்திரன் யாதுகூறுகின்றான். தனஞ்செயன் வெற்றியே பொருளாகவுடையவன். கைதோளோ டொற்றுமையுண்மையால் கைத்தோள் என்றார். அங்கு படர்க்கையிலும், இங்கு தன்மையிலும் வந்தன. உடன்று செயவெனெச்சத்திரிபு, உடல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிசுவ. விரையல் முன்னிலையொருமையெதிர்மறையேவல் வினைமுற்று. வினா பகுதி, அல் எதிர்மறையேவல் விசுவ, யகரத்தோற்றம் சந்தி. அன்றி அல்

விஞ்சி எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று விஞ்சியெனக்
கொண்டு விரையற்க எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும்
“மகனெனன்மக்கட்பதடியெனல்” என்பதனால் உணர்க (கசு)

இதுவும் அது.

670. நின்னைப்பிரிவித்து நின்றாக்கையற்றி
என்னைப்பிடிப்பதனாக்கெண்ணினான் — என்னைப்
பிடியாதுகாவாயேற்பேபொழிலானப்புக்
கெதிராகியார்மலைவாரினறு.

(இ-ள்) நின்னு - உன்னை, பிரிவித்து - (என்னினின்றும்) பிரி
யச்செய்து, நின்றார் - துணையாகநின் றவீமன்முதலியோரை,
கை அகற்றி - துரத்திற்செலுத்தி, என்னைப்பிடிப்பதற்கு - என்
னைக் கைப்பிடியாகப் பிடிப்பதற்கு, எண்ணினான் (துரியோத
னன்) நின்னத்தான், எனறுபிரியாது காவாயேல் - என்னினின்
றும் நீபிரியாது காக்காயலொழிந்தால், பேரெழிலான் - (வலி
மையில்) பெருந்தோற்றதையுடைய துறோணன் (எய்யும், அ
ம்புக்கு - பாணத்துக்கு, இன்று - இட்டொழுது, எதிர்ஆகிமலை
வார்யார் - எதிர்நின்று பொர்செய்வாரெவர், (என்று தருமன்
கூறினான்)

சஞ்சத்தகரறை கூவக்கேட்டு நீயவர்கள்மேற் போயினபொ
ழுதுனைச் சமரபூமியிற் கழியக்கொண்டு போயினபின் தங்
கள் சதுரங்கபலத்தோடுஞ் சாபசத்தியெல்லாம் கொண்டு, தா
னைவெள்ளத்தைத் தளர்வித் தென்னைப் பிடித்துத் துரியோத
னன்கையிற் காட்டிக் கொடுப்பானாகத் துறோணசாரிய னொரு
ப்படடானென்று ஒற்றாட்கள் சொல்லக்கேட்டே னாதலால், அ
வன்கோபாக்கினி யாற்றவல்லார் நின்னையல்லதுயாவருமில்லை,
நீயின்றென்னைப் பிரிந்தாலிப்பொழுதே வந்தமராடி யென்னைப்
பிடிப்பதற்குப் பிரமாதம் வினைவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்
று தருமபுத்திரன் சொல்லக்கேட்டு, எழில்தோற்றம் என்னும்
பொருள்மேல் நின்ற தொழிற்பொர் எழு பகுதி, உகரகேடுசந்
தி. அல் தொழிற்பெயர் விஞ்சி. காவாய் எதிர்மறை பொரு

மையேவல் வினைமுற்று கா பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, வக ரத்தோற்றம் சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, பகுதி ஆகாரந்தொ குத்தல், ஆய் முன்னிலையொருமையேவல்விசுதி, ஏல் என்னு ம் எச்சவிசுதி ஆகில்என்னும் வினையெச்சத்தின்மேல் நின்றது குறிப்பு. (கரு)

அருச்சுனன் யாதுகூறுகின்றான்.

671. தேவருலகத்துங்கண்டறியேன்றிண்டிறலாய்
யாவரோவென்னையறைகூவார்—யாவர்காண்
மட்டுவெண்பூந்தெரியல்வாள்வேந்தர்கோமான்
பட்டவாவெனாரன்பணிந்து.

(இ-ள்.) பட்டு - வாசமிக்க, வெண்பூதெரியல் - வெள்ளிய தும்பையலர் பாலேழுடிய, வாள் - வாலையேந்திய, வேந்தர்கோ மான் - அரசர்கட்கு அரசனாகிய தருமபுத்திரனே, திண்திற லாய் - திண்ணிய வன்மையுடையவனே, என்னை அறைகூவார்- என்னை யறைகூவுவார், யாவர் ஓ-எவரோ, தேவர் உலகத்தும் கண்டு அறியேன் - (அவர்களை) தேவருலகத்தினும் (இதுகாறும்) பார்த்தறியேன், யாவர்காண் - இம்மண்ணுலகத்தில் அறைகூவு வார்) எவர், பட்டஆறு - (என்சுவரியத்துக்கு) பங்கம்வந்த துபன்றியிருந்தது, என்னாரன்பணிந்து-என்றுபணிந்து கூறினான்.

தேவேந்திரன் முதலாயுள்ள தேவசாதிகளுள்ளும் என்னைய றைகூவினார் இதுகாறும்மில்லை. மண்ணுலகத்தவர்வந் தறைகூ வக் கேட்டிருக்குமதெனக்கு வீரசுவரிய பங்கமாம் கண்டாயெ ன்றுளத் திவ்வகைசெய்ததிரிகத்தராசனுள்ளிட்டாரா நொழுவ னாயிற் படமலைந்து, ஸ்ரீவாசதேவன் பிரசாதத்தினால் மகிதல த்துத் தலைபுரட்டி யிங்ஙனீண்டன் வருகின்றேன், ஈங்கிதற்கெ ம்பெருமான் வெகுளாதொழிவாயாகென்றும், எனக்கு நின்றி ருவுளக் கருத்தால் விசயஞ்செய்து வருவேனாக வுன்பிரசாதப லத்தால் விடைதருவாயாகென்றும் தருமபுத்திரனை யடிபணிந் து விடைகொண்டு. காவாய் முன்னிலையொருமையேவல் எ திர்கால வினைமுற்று கா பகுதி, வ் எதிர்கால விடைநிலை, ஆய் முன்னிலையொருமையேவல்விசுதி. ஆறு ஆதொகுத்தல். (கசு)

அருச்சுனன் வீமசேனனைக் கைதொழுது

யாதுசொன்னான்.

672. கடுந்திறற்கானகத்திற்காரிருளில்வந்த

இடுப்பணையீழியவென்று—டடர்ந்த

செருவேற்றுமன்னவனைத்தின்கையாற்பற்றி

யொருதூற்றுக்கால்சுழற்றினேய்ந்து.

(இ-ள்.) கானகத்து இல் - காட்டில், கார் இருள்இல்-இருண்டகரிய இருட்போதில், வந்த - (போர்த்கு) வந்த, கடுந்திறல் - மிக்கவன்மையுடைய, இடும்பணை - இடும்பாசுரனை, ஈடுஅழிய வென்று - வலிமைகெடவெற்றிகொண்டு, மன்னவனஐ - டணிமானை, டடர்ந்த செரு - மிக்கபோரில், ஏற்று - எதிர்த்துவென்று, ஒருதூறு - சீசகர் தூற்றுவரை, தின்கையாற்பற்றி-திண்ணிய கையாற்கால்களைட்பற்றி, ஒப்ந்து சுழற்றினாய் - வலியைகெடச் சுழற்றினாய்.

இருட் போதில் போர்மலைத்திடும்பணையன் றுயிர்குழித்தனை அதுவுமன்றிப் பகனைக்கொன்று எழில் நகரத்தா ரிடுக்கந்தீர்த்துப் பிளந்தெறிந்தனை, வைச்சிரவணன் மணிககரிற் செம்மொற்சாரலுக்குக்காவலாகிய மணி மாளை வானேற்றிப் பாஞ்சால கல்லிகைக்குச் சூட்டுவித்தனை, சீசகர் தூற்றுவரையு மியமலோகத்துக்கு விடுத்தனை, கிழக்கும் வடகிழக்குமுள்ள தராபதிகளைச் செயித்து ராசசூயயாகத்திற்கு டாரிதி யெதிற்கொடுவந்து தருமபுத்திரனுக்குக் கொடுத்தனை, கின்னரர் கிம்புருநாரதத் தொடக்கத்தார் மகாபலங்களுக்கும் பயங்கர மாயினை, தேவர்களுக்கு நினைப்பரிய வீரசம்பத்து முடையனை, தேவேந்திர னுந்துணுக்க மெய்துவதோர் பீமபராக்கிரமத்தினால் பீமசேனனாகி யுக்கிரவேகமுடைய தோர் தண்டாயுதத்தடக்கை வீரனாகி நீரின்க, கின்னருகுநின்ற தருமபுத்திரனை யாவராலுங் துளக்க வரிதோவென்றும், தருமபுத்திரனுக்குப் பிரமாதம் வினையாது காட்பாடியென்றும், இது கினக்கே பணியல்லாமல் யாவராலுங் கரக்கப்படாதென்றும் பீமசேனனை நமஸ்கரித்துக்கூறி.

தூற்றுவ !. சுழற்றினாய் ாறுகெட்டு, தூற்று, சுழற்றின்ன
நின்றன. கடுந்திறல் கடி என்னும் உரிச்சொத்திரிபு. ஓய்ந்து
செயவெனெச் சத்திரிபு (கஎ)

‘ விராடனையும் பாஞ்சாலனையும் நோக்கி

அருச்சுனன் கூறல்.

673 மன்னர்பெருமானே மச்சத்தார்கோமானே
நின்னிப்பரமென்று நில்லுண்ட ப்—பின்னும
படைக்கலங்கடாஸ்சிந்துப்பாஞ்சாலர்கோவே
அடைக்கலமாமென்றானவன்.

(இ-ள்) அவன் - அந்த அருச்சுனன், மன்னர்பெருமானே,
அரசர்களுக்கு அரசனே, மச்சத்தார் கோமானே - மச்சநாட்
டார் நிலைவனே, நின்னுல்பரம் (தருமனைக்காத்தல்) உனக்கே
பாரம், என்று உம் நில-எட்டோதும் சிறிதும்நீங்காது (தருமபு
த்திரனருகே நில், பின்னுட்-நீளவும், படைக்கலங்கள்தான்-ஆ
யுதங்களை, சிந்துப் (பகைவ்மேல்) சொரியும், பாஞ்சாலர்கோ
வே - பாஞ்சால நாட்டாரசனே, அடைக்கலம் ஆம் என்றான்
(தருமபுத்திரனுக்கு நீ) அடைக்கலமாமென்று கூறினான்.

இவ்வகை விராடராசனுக்கும் பாஞ்சாலராசனுக்கும் அடை
க்கலங் காட்டிக்கொடுத்து இல் உருபுமயக்கம். பெருமானே
விளியுருப. ௩ - பெயர்சஅ-சூ கண்டாய் முன்னிலையசை. (கஅ)

ஏனை யரசாக்களை நோக்கிக் கூறல்.

674. வேறுரைத்தமன்னவரைவிண்ணுலகுக்கிப்பாழாதே
ஏறுவித்துயிளுவ்னென்றேகினான்—மாறடர்த்த
தென்னவரைத்தம்பியரைச்சிஞ்சையரைச்சோமகரை
மன்னவரைக்காக்கவகுத்து.

(இ-ள்.) மாறு அடர்த்த - பகைவர்களை நெருக்கிய, தென்ன
வர் ஐ - பாண்டியர்களையும், தம்பியர் ஐ - நகுலசாதேவர்களை
யும், சிஞ்சையர் ஐ - சிஞ்சையர்களையும், சோமகர் ஐ-சோமகர்
களையும், மன்னவர் ஐ-ஏனையரசர்களையும், காக்கவகுத்து-(தரும
புத்திரனை) பாதுகாக்க அமைத்து, வேறுஉரைத்த மன்னவர்ஐ-

அறைகூவிச்சென்ற திரிகுத்தன்முதலிய அரசர்களை, வின் உலகுக்கு - வீரசுவர்க்கத்திற்கு, இப்பொழுது ஏ - ஒரு கணப்பொதில், ஏறுவிட்டா - சூடியேற்றி, மீருவன்தான். திருப்பி ஒரு வேனென்று, ஏகிரன் - விரைந்து அரசுகளின் சென்றான்.

சஞ்சத்தகிவந் கமைகூவினாரை நூல்களின் பிரசாரம் லத்தால் ஆராயையும் விவரமேற்பிர் கோவராட்டே மீண்டு வருமளவம் தருபுத்திரனை யிரட்சிட்டி ராமியென்று டாள் டியராசனையு ருது சாசேவனாபுத் திஷ்டத்துய்யடனையுத் துவது கேதுவையுப் பலலாயிரம் கோடகனாயுந் சிஞ்சையனாயும் பர ராசசுத்திரியனாய் கடோற்ககனாயுப் சராபுபுரேந்திற் க்கா ப்பாக்கி யறைகூவின திரிதந்தராச வின் தந்தை நோ இப் போயினான் அரசுசுநன். கு உருபுமயக்கம். ஏறுவிட்டா பிறவினையிற கதகால வினையெச்சம் ஏறு பருதி, வி பிறவினையிக்குதி, அனைத் தும் ஒருபகுதி, ந் சந்தி, ௨ இடைநிலை, உ எச்சவிக்குதி (கக)

திட்டத்துப்பமன் அணிவகுதால.

675. மன்னவனெக்காமினெனவாளமர்க்குண் டாள்விசயன்
இன்னபரிசென்றுணர்ந்தங்கேடுஞன்-மின்னிடை யில்
மைவகுத்தசோலைவளநாடர்கோமாலுங்
கைவகுத்துநின்றன்கலந்து

(இ-ள்.) மன்னவன்ஐ காமின்ன - தருபுத்திரனைக்காவல் செய்யுங்களென்றுகூறி, வாள்விசயன் - வாளையேற்றிய அரசுசுநன், வாள்அமர்கண் - வாளேற்றிச் செய்யுப் போர்முரத்தல், இன்னபரிசு என்று - இத்தன்மையாக (நடத்தவேண்டிய) என் று, உணர்ந்து - முன்னர்த்தெரிந்து, அங்கு - அவ்விடத்து, ஏகி னான்-சென்றான், மின்இடைஇல் - மின்னல்லங்காத, மைவகுத் த, மேகங்கள் தங்கிய, சோலை - சோலைசூழ்ந்த, வளநாடர்கோ மான்உம் - நீர்வளமிக்க பாஞ்சாலநாட்டா ரரசனாகிய திட்டத் துய்மனும், கைவகுத்து (சேனையைமண்டல வியூகமாக) அணி வகுத்து, கலந்து நின்றான் - இடைவிடாது தானும்நின்றான்.

பின்பு வீமனைநிறுத்தி, இருபக்கத்திலும் நகுலசாதேவர்களை நிறுத்தி, முன்பு அபிமன்னனைநிறுத்தி, சேனையினடுவில் தரும

புத்திரனை நிறுத்தித் தானும் உலந்து நின்றான் என்பார் சைவகு
ந்து நின்றார் கவர் அளவார் இன்ன இகாச்சுட்டுத் திரிபு.
இடை-(பிள்ளிடு கல்) முதன்னைத் தொழிற்மையி (20)

துறோணன் செயரை.

676 தே டுடவங்கி; டுடவம். தாடு பதித்ததுமே ரற்

தே ரிர் லைத்து மன் னிப்புச் சார்கார்-சீர்மலிந்த

கா ருட் தரகம் சரியானிபு சல்காவலரும்

தெ ருட் துழிவ்வெவினாத்து

(இ-ள்) பேங்குடலம்-மே லைச்சுடலம், தீர்டலம்-கீழை
சங்குடம், மிப்படி (தருள) பெருங்கி, எதிர்நாதுமோல- (மேலா
செய்ய) எதிர்நிலைப்பாடு, தெரர் - போரிர்குரிய, மலைந்து(அ
மனபா லைப்ப) குடி, மனலா புஞ்சுமார் லா (தருமபுத்திரன்
தேவியுள்ள) ஆர லா தே ரி டுச் சொடங்கினூர்கள், தீர்
மலிந்த- மலிபுமி, கா ருட் கா ருட் மலிச்சிடான்ற, கரம் -
தாடையுட, மலி டுடம் அகொலாட, சல்காவலர்உம்-
தன்(மேலோரி டுடம்) புச்சும, லைந்தர்குமுன்ன-போர்க்கு
எனா) மலி டுடம் குமுட்ட, விநாது - விநாந்து.

பாண்டிய பிரபல வர் சாளுய செயத்திரததுவர் எிட்டா
ருப்பூரி பூரி சராபுங் கிருபுங்கிருத டாப்பாவும் கன்னன்
அசுவப் பாயபும சஞ்சரி சல்லியநுள்ளிட்டா லொழுபதினாயி
ரம் தேக்கூழாமுப் அன்னரட்டிப் புரவியும் தூறியிரம் கச
மும் இரண்டிக்குறோணி புராடுவெள்ளமும் இராசராசன் து
ரியோதனன் பிராஜாக்களோடு, ஆர்த்துவந்து பூதலத்தைச்
சமுத்திரங் கொண்டாற்போலவும் மேகபடலங்களைச் சண்ட
மாருதங் கலங்கினும்போலவுஞ் சங்குநாறா மிகமுழங்கத் தரு
மபுத்திரன்மேற சென்றான் துறோணசிரியன். மேல்கடல், கீழ்
கடல், ந-உயி-நக-சூ-இல் பிற “ என்றமையால் நிலைமொழி
யீற்றியல்பும் முதல் நீருதலும் உருமொழிமுதல் வல்லெழுத்தி
யல்புங் கொள்க. எதிர்த்தது இறந்தகால விடைநிலைபெற்று
வந்த தொழிற்பெயர் எதிர் பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, ஆ

சாரியை, து தொழிம்பெயர் விசுதி. கலசயோனி கலசத்திற் பி
றந்தவன். (உக)

677. பல்பதினாயிரவர் பாஞ்சாலர் வெஞ்சமத்து
வில்லோடு டல்வனைய வெஞ்சரந்நாய்க்-சொல்லை
விடைபுகுந்தா ன்போலவியனெடுத்தேரோட்டி
இடைபுகுந்தா ன்பாஞ்சாலரோறு.

(இ-ள்.) பல்பதினாயிரவர் - பலபதினாயிர அரசர்கூட்டங்களு
ம், பாஞ்சாலர் - பாஞ்சாலநாட்டாரரசரும், வெம்சரத்து சொ
டியபோர்க்களத்தில், வில்லுடு-(ராமேந்திய)வில்லினோடு, உடல்
வனைய - தமது உடம்பும்வனைய, வெம்சரம்நாய் - சொடியபா
ணங்களைத்தூவி, கொல்லை - முல்லையிலத்திலுள்ள, விடைபுகு
தால்போல் - காளைசென்றாற்போல, வியன்செடுநீர் ஒட்டி-பர
ந்தநெடிய தேரினைச்செலுத்தி, பாஞ்சாலரோறு - பாஞ்சால நா
ட்டாரரசன்-இடைபுகுந்தான் (பகைவர்களைமுன்)சென்றான்.

திஷ்டத்துய்மனுள்ளிட்ட பல்பதினாயிரம் பாஞ்சாலருடன்வி
ல்வனைத் தெரிசரங்கள் தூவி மெயிர்மலங்கி டகாசியோமுர்பு
முந்தியாது செய்தான் பாஞ்சாலராசன் உய் செயவெனச்
சத் திரிபு, வியம்வியன் இறநிலைப் போலி (உஉ)

பாஞ்சாலராசன் செய்கை.

678 வில்வனைத்தவேல்வேந்தர் கொங்களத்துப்பட்டவிய
எல்வனைக்கையம்பெங்கும்வீசிணான்-கல்வனைத்த
காந்தட்கடிச்சாரற்காவலர்கோன்டாஞ்சால
வேந்தர்க்குமுன்பிறந்தவேந்து.

(இ-ள்.) கல்வனைத்த - மலையைச்சூழ்ந்த, காந்தட்கடி- காந்த
ள்மலரின்வாசமிக்க, சாரல்காவலர்கோன் - சாரலையுடைய அரச
சர்க்குஅரசன், பாஞ்சாலவேந்தர்க்கு முன்பிறந்த வேந்து - பா
ஞ்சால நாட்டரசருக்கு முன்பிறந்த அரசனும்ஆகிய துருப
தன், வில்வனைத்த - வில்லினைவனைத்தெதிர்த்த, வேல்வேந்தர் -
வேலையேந்திய பகையரசர்கள், வெங்களத்துபட்டுஅவிய - வெ
ய்ய போர்க்களத்தில் பட்டிமக்க, எல்-விளங்கும், வளை-கடகத்

தை யணிந்த, கை-தனதுகைகளால், அம்பு - அம்பினை, எங்கு உம் வீசிஞன் - எவ்விடத்தும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

வகாவிழி குருதியிற்படவுழங்கித்துன்மருடனென்பாளை மரு மத்திடை மயங்கவெய்து காளிங்கராயுங் காந்தாரராயுங் கலக் குறுத்தி மகாசேனையிரியதூறி, உற்றவயிரியாகிய துரோணசாரியனோடே தாக்கிச் சயந்திரதன் திண்சிலையினைப் பத்தம்பினு லறுத்துக் கூறுக்கி யார்த்ததுக்கொண்டானதுகண்டு மிகவும் வெ குண்டெழுந் தியாதுசெய்தான் துரோணசாரியன். வேந்துள ன்னும் சாதிப் பண்பு அரசர்மேல் நின்றலால் பண்பாகுபெயர். காவலர் காத்தலில் வல்லவர். அம்புசாதி யொருமை- (உரு)

துரோணச்சாரியன் செய்கை.

679. பாய்வாளியொன்பதினாற் பாஞ்சாலன்வில்லறுத்து

வாய்வாளியைம்பதினான்மாதேரை-நர்வாளி

பூக்கமாமென்றங்கதிரவுடனார்த்தான்

வீக்கமால்கண்டுவெகுண்டு.

(இ-ள.) பாய்வாளி ஒன்பதின்ஆல் - தைத்துருவும் ஒன்பது பாணங்களால், பாஞ்சாலன்வில்லறுத்து-துருபதனாகிய தன்னு டையவில்லினையறுத்து, வாய்-சுர்மைவாய்ந்த,வாளிஐம்பதின் ஆல்-ஐம்பதுபாணங்களால், மான்-குதிரை(பூண்டதனது)தேர் ஐ-தேரினை, நர்-பிளந்தழித்த, வாளி-அப்பாணங்கள், ஊக்கம்ஆ ம்என்று-மிகவும்வன்மையையுடையனவாமென்று கருதி, மால் வீக்கம்கண்டு - (துரோணனுடைய) பெருமையின்மிகுதியையும் பார்த்து, வெகுண்டு - கோபித்து, அங்கு - அவ்விடத்து(சேமத் தேரொன்றிலேறி) அதிர(திக்குகள்)நடுங்க, உடன்ஏ ஆர்த்தான்- வினைத்து கோஷித்தான்.

இவ்வகை வாள்வாயம் பொன்பதினால் வில்லறுத்து ஐம்ப தஸ்திரத்தினால் மணிரெடுத்தேரை யவனித்தலத்து வீழ்த்துட் டி யார்த்துக்கொண்ட துரோணசாரியனைக்கண்டு நிலையாற் றுது பதாதிபாய்ச் சிதறியோடி மற்றாங்கோர் சேமத்தேரே, மற்ற கோளரியேபோல வெகுண்டிடமுந்தொரு திண்பு

ஸ்திரத்தைத் தெரிந்துகொண்டு துரோணசாரிபனுடனேதாக்கி
 ஈர்வாளி வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். வெருண்டு இரத்தகால
 வினைபெச்சம் வெருண்டி, ஈகரணகரமாகத்திரிதல் சந்தி,
 ட் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சரிபி-இசனமயாக வெரு
 ண்ட, வெருருகின்ற, வெருருக, வெருள, வெருள்பால், வெ
 ருண்டான் என வினைவிதப்பந்தவர் வருட (உச)

பாஞ்சாலன் செய்கை.

680. நாகம்வளைத்தருளிநாகபசைநாருளுந்

மாகன்மேலேமலர்வாளி—ஏவுகின்ற

மன்மதனாபெருந்திப்பலவாளி நாகையதார்

பன்மதராமைல் உட்கருது

(இ-ள்.) நாகம்வளைத்தருளி மகடேருவை வில்லாகவளைத்து,
 நாகம் அசைத்தருளுந்-சர்ப்பதசைக் கச்சாகச்சுடம்பருளிய, மா
 கன்மேல் - ஞானாகாசமுறைய சிவபிரான்மேல், ஏக - செல்
 லும்படி, மலர்வாளி - புட்பபாணத்தை, ஏவுகின்ற - பிரயோ
 கஞ்செய்கின்ற, மன்மதன் உட்கருது - மன்மதனிடேயுள்,
 பன்மதர் ஆம் என்ன - (உருத்திரபுரத்தில்) பன்மதர் அனாம
 என்று (கண்டோர்) பருக, மன்மதன் - (எருது) திரிபுரவி,
 பலவாளி எய்தான்-பலவாளி (துரோணமேல்) ஏவினார்

சிவபிரான்மேலே மலர்ப்பாணம் ஏவிய மன்மதனேப்போலத்
 துரோணன்மேல் திவ்யதந்துட்பன்மபாணங்களை யேவினான் என்
 பதுகருத்து திரிபுரத்தை நீறுக்குதற்கு - அருவசு சிவபெரு
 மான் வில்லாகக்கொண்டமையாலும், தாருகனத்து முனிவர்
 கள் ஏவிய சர்ப்பங்களைக் கச்சையாகக் கட்டினமையாலும்,
 சனகாதியர் பொருட்டுச் சிவபெருமான் கிட்டை கூடியிருக்க
 எல்லா ஆயிர்களும் தத்தமக்குரிய இன்பங்கள் துகராத அசை
 வற நின்றலால் அச்சிவபெருமானுக்கு இச்சை மூட்டுதற் பொ
 ருட்டு மன்மதன் மலர்ப்பாணங்களை யேவி யதினாலும் நாகம்
 வளைத்தருளி நாகமசைத்தருளி-மாகன்மேலே கமலர்வாளி-ஏவு
 கின்ற எருதுகிறார். என்ன உவமவுருபிடைச் சொல்லடியா

கடமிடந்த சூழிப்புவினைப் பெயரெச்சம் என்ப உவமவுருபிடைச் சொற்பகுதி, ன் சாரி, அ எச்சவிசுதி. பரந்து இறந்தகால வினைபெச்சம் பர பகுதி. (உரு)

துறோணன் செப்கை.

651 பாஞ்சாலர் வெள்ளம் டிரைந்துட்டவியக்

சாஞ்சாலிப்பட்டும் பரிந்து - பாஞ்சாலன்

வில்லெந்து டிரைந்துட்டவியக் வெந்தர்தம்முன்னே

வில்லெந்துநாணுவிதழ் மேல்

(இ-ள்) பாஞ்சாலர் வெள்ளம் - பாஞ்சாலநாட் டரசர்கள் கூட்டம், டிரைந்துட்டவியக் - டிரைந்துட்டவியக் கூட்டம் மடிய, பாஞ்சாலன் சாலி - துறந் தரசன்கவசம் அறும்படி காயும் அட்டி - வருதலும் அட்டினை, கடாயினான் - எய்து, வில்லெந்து (அவனது) ஒளிபெக் கடுத்து, டிரைந்து (ஏறிய) சேமத் தேரையழிந்து, வெல்லெந்தர் தம்முன் - வேலைஏந்திய அரசர் கள்முன்னே, பிண்டி - அ (அயல் ஏந்திய) வில்லையும் அறுத்து, நாணுவிதழ் - நாணுவிதழ் நாண் மேல் (அதற்கு) மேல்.

இவ்வகை இரண்டாவதும் பாஞ்சாலராசன் வில்லுந் தேரு பழிப்புண்ட பரிமாணிந்துட்ட த டிரையோட அதுகண்டு. காயும் என்னும் பெயரெச்சம் டிரைந்துட்டவியர்மெய்கெட்டுக் காம் என நின்றுது டிரைந்துட்டவிய - டிரைந்துட்டவிய. கடாயினான் கடாவினைப் பகுதி, துறந் துறநாடகால எட்டையில, ஆன் ஆண்பால் விசுதி. பகுதி யல்லாதவெல்லாம் இடைச்சொற்க ளாதலால் “இடையுரிவட சொலினியம்பியகொளாதவு” என்னும், டிரைந்துட்டவிய கரத்தோற் றம் சந்தி, அவ்வினைமுற்று வினையெச்சமாயிற்று. டிரைந்துட்டவிய - டிரைந்துட்டவிய. (உசு)

திஷ்டத்துய்மன்.

682. செய்கையழிந்து திரிந்தா னென்றந்தையெள

வெய்யசினத்தான் மிகவுழந்து - கையாற்

சலிக்கவேயெய்தான் நடஞ்சிலையின்வினா

நெலிக்கவுடனெய்தா னுடன்று.

(இ-ள்.) என்தந்தை - எனது பிதாவாகிய துருபதன், செய்கையழிந்து - தனதுபோர்த்தொழிலிழந்து, திரிந்தான்என- முதுகு காட்டினானென்று, வெய்யசினத்துஆல் - கொடுங்கோபத்தால், மிகஎழுந்து - ஆக்கிரமித்துப் போர்க்கெழுந்து, உடன்று-கோபித்து, கைஆல் - தனதுகைகளால், சலிக்க -(துரோணனிடத்தில்)சலிக்க, எய்தான் - பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான், தடம் சிலைஇன் (தனது)-பெரியவில்லால், வில்நாண்ஒலிக்க-(அவன் ஏந்திய)வில்லின் நாண்அதிர, எய்தான்-(மீளவும்) அம்பு ஏவினான்

ஆசாரியன்தன்னுடனே யடற்சிலையைச்சரகோஷித்துத்திவ்ஃடத்துய்மன் தலைப்பெய்தான்.அப்பொழுது மண்ணுப்பிண்ணும் அதிர்ந்திட்டது மகாயுத்தம் விளைந்திட்டது அப்பொழுது. வெய்ய குறிப்புவிளைப்பெயசொச்சம் வெம்மைபகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் முன்னின்ற மெய்திரிதலும் யகரத்தோற்றமுட்சந்தி, அபெய சொச்சவிகுதி. உடன்று இறந்தகால விளையெச்சம் உடல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத் திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகாலவிடை நிலை, உ எச்சவிகுதி. (உஎ)

துரோணன்செய்கை.

683. இருநூறுவெவ்வாளியேவிக் கொடிவீழ்த்
தொருநூறுமல்லகலமுன்றிப்-பொருநூறு
பாகன்மேலேவியேபத்திரட்டிவெவ்வாளி
தேரின்மேலெய்தான்றினைத்து.

(இ-ள்.) இருநூறுவெவ்வாளி - இருநூறுகொடிய பாணங்களை, ஏவி (திவ்ஃடத்துய்மன்மேல்) பிரயோகஞ்செய்து, கொடிவீழ்த்து-அவனது கொடியையறுத்து, ஒருநூறு - நூறுபாணங்களை, மல்லகலம்ஊன்றி - மற்போர்புரியும் (அவன்) மார்பிலழுத்தி, பொருநூறு - போர்செய்யும் நூறு பாணங்களை, பாகன்மேல் ஏவி - தேர்ப்பாகன்மேற் செலுத்தி, பத்திரட்டிவெவ்வாளி - இருபதுகொடிய பாணங்களை, தேரின்மேல்-(அவனது) தேரின்மேல், தினைத்து-அழுந்த, எய்தான் (துரோணன்) பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகைய ஸ்ரோத்திரஸித்திபுத் 'அபுமழி' புன்னி உலகை
வந்துப் புண்ணகரத் திபுடர் அய் மன் தான் டிபு போகலும் சீகன்
மயுள்ளிட்ட பஞ்சால குறாரரைக் கலக்குறு திச் சேனைமுற்
று ட்விடாசுஞ்செய்து எதிர் ட்ரோணாண்டி டுது டே 'செல்லு
கிபுற துரோணாசாரிபனைச டே ட்ருடா கி. பொருதாறு வினை
த்டோகை நிலை ட்ரோடாய் ட்ரோணா ட்ரோயராப் அ ட்விபிண்டேல்
நீண்டது டினைந்து செடவெனெச்சந் திரிபு. தினைடகுதி, ட்
சந்தி, ட் இறந்தகால வினை நிலை, உ எச்சவிகுதி (உஅ)

பாண்டிடன் செயகை.

684. பாண்டவர் பாண்டாண் டாண்டியர்கோன்சென் டெநிர்
ஆண டுகை ட்ரோடான் ட ட்ரோடாண்டி ட்ரோடாண்டி ட்ரோடாண்டி
மேனிமே ட்ரோடான் டுகை ட்ரோடாண்டி ட்ரோடாண்டி
மேனிமே ட்ரோடான் டுகை ட்ரோடாண்டி ட்ரோடாண்டி

(இ-ள்) பாண்டவர்கள் - பாண்டிபுத்திரராகிய தருமபுத்திர
ஸ்ரீமூலியோ, மன்ஆள-மண்ணுலகினை, ஆள - அரசாள, டா
வ்மபுத்திரோ - பாண்டியரான், சென்றுஎதிர்ந்து - சென்று
போடேற்று, ஆண் கைநல்து ஆரோணனோடு, அன்று - அந்
காலையில், அமர்செய்யான் - போர்செய்ய, பூண்டயங்கும் - ஆப
ரணப்விளங்கும், ட்ரோடேல் - உடம்பின்மேல், சென்று - தாக்
கி, விடுகணைய - தான்பிரயோகஞ்செய்யும் அர்புகள் பா ப்
துருவ, உடன்று - கோபித்து, கலசயோனிமேல் - அத்துரோண
ன்மேல், செனறன் - போர்க்கு எழுந்தான்.

பாண்டவர்கள் பாண்டிபுத்திரர்கள். பாண்டவர்கள் (இது தத்
திதாந்ததம். செய்தான் முற்றெச்சம். உடன்று இறந்தகால
வினையெச்சம் உடல்பகுதி, லகரம் தனகரமாகத்திரிதல் சந்தி,
இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. இதனடியாக உடன்ற, உடலுகிற,
உடலும், உடல, உடன்றால் என வினை விதற்பங்கள் வருதல்
காண்க. (உக்)

சேரசோழர்கள்.

685. பாண்டியர்கோன்பத்துக்கிலையழிந்துபார்த்து
பூண்டயங்கிரண்டயங்கிப்போதலுமே ஸ்ரீமேண்டியெதிர்

சாக்கினார்மேலுத்தனித்துச்சரமாரி
போக்கினார்தேர்மேற்புரிந்து

(இ-ள்.) பாண்டியர்கோன் - பாண்டியராசன், பத்துசிலைஅழிந்து - (தான்ஏந்திய) பத்துவில்லையமஇழந்து, பார்மீது-பூமியின்மேல், பூண்தயங்கி - ஆபரணம் தள்ளாடிப், நாண்தயங்கி - மாண்பரணம் நிலைகலங்கி, போதலும் - புறங்காட்டிச்செல்ல, ஈண்டி(சேரசோழர்கள்) நெருங்கி, எதிர்தாக்கினார்- எதிர்த்துப்போர்செய்தார்கள், தேர்மேல் (துரோணன்) தேரில்மேல், தனித்து - தனித்தனியாக, பேலும்-மேன்மேலும், புரிந்துவிரும்பி, சரமாரிபோக்கினார் - பாணவருவத்சிந்தினார்கள்.

இவ்வகை பாண்டியராசனேன்றுகொண்டு ஐயிரண்டு சிலைபிடித் தமரழிவது கண்டு சேரசோழர்கள் விலக்குதலும் அதுகண்டு. தயங்கி செயவெனெச்சத் திரிபுகள் போதலும் நிகழ்காலத்தில்வந்த வினையெச்சம் டோ பகுதி, து, அல் சாரியைகள், உம் எச்சவிசுதி. தனித்து உரிசசொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம் தனி பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. (௩௦)

துரோணன்செய்கை.

636. கொற்றக்கொடித்தேரைக்கூறுக்கொர்க்கணயால்

வெற்றிக்கொடியோடுவில்லிணையும்-அற்று

விடவாளிகொண்டேவினாந்தெய்தானாங்கே

அடலேற்றையானவன்.

(இ-ள்.) கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, கொடி-துவசங்கட்டிய, தேர்ஐ-(சேரசோழர்களேறிய) தேர்களை, கூறுக்கி-பிளந்துவார்களை ஆல்-நீண்ட அஸ்திரங்களால், வெற்றிக்கொடிஓடு-விசயக் கொடியோடு, வில்லிணைஉம்(அவர்களேற்திய) இரண்டுவில்லுகளும், அற்றுவிட-துணிந்து வீழ, அடல்-வலிமையையுடைய, ஏறுஅணையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த, அவன்-அத்துரோணன், வாளிகொண்டு - அம்புகொண்டு - ஆங்கு - அப்பொழுதே, வினாந்துஎய்தான் - வினாந்து பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை துரோணனால் தேருஞ்சிலையுங் கொடியுமிழந்து கவசம்பிளக்க வேவுண்டு சேரசோழர்கள் தளர்ந்து போதலும்

துகண்டு. கொண்டு கருவிப்பொருளில்வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. கொற்றம் கொல்லுதல் இது தொழிலாகு பெயராய் வெற்றிமேல் நின்றது கொல் பகுதி, து சாரியை, லகரமும் தகரமும் திரிதலும் உகரக்கேடும் சந்தி, அம் தொழிற்பெயர் விசுதி. (நக)

விராடராசன்செய்கை.

687. மல்லாருந்திண்முற்றோன்மச்சத்தார்தங்கோமான்
வில்லாற்றுரோணன்றன்வெட்படைஞர்-எல்லாம்
பிணச்சேற்றிலேயழுந்திப்பேய்கூட்தங்காடி
நிணச்சேற்றின்மூழ்குவித்தானின்று.

(இ-ள்) மல்ஆரும் - மற்போர்நிறைந்த, திண்திறல்தோள்-திண்ணியவலிய தோளையுடைய, மச்சத்தார்தங்கோமான்- மச்சநாட்டாரரசனாகிய விராடன்,நின்று(போர்முனையேற்று)நின்று - வில்ஆல் (நானேட்டிய) வில்லினால், துரோணன்தன் - துரோணனுடைய, வெட்படைஞர்எல்லாம் - கொடிய சேனாவீரர்களெல்லோரும், பிணச்சேறுஇல்ஏ - பிணமாகியசேற்றிலேமூழ்கவும், பேய் - பேய்க்கூட்டங்கள், அங்குகூத்துஆடி-அப்போர்க்களத்தில் (கூசைநிரம்பத்தின்று)கூத்தாடி, நிணம்சேறு இல்-நிணமாகிய சேற்றில், மூழ்குவித்தான் - மூழ்கவுஞ்செய்தான்.

படைஞர் தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல் படை பகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால் விசுதி, படை கருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் படு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர்விசுதி. கோமான் பெயர்ச்சொல் கோ பகுதி, மான் பெயர்ப்பொருள் விசுதி. அமுந்த காரியப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம் அமுந்து பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிசுதி. (நஉ)

துரோணன்செய்கை.

688. கைம்மேலுமார்மேலுங்காமர்சிலைமேலும்
மெய்ப்மேலுமம்பெங்கும்வீசினான்மென்மேலு
மாய்த்திட்டதேர்நின்றமச்சர்கோன்மாரிலித்துப்
பாய்த்திட்டிப்போனுன்பதைத்து.

(இ-ள்) கைமேலும் - (விராடனவிலேந்திய) கையின்மேலும், மார்மேலும் - மார்பின்மேலும், காபர் - விருப்பஞ்செய்யும், சிலைமேலும் - வில்லின்மேலும், மெய்மேலும் - உடம்பின்மேலும், எங்கு உம் - அகையொழிந்தாளுநையவற்றின்மேலும், மென்மேலும் - மேலுமேலும், அப்புவிசினான் (துளோணன்) பாணஞ்சிரதினான், தேர் டாய்ந்திட்டது - (ஏறிய) தேரழித்து, நின்ற (அந்தேரி) நின்ற, மச்சர்கோன் - மச்சநாட்டாரரசன், மாநிஷத்து - மெரியநிலவுகண்டேல், பதைத்துபாய்ந்திட்டு பதைப்பதைத்துப் பாய்ந்து, போனான் - புறங்காட்டியோடானான்.

இவ்வகை விராடராசனிலையாற்றாதுதேரினின்றிழியப் பாய்ந்து பதாதிபாயோடுதலும் அதுகண்டு வீமசேனன் வந்தேன்று கொள்ளலும் அதுகண்டு, மார்பு மார் தொகுத்தல் விகாரம். காமமருவு காமர் தொகுத்தல் விசாரம். மாய்ந்திட்டது ஈறு கெட்ட அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கை யிறந்தகாலவினை முற்று மாய் பகுதி, ந் சந்தி, து சாரியை, இடு பகுதிப்பொருள் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, முதனிலையெழுத்தாட்த்தோன்றிய டகரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி. து ஒன்றன்பால் விசுதி. மேலுமேலும் என்ற அடுக்குச் சொல் மென்மேலும் என நின்றது ந - உயி - சக - கு - இல் “நெறியே” என்ற விதியால். கை மேல், மெய்மேல் ஐகாரத்தின் முன்னும் தனிக்குறில் யகர மெய்யின் முன்னும் மெல் லெழுத்து மிகுதல் ந - உயி - “எண்முவெழுத்திற்று” என்னும் சூத்திரத்தில் “சூறில்வழியத்தனியைந்நொதுமுன்மெலிமிகலுமாம்” என்றவிதியாம். (௩௩)

துரியோதனன்செய்கை.

689. சிங்கக்கொடியஞ்சினமாவந்தேரினுடன்

மங்கத்தனிவாளிவாங்கினான்-துங்கமுடன்

போற்றரியபுஞ்சவர்க்குப்போர்கொடுத்தப்பார்கொடா

மாற்றரியதூற்றுவர்க்குண்மன்.

(இ-ள்) துங்கம்உடன்-பெருமையோடு, போற்றுஅரிய-புகழுதற்குஅரிய, புஞ்சவர்க்கு - ஐவர்களுக்கும், போர்கொடுத்து-

(தம்பொடி) போர்த்தொழிலைத்தந்து, பர்கொடாத- (அவர்க்குரிய) பூமியைக்கொடாத, மாற்றுஅரிய - நீக்குதற்கரிய (வன்மையையுடைய) நூற்றுவர்க்கு உள்மன் - துச்சாதனன்முதலிய நூற்றுவர்க்குள் மூக்கோனாகிப் துரியோதனன், சிங்கமகொடி, உட- (வீமனேறிய தேரிக்கட்டிய) சிம்மத்துவசமும், சினம்மா உம்பூட்டிய) கோபக்கையுடைய குதிரைகளும், தேரின் உடம்மங்க- தேரினோடழிய, தனி-ஒப்பில்லாத, வானிவாங்கினான் - பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை துரிபோதனன் வெகுண்டு தன்னடிசரங்களால் வீமசேனன் சங்கக்கொடியுந் தேருமிழந்து சர்வாயுதங்களாலு மறைப்புண்டான் அதுகண்டு. துரியோதனன் நூற்றுவருள் ஒருவனாலால் உள்வட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்தது. போற்று, மாற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். அரிய என்னுங்குறிப்பு வினப்பெய சொச்சத்தின் அருமை என்னு முதனிலைஇன்மையேல் நின்றது. கொடாத “சாவவெஃமொழியீற்றுயிர்மெய்சாதலும் விதி” என்ற-சூ-ஆல்நூல்கெட்டுநின்றது உபலக்கணம்.

(நசு)

நருமன்செய்கை.

690. அம்பொன்முடிதுளக்கியாடெழிற்மேர்மேற்கொண்டு
செம்பொற்கவசஞ்செறிவித்தே-உம்பனாமுன்
ஆண்டவாவென்னவலங்கரித்துவாளமரிற்
பாண்டவர்கோன்றோன்றினுன்பார்த்து.

(இ-ள்.) அம்பொன்முடிதுளக்கி - அழகிய பொன்னாலாகிய தனது கிரீடத்தையசைத்து, ஆடு (முரசக்கொடி) அசையும் எழில் - தோற்றத்தையுடைய, தேர்மேற்கொண்டு - தேரின்மேல் ஆளாகணித்து, செம்பொன் - செவந்தபொன்னாலாகிய, கவசம்செறிவித்து-கவசம்பூண்டு, உம்பனா-தேவனாயும், முன்-முற்காலத்தில், ஆண்ட ஆளுஎன்ன அலங்கரித்து-ஆளுதற்கு (அருச்சுனன்) அலங்கரித்தவகைபோல அலங்கரித்து, வான்-வாளேந்திச் செய்யும், அமர் இல்-போரில், பாண்டவர்கோன் - பாண்டவர்களுக்கு அரசனாகிய தருமபுத்திரன், பார்த்து (தனதுசேனை பின்னிடுதலை) பார்த்து, தோன்றினுன்-(பேர்க்கு) எழுந்தான்,

தேவர்களைக்காத்தற்பொருட்டு நிவாதகவசகாலகேடர்களோடு போர்க்கெழுந்த அருச்சுனன் போர்க்கோலங் கொண்டாறபோலக் கொண்டான் என்பார் உட்டனாமுன் ஆண்டவாவென்ன என்றார். இவ்வகை தலைக்கிராமும் வீரப்புட்டிலுஞ் செம் பொற் கவசமும்சாத்திப் படைக்கோலத்துடன் தருமபுத்திரன் வந்து. துளக்கி இறந்தகால வினையெச்சம் துளக்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உ எச்சவிகுதி ஆண்ட என்னும் பெயரெச்சம் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில் வந்தது. ஆள் பகுதி, எகரம் ணக்ரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய இடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. ஆறு ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல் செய்யுள் மருஉ. (நரு)

இதுவும் அது.

691. மானத்திடையடும்வாரிநெடுங்கடலிற்
சேனைத்தனியாறுசெல்வதுபோல் - தானை
அடனோக்கிவேனோக்கியாடெழிற்றோனோக்கிப்
படைநோக்கிவந்தான்பரிந்து.

(இ-ள்.) இடைஅடரும்-நிலவுலகில்நெருங்கிய, நெடுவாரிகடலிலுல்-(தனது சேனையாகிய) பெருங்கடலில், சேனை (துரியோதனன்சேனையாகிய) தனிஆறு செல்வதுபோல் - ஒப்பிலலாத பேராறு மடுப்பதுபோல, தானை-(யேலெழுந்துவரும்) சேனையின், அடல் - வலிமையை, மானத்துநோக்கி-பேரபிமானமிருதியால்பார்த்து, வேல்நோக்கி(ஏந்திய)வேலின்வீக்கத்தையும் பார்த்து, ஆடு-(வீரருடைய) வெற்றிபொருத்திய, எழில்தோள் நோக்கி - அழகிய தோளின்வீக்கத்தையும் பார்த்து, படையோக்கி (ஏந்திய) உனையாயுதங்களின் பெருக்கத்தையும் பார்த்து, பறித்துவந்தான் (போரில்) - அன்புகூர்ந்து (தருமபுத்திரன் யுத்தசுன்னத்தறைய் வந்தான்)

தருமபுத்திரன் திண்டேரோட்டிச் செருமலைந்து எதிர்விலக்கினுரை மலங்குநாழிப் பின்னுமொருயாழ் றுறோணசாரியனைத் தாக்கி. நோக்கி. என்ற வினையெச்சங்கள் போர்செய்து, துறியென்னும் மொருள்மேல் குறிப்பாகப்பேரதரல் கூண்க, வாரியியல்-இன்னோகை தாவந்த ஒருபொருட்டுளவி. படைகருவிப் பொருளில் வந்து தொழிற்பெயர். (நரு)

தருமபுத்திரன்செய்கை.

692. மாமலையுமண்ணுமறிகடலும்வானகமும்

கோமலையுமஞ்சிக்குலைந்தனவெ-போர்முனையில்

விற்கையான் தன்மன் விசைத்துச் சிலைநாணைப்

பொற்கையானுணைந்தபோது.

தன்மன்-தன்மபுத்திரன், போர்முனைஇல்-யுத்தமுனையில், வில்
கைஆல்-தநுதூலிற் கூறியமுறையால், பொன்கைஆல் - தனது
பொன்னிறம்வாய்ந்த கரங்களால், சிலைநாணை - வில்லிற் பூட்டி
யநாணினை, விசைத்து - விசைபடவாங்கி, நாண் எறிந்தபோது-
குணத்தொனியெய்தபோது, மாமலைஉம் - பெரிய அஷ்டகுலபர்
வதங்களும், படனஉம்-நிலவுலகமும், மறிகடல்உம்-(அலைகள்) ம
டங்குவரும் எழுதடல்களும், வானகமும்-விண்ணுலகமும், கோ
மலைஉம்-அரசுத்தன்மையுடைய டகமேருவும், அஞ்சி-துணுக்
குற்று, குலைந்தன-நிலைகுலைந்தன.

கை-ஒழுங்கு. விசைத்து பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகால
வ்னையெச்சம். விரை பகுதி, தகரமெய் சந்தி, தகரமெய் இ
டைநிலை, உ எச்சவிசுதி. (௩௭)

இதாவும் அது.

693. மற்றைத் துரோணன் தன்மார்மேலுந்தோன்மேலும்

கொற்றச்சிலைமேற்கொடிமேலும்—சுற்றும்

சரபடலம்போர்ப்பத்தலைப்பெய்தான் தன்மன்

விரைபடலத்தேர்முடுகவிட்டு-

(இ-ள்.) தன்மன் - தருமபுத்திரன், விரை - விரைந்துசெல்
லும், படலம் - ஈணிக்கூட்டங்கள் (செறிந்த) தேர்முடுகவிட்டு-
தேரைவிரைந்துசெலுத்தி, துரோணன்தன் மார்மேலும் - து
ரோணனுடைய மார்பின்மேலும், தோன்மேலும்-தோளின்மே
லும், கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, சிலைமேலும் (அவ்வேந்
திய) வில்லின்மேலும், கொடிமேலும் - விசயதுவசத்தின்மே
லும், சுற்றும் - எல்லாப்பக்கங்களிலும், சரபடலம்போர்ப்பே -
அம்புக்கூட்டங்கள் புதைபட, தலைப்பெய்தான் - பிரயோகஞ்
செய்தான்.

விரைபடலத் தேர்-படலம் இடைப்பிரவரல். உடையது தேர், விரைதேர் விரைத்தொடை. சுற்று என்னு முதலிலைத்தொழிற் பெயர் இடத்தின்மேல் சின்றது. (நடவு)

694. கார்க்குலசையோனிகடுஞ்சரத்தைக் கார்மழைப்போற்

போர்ச்சிலையினோடுப்புகிவித்தான்—பார்க்குக்

கரமாரியன் சருணையான் கையிற்

சரமாரியானேதகைத்து.

(இ-ள்.) பார்க்கு - உலகிற்கு, கரம் - தனதுகைகளால், 'மாரி அன்ன - பேகத்தையொத்தி, சருணையான்-கருபையையுடைய தருமபுத்திரன், கார்மழைபோல் - சூழ்கொண்டமேகம்போல, கைஇல்-முறையால் சரம் மாரி ஆல் (வருவிக்குச்சரவருவித் தால்) கார்-மேகம்போல, கலசையோனி - துரோணன் (எய்யும்) கடுஞ்சரத்தை - கொடியானைக்கொ, போர் விலையின் ஒடும் (அவனெந்திய) போர்க்குரிய வில்லோடும், தகைத்து புரிவித் தான்- தடுத்தாப்போர்செய்தான்.

துரோணசாரியன் விட்ட அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தருமபுத் திரன் அஸ்திரங்களாலுத்து மாற்றி மகாயுத்தம் விளைவிட்டது, அப்பொழுது திருதிருந்தார் சீரணையும் குறைந்திட்டன. பிரதியுபகாரங்கருதாது கொடுத்தலால் கரமாரியன்னை என்றார். தகைத்து இடந்தகலவினைப்பச்சம் தகை பகுதி, ந் சந்தி, ந் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. அன்ன உவம் வருபிடைச் சொல் லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். அன் உவம வருபிடைச்சொற் பகுதி, எனகரமெய் சந்தி, அ எச்சவிகுதிச.

வீமன்முதலியோர்போர்க்கெழுதல்

695. வீமனுஞ்சேயும்விசயன்பெருமகனும்

மாமனுமச்சத்தார்கோமாமனும்—சோமகரும்

பைத்தோடியாவமேற்பாய்பகழிகால்வீழ்த்து

மொய்த்தோடிபுக்கார்கண்முன்.

(இ-ள்.) வீமனும் - வீமசேனனும், சேய்உம்-கடோற்கசனும், விசயன் பெருமுகன்உம் - அருச்சுனனுடைய சிறந்த புத்திரனா கிய அபிமன்னுவும், மாமன்உம் - சாதததிரும், மச்சத்தார்கோ

மான் உம்சோமகர் உம்-விராடனும்சோமகர்களும், பைததுஷ்டி-
(தருமபுத்திரனுக்குத்துணையாகி எங்கும்) பரந்துசென்று, ஆவ
ம்மேல் (துரோணனுடைய) வில்லினுண்மேல், பாய்பகழி - தைத்
துருவும் அம்புகளை, கால்வீழ்த்து-காலிறங்கிச்சொரிந்து, மொய்
த்துஷ்டி - நெருங்கிச்சென்று, முன்புக்கார்கள்-முன்னே போர்
செய்யப் புகுந்தார்கள்.

வீமசேனனுங் ௨' டாற்கசனும் அபிமன்னுவுஞ் சாத்தகியும்
விராடராசனு முள்ளிட்டார் பன்னூறுயிரம்பலத்தினோடு மணி
நெடுந்தேர் விரையவேவிச் சரகோஷஞ் செய்து சங்கமுதித்
தருமபுத்திரனுக்காக முன்புகுந்தார்கள். பைத்து, மொய்த்து
இறந்தகால வினையெச்சங்கள். பை பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்த
காலவிடைநிலை, உ எச்சவிஞ்சி. மொய் பகுதி. உம்மை எண்
னுப் பொருளன. (௪௦)

வீமன் அசுவத்தாமா கிருபனோடு தலைப்பெய்து
போர்செய்தல்.

696. காலாளாயத்தேரிழிந்துகையிற்கதையினுற்

தேராட்களானாரைத்தேரழித்துத்—தேராட்கள்

நிற்பாரைக்காணுதுநின்றானெழிற்றருமன்

பொற்பாதஞ்சென்னிமேற்பூத்து.

(இ-ள்.) காலாளாய் - பதாதியாய், தேர்இழிந்து-தேரினின்
றுமிற்றங்கி, கையில் - கையிலேந்திய, கதையின்ஆல் - கதாயுத
த்தினால், தேர்ஆட்கள் ஆனார் ஐ - தேர்வீரர்களாகிய அசுவத்
தாமா கிருபன் முதலியோரை, தேர்அழித்து - (அவர்களேறிய)
தேரினையழித்து, தேர்ஆட்கள் நிற்பார் ஐ - தேர் வீரர்களாய்ப்
போர்முனையில் நிற்பவர்களை, காணுது-காணாமல், எழில்-தோற்
றத்தையுடைய, தருமன் - தருமபுத்திரனுடைய, பொன்பாதம்-
பொன்போன்ற அரிய பாதமாகிய தாமரை, சென்னிமேல் பூத்
து நின்றான் - தனது சிரத்தில் மலரநின்றான்.

போர்முகத்தில் வெற்றிகொண்டமையால் தன்முத்தோனைவ
ணங்கினான் என்பார் எழிற்றருமன் பொற்பாதஞ்சென்னிமேற்
பூத்து நின்றான்என்றார். இவ்வகை மகாசேனையோடுந் தாக்கி;

காலாளாயத் தண்டுகொண்டு, தேர்வேந்தராயினுரை யுத்தபூமி யிலில்லா தெப்பக்கழு மோடத் துரத்தித் தேரரட்க னெதிர்ப் பாரைப் பெறுது மகாவாயு திரிவதாமெனத் திரிந் தார்க்கி ன்ற வீமசேனன் தன்னோமிந் துருவிவந்த ராக்ஷதர்வந் தாரை யார்ப்பரவத்தினுற் பயங்கொளுத்தி, துரோணன் கிருபன் அசு வத்தாமா இவர்களை யாயுதங்கனையழிய மோதிச் சர்வசத்திரை யுந் திசைதிசை சிந்துவித்துத், துரியோதனனையு மெப்பக்கமும் ஓடத் துரத்திச் சல்லியன்வந் தானைவன் மத்திற் பிரகரித்து, செயத்திரதன்வந் தானைத் தேரோடு மெடித்தெறிந்து, சகுனி வந் தானையஞ்ச வுரப்பிமான் கணங்களைப் புலிதுரந்ததாமென மானவேந்தனை யோடத்துரத்தித் தருமபுத்திரன் ஸ்ரீபாதங்க ளில் நமஸ்கரித்து நின்றான் வீமசேனன் அதுகண்டு. பூத்து என்றமையால் பாத்தாமரை என்றும். பூபகுதி த் சந்தி த் இற ந்தகால விடைநிலை, உ ளச்சவிசுகி. பூத்து செயவெனெச்சத் திரிபு. (சக)

பகதத்தன்செய்கை.

697. சாடலந்துதங்கள்படையிரியத்தானெதிரே

ஓடவிறல்யானையுந்தினுன்—கூடார்

உரம்பொருதவெற்றிபுனையும்பர்க்காத்தெவ்வ

சுரர்பொருதவேந்தன்சுளித்து.

(இ-ள.) சாடு (பகைவரைக்) கொல்லுதலை, அலந்து-ஒழிந்து, தங்கள் படை இரிய - தங்கள்சேனை முதுகிட்டோட, தான் எதிர் ஏ - தான் (அப்பகைவர்சேனைக்கு) எதிரே, விறல்யானை ஓட - தனது வெற்றியையுடைய யானை விரைந்துசெல்ல, கூடார் - பகைவருடைய, உரம்-மார்பை, பொருத-போர்செய்து பிளந்த, வெற்றிபுனை-வெற்றிமாலையைத்தரித்த, உம்பர்க்குஆக- தேவர்களுக்காக, தெவ்-பகையையுடைய, அசுரர்பொருத-அசுர ரோடு போர்செய்துவென்ற, வேந்தன் - பகதத்தன், சுளித்து- கோபித்து, உந்தினுன் - செலுத்தினுன்.

சுரர்புதிக்குத் தோழனாகி யசுரர்குலப் பகைதணித்துக் கொடுத்துத் தேவர்களோடு மமுதங்கடைந்த பகதத்தன் என்னுமோ

நிராக்ஷதன் பதினாயிரம் யானை பலமுடையனாகி, தூறாயிரம் யானையின் பலமுடைய தோர் சுப்பிரதீபமென்னு மதகசத்தின் மேற்கொண்டு தாக்குமளவில். சாடுமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். அலந்து இறந்தகால வினையெச்சம் அல பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிருதி - அவ்வெச்சம் காரியப்பொருளில் வந்த இரிய என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்த உந்தினான் என்னும் இறந்தகால வினைமுற்றின் உந்துஎன்னு முதனிலையையுங்கொண்டன. (சஉ)

அப்பால்.

698. தேர்துகைத்துமாப்பிளந்துசேண்வரைபோலாள்விலக்கிப்
போர்விலக்கியானைமுன்னேபோய்ப்பிறங்க—வீரர்
இரிந்தோடவோடியிகற்களிறுந்தானும்
திரிந்தானத்தெம்முனைமேற்சென்று.

(இ-ள்.) தேர்துகைத்து (எதிர்த்த வீரர்களேறிய) தேர்களை யழித்து, மாபிளந்து - குதிரைகளைப்பிளந்து. சேண்-நீண்ட, வரைபோல் - மலைபோலின்ற, ஆள்விலக்கி - காலாட்களைத்து ரத்தி, போர்விலக்கி - போர்முனையைவிலக்கி, யானை (தானேறிய) யானை, முன் ஏ போய்ப்பிறங்கமுன்னேசென்று விளங்கவும், வீரர் - போர்மன்னர்கள், இரிந்துஒட - முதுகிட்டோடவும், ஒடி - விரைந்து, இகல் - வலிமையையுடைய, களிறுஉம் தான் உம் - யானையுந் தானுமாக, அ - அந்த, தெவ்முனைமேற்பகைவர் போரின்மேல், சென்றுதிரிந்தான் - சென்றுபோராடினான்.

வெம்முனையில் என்றும் பாடம். பகதத்தன் சரவருஷஞ் சொரிந்து பகடுந் தேரும் பாய்மழவும் பாவடியிற் படவுழக்கி, தன்பெருங்கோட்டிப் புண்சுமந்த காலுடையதோர் மால்வரை நிலமிசைத் திரிவதாமெனக் கடுங்காற்றின் வடிவுகொண்டதாமெனக் கொடுங்கூற்றங் கொதித் தெழுந்ததெனக் கொல்லாநின்ற பகதத்தனுக்கு நிலையாற்றா தெட்டுத்திசையு மிரிந்தோடுகின்ற தருமபுத்திரன் சேனையைக்கண் டுழிபடைதாங்கி வந்தென்றுகொண்டு. துகைத்து முதலிய இறந்தகால வினையெச்சங்

கொன்றனை யொன்றுகொண்டு பிறங்க என்னும் நிகழ்கால
வினை யெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் ஓடி என்னு
ம்வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் கொண்டன. துகைத்து
இறந்தகால வினையெச்சம் துகை பகுதி. தெவ் பண்பாகுபெய
ராய்ப் பகைவர்மேல் நின்றது. வருமொழிமுதல் மகரம் ஆத
லால் நிலைமொழியீற்று வகரமெய் மகரமெய்யாகத் திரிந்தது.
ந - மெ - ஈ - ஈ - ஆ - ஆல். தானும் என வந்தமையால் அதனோடு
விரவியகளிறு என்னும் அஃறிணைப்பெயரும் விரவிச் சிறப்பால்
கிரிந்தான் என்னும் உயர்திணையொருமை முடிபேற்றது திணை
வழுவமைதி. ந-பொ-உ-எ-ஆ. இல் “ஒருமுடிபின்” எனவாளா
கூறினமையால்.

(சாந)

வீமன்செய்கை.

699 ஆலாலவாசுகிதன்வாயிற்புறப்பட்ட

ஆலாலம்போலவடிசினமாய்க்—காலாளாய்

அம்பொற்றண்டேந்தியமராடப்போயினான்

செம்பொற்றோள்வீமன்செயிர்த்து.

(இ-ள்) ஆலாலம்-கொடிய, வாசுகிதன் (மந்தரகிரியாகிய
மத்தில் தாம்பாகப்பூட்டிய) வாசுகியினுடைய, வாய்இல்புறப்ப
ட்ட-வாயிலினின்றுபுறப்பட்ட, ஆலாலம்போல-விஷத்தைப்போ
ல, அடி-கொல்லுதற்குரிய, சினம்ஆய்-கோபமுண்டு, கால்ஆளா
ய்-பதாதியாய், அம்பொன்-அழகியபொற்பூண் (கட்டிய) தண்டு
ஏந்தி-கதாயுதத்தையேந்தி, செம்பொன் தோள்-செவந்தபொன்
னிற்ம் வாய்ந்த தோள்களையுடைய, வீமன்-வீமசேனன், செயிர்
த்து-கோபித்து, அமர்ஆடபோயினான்-போர்புரியச்சென்றான்.

இவ்வகைகொண்டுசென்று பகதத்தன் வாகனமாகிய சுப்பிர
தீபத்தின் வன்மத்திடை புடைந்துதார்த்தான் வீமசேனன். செ
யிர்த்து-இறந்தகால வினையெச்சம் செயிர் பகுதி, த் சந்தி, த்
இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. அடிவினைத்தொகைநிலைக்குறிப்பு.

இதுவும்அது.

700. வாமவேலேந்திவரைதடிந்தவள்ளல்போல்

வீமனேசென்றுவிலக்கினான்—கோமான்

புனைவயிரக்கோட்டியாணைபொன்னுதம்மேற்றன்கைச்
சினவயிரத்தண்டுவிழச்சென்று.

(இ-ள்.) வாமம் - ஒளிவரய்ந்த, வேல் ஏந்தி - வேலையேந்தி,
வரைதழந்த - கிரவுஞ்சகிரியையுழித்த, வள்ளல்போல்-முருகக்
கடவுள்போல, கோமான் - பகதத்தனுடைய, புனை - (கிம்புரி)
பூண்ட, வயிரம் - வயிரம்பற்றிய, கோடு - கொம்பினையுடைய,
யாணை - சுப்பிரதீபத்தினுடைய, பொன்-நெற்றிப்பட்டமணிந்த,
துதல்மேல் - நெற்றியில், தன்கை - தனது கையில் (ஏந்திய)
சினம் - கோபமிக்க, வயிரத்தண்டுவிழ - சேருபற்றிய கதாயுதந்
தாக்க, சென்று - பாய்ந்து, வீமன்-வீமனே, (போய்) விலக்கி
னான் (தன் சேனைமெற் செல்லுதலை) விலக்கினான்.

இவ்வகை பகதத்தனோடு சுப்பிரதீபத்தோடும் வீமசேனன்
றலைபட்டிச் சிங்கநாதமுஞ் சங்கத்தொனியு மெழுப்பி யார்ப்பட
ரித்து எம்மருங்குந் திசைசிலம்பத் தன் மகாசேனைமேற் போ
காமல் மற்றதனைத் தகைந்திட்டு மகாயுத்தஞ் செய்யாரின்றான்
வீமசேனன். தடிந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் தடி பகுதி
ச் சந்தி, த் இறந்தகால விடைநிலை, அ-எச்சவிருதி. பொன்
பட்டத்தின்மேல் நிறற்றலாற் கருவியாகுபெயர். உடையவன்
தொழிலை யுடைமை மேலேற்றிச் சினத்தண்டு என்றார். (சரு)
அப்பால்.

701. ஒருவரொருவர்க்கங்கொல்காதுபோரில்

இருவருமேசென்றங்கெதிர்ந்தார்—விரவியெழுங்
கார்முழக்கோமாகடலோகாற்றோவெனவன்றிப்
போர்முழக்கோவென்னப்புகுந்து.

(இ-ள்.) விரவி எழும் - கலந்தெழாரின்ற, கார்முழக்கோ -
மேகங்களின் முழக்கமோ, மாகடலோ.- பெரியகடலின்முழக்க
மோ, காற்றோ - சண்டமாருதத்தின் முழக்கமோ, அன்றி -
இவையல்லாமல், போர்முழக்கோ - போர்க்களத்தி லெழுந்த
முழக்கமோ, என்ன - என்று கேட்டோர்கருத, ஒருவர்க்கு ஒரு
வர் - ஒருவருக்கொருவர், அங்கு - அப்போர்க்களத்தில், ஒல்கா
து (ஏறிதும்) தளராது, போர்இல்புகுந்து - போர்த்தொழிலிற்

புகுந்து, இருவர் உம் ஏ - பகதத்தனும் வீமசேனனுமே, சென்று அங்கு எதிர்தார்-(தம்முள்) அப்போர்க்களத்தில் கலந்தெதிர்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

கார் கருமையென்னும் பண்புப்பெயர் ஈறுகெட்டு முதல் நீண்டுகின்ற கார் பண்பாகு பெயராய் மேகத்தின்மேல் நின்றது. ஒருவரொருவர்க்கு இறுதியில் நின்ற எல்லைப்பொருளில் வந்த நான்குருபைமுன்னர்க்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. ஒல் காது எதிர்மறை விளையெச்சம் ஒல்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஓர்பகுதி, து சாரியை உகரக்கேடுசந்தி, உ எச்சவிசுதி. மாகடல் உரிச்சொற்றொடர் ஆதலால் “இயல்பினும்விதியினும்” என்ற பொதுச்சூத்திரத்தால் மிகாது “இடையுரிவடசொலின்” என்ற சூ - ஆல் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று. (சுக)

பட்டத்தன் செய்கை.

702. பாண்டவர்கள்சேனையென்னுங்காட்டைப்பகதத்தன் தூண்டிசினத்தீயாற்சுடும்பொழுதில்—காண்டபப் போர்வண்ணவிற்கைப்புயல்கொண்டுவந்ததே கார்வண்ணனென்பதோர்காற்று.

(இ-ள்.) பாண்டவர்கள் - பாண்டவர்களுடைய, சேனை என்காட்டை - சேனையாகிய பெரியகாட்டினே, பகதத்தன் - பகதத்தனவன், தூண்டி - முளாநின்ற, சினம் - கோபமாகிய, தீ ஆல் - பெருந்தீயினால், சுடும்பொழுது இல்-சுடாநின்றகாலத்தில், காண்டபம் - காண்டபமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயரையுடைய, போர் - போர்த்தொழிற்சூரிய, வண்ணம்-நிறத்தையுடைய, வில்கை-வில்லையேந்தியகையையுடைய,புயல்(அருச்சுனனாகிய) மேகத்தை, கார்வண்ணன் என்பது - கரியநிறத்தையுடைய கண்ணமூர்த்தியென்று சொல்லப்படும், ஓர்காற்று-ஒருகாற்றானது, கொண்டுவந்து (அத்தீயை யவிக்கும்படி) கொண்டுவந்துசேர்த்தது.

எத்தனை யோராயிரம் யானையின் பலமுடையதோர் சுப்பிர தீபத்தின்மேற் கொண்டு பகதத்தனென்னு மகாபல பராக்கிர

மன் புகுந்து பாண்டவர் சேனையைக் கொல்லுகின்றனென்று
ஸ்ரீவாச சேவன் தன் திருவுளத்தே நினைந்து பதினாயிர நாரா
யண கோபாலரையும் பதினாயிரஞ் சஞ்சத்தகரையு மபசெயப்
படுத்துவித்து அருச்சுனனைக் கொண்டுவந்து யுத்தபூமி புகுந்
தான். தூண்டு சினம் விளைத்தொகை நிலைத்தொடர். காண்டப
வில் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இதுஉருவகவணி.

அப்பால்.

703. விசையன் வருதலுமேவீமன்கணின் றும்

விசையன்மேலேதிரியவிட்டான்—திசைசுழலும்

வாலுடைத்தாய்மூன்றுமதமுடைத்தாயிரண்டு

காலுடைத்தாயோடும்களிறு.

(இ-ள்.) விசையன் வருதலும்-அருச்சுனன் போர்க்குவர, வீ
மன்கண் நின்றும்-வீமசேனனிடத்தினின்றும், விசையன்மேல்
ஏ - அந்த அருச்சுனன்மேலே, திரிய (சுளித்துத்) திரிய, திசை
சுழலும் - திக்களவுஞ்சென்று சுழலும், வால் உடைத்து ஆய்-
வாலினையுடையதாய், மூன்றுமதம் உடைத்துஆய் - மும்மதங்
களையுடையதாய், ஈரிரண்டு கால்உடைத்து ஆய - நான்கு கால்
களையுடையதாய், ஓடும்களிறு - ஓடும் சுப்பிரதீபத்தை, விட்
டான் (பகதத்தன்) ஏவினான்.

வீமசேனனோடு யுத்தம்பண்ணி மற்றவனை வெல்ல வொண்
னாமற் கைவிட்டு அருச்சுனனுடனேபகதத்தன்தாக்கி. வருதலு
ம நிகழ்காலவினையெச்சம் வா பகுதி, வாவளனக் குறுகுதலும்
ரகரவுகரம் விரிதலும் விகாரம், து, ஊல் இரண்டுஞ் சாரியை,
உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிசுதி. கண் இடப்பெயர்ச்சொல்
லாதலால் நீக்கப் பொருளில்வந்த நின்றும் என்னுஞ் சொல்லு
ருபேற்றது. மூன்று ஈரிரண்டு சொன்முரணணி. (சுஅ)

யாதுசெய்தானென்னிஸ்.

704. மார்மேலுந்தோண்மேலுமால்வண்ணன் றன்மேலும்

தோர்மேலும்பொற்பகழிசிந்தினான்—போர்முனையில்

என்றான்சரமாரியெண்ணியிரங்கோடி

குன்றமலைய்தாண்டுகொதித்து.

(இ-ள்.) மார்மேலும் (அருச்சுனன்) மார்பின்மேலும், தோள்மேலும்- தோள்களின்மேலும், மால்வண்ணன் தன்மேலும்-மேகம்போலும் கரியநிறத்தையுடைய கண்ணமூர்த்திமேலும், தேர்மேலும் - தேரின்மேலும், பொன்-பொற்கட்டினையுடைய, பகழ்சிந்தினான் - பாணப்பிரயோகம்செய்து, போர்முனைஇல்-யுத்தமுனையில், ஏன்றான் - எதிர்த்து, எண்ணுயிரங்கோடி சரம் மாரி - எண்ணுயிரங்கோடி பாணவருஷம், குன்றமல் - குறைவுபடாமல் (நிரம்ப என்றபடி) கொதித்து எய்தான்-கோபித்து மீளவும் பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை தேர்மேலும் வானரங்கோடிமேலும் ஸ்ரீ வாசுதேவன்மேலும் யாவராலும் தாங்கவொண்ணாவகை சரமாரி பொழிந்துநின்றான் பகதத்தன். சிந்தினான் ஏன்றான் முற்றெச்சங்கள் ஏல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரம் இறந்த காலவிடைநிலை, ஆன்விசுதி. ஏன்றான் ஏன்றான் குறுக்கல்விகாரம். குன்றமல் எதிர்மறை வினையெச்சம் குன்று பகுதி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. மல் எதிர்மறை யெச்சவிசுதி. (சக)

அருச்சுனன்செய்கை.

705. வில்லறுத்துநாணறுத்துவெற்றிக்கொடியறுத்து
மல்லறுத்தங்காணைமதமறுத்து—நில்லென்றான்
தேனாறுசோலைத்திருநாடர்கோமானைப்
பூநாறுவேலான்புகன்று.

(இ-ள்.) வில்அறுத்து (பகதத்தன் ஏந்திய) வில்லினையறுத்து, நாணஅறுத்து-(வில்லிற்பூட்டிய) நாணையும் அறுத்து,வெற்றிக்கொடி (அவனைந்திய) வெற்றித்துவசத்தையும், அறுத்து-துணடுசெய்து, மல்அறுத்து (அவனது) மற்போரையுந் தொலைத்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், ஆனை - சுப்பிரதீபத்தினுடைய, மதம் அறுத்து - மதத்தையும் அடக்கி, தேன்னாறு-தேன்வாசம் வீசும், சோலை - சோலைசூழ்ந்த, திருநாடர்கோமானை - செல்வமிக்க நாட்டோர் அரசனாகிய பகதத்தனை, (நோக்கி) பூநாறுவேலான் - மலர்மாலையுடைய வேலையேந்திய அருச்சுனன், புகன்

க்கை யிறந்தகாலவினை முற்றுப்பெயரெச்சரிதாய் நின்றது. வலி
ந்து இசையெச்சம் - கதுவகாரியப் பெருளில் வினையெச்சம்
கதுவு பகுதி, உகரக்கேடுசுந்தி, அ எச்சவிஞ்சி. (ருக)

அபபால்.

707. மால்வரைசியபோன்ற சன் டாட் டாட் மால்வரையின்

மேலவரையின் மாசு சன் டாட் வினையிற்—கோலிப்

பெருமாரியெய்வெ தென் டெய்தான் சிலையாற

சரமாரியெய்வெ தென் டெய்தான்

(இ-ள்.) மால்வரைசியபோன்ற சன் டாட் டாட் மால்வரையின்
தன்மால்யானை சன் டாட் டாட் மால்வரையின் பாரி(மே
லேறி) வரைஇல - அளவிலலாத, பாராகம் பெரிய சர்க்காஸ்தி
ரங்களை, விவ் - விவ்விவ், விவ்விவ் விவ்விவ், கோலி-ஏறிட்டு,
மால்வரைஇல - மால்வரையின் மால்வரையின், பெருமாரியெய்வெ
என - பெருமையுடைய மால்வரையின், மால்வரையின் - (உகரத்தன்)
பிரயோகமுசெய்தான், உகரவிவ் - உகரவிவ், சரமாரி சரவரு
உதத்தை, மால்வரையின் மால்வரையின் மால்வரையின்.

இவ்வகை மால்வரையின் மால்வரையின் மால்வரையின்
சிலையால்வரையின் சரமாரியெய்வெ தென் டெய்தான் மால்வரையின்
வெய்வெ தென் டெய்தான். கோலி இறந்தமால்வரையின் மால்வரையின்
வெய்வெ தென் டெய்தான். மால்வரையின் மால்வரையின் மால்வரையின்
யாகப்பிறந்தபெயரெச்சம் என்வெய்வுருபிடைச் சொல்லி
யாகப்பிறந்தபெயரெச்சம் என்வெய்வுருபிடைச் சொற்பகுதி,
னகரமெய்ச்சந்தி, அ எச்சவிஞ்சி. எனதொகுத்தல்விகாரம். மால்
எனப்பின்னும் வருதல் சொற்பின் வருதலையணி. (ருஉ)

அருச்சுனன்செய்கை.

708. கணைமாரியெல்லாங்கலக்கிக் காரகோலி

அணைமார்பினுண்புரளவார்த்தே—இணையெல்லாம்

கால்க்குடும்படையவிட்டான்கருதலன்மேல்

மால்வண்ணன்றேழன்மதித்து.

(இ-ள்.) கணைமாரி எல்லாம் (பகதத்தன்) எய்த சரவருவெங்
கணையெல்லாம், கலக்கி - அதுத்து, காரமுக்கோலி - வில்லவ
னத்து, மார்பில் அணைநாண்புரள - மார்பிற் பெருந்தி வில்லா

ண்புரன், ஆர்த்து - குணத்தொனிசெய்து, இணை இல்லாத (தனக்கோர்) ஒப்பில்லாத, கடுங்காலஸ்படை - கடிய இயமாஸ்திரத்தை, சுருதலன்மேல் - பகதத்தன்மேல், மால்வண்ணன் - மேகம்போலுங் கரிய நிறத்தையுடைய கண்ண மூர்த்தியினுடைய, தோழன் - தோழனாகிய அருச்சுனன், மதித்துவிட்டான் - அபிமந்திரித்து எறிந்தான்.

இவ்வகை பகதத்தன்விட்ட திவ்வியாஸ்திரங்களைத் தேவராசன் பிரசாதத்தினால் இயமாஸ்திரத்தா ஸ்துத்துமாற்றி யபசையப்படுத்தக்கண்டு. கார்முகம் கார் தொகுத்தல்விகாரம். அணையென்னு முதனிலை விஷயெச்சப் பொருளில்வந்தது. படைகருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்ப்படுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ கருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்வினாகுதி. (௫௩)

பகதத்தன்செய்கை.

709. கூர்வாளிநூறுகொடியின்மேற்கோத்தெய்து

போர்வாளிமுந்நூறுபொற்பரிமேல்—ஈரானு

வச்சிரம்போலெய்தான்மலைந்தான் தடம்தோளில்

சித்திரம்போலான்னன்செயிர்த்து.

(இ-ள்.) சித்திரம்போல் (அருச்சுனன் பாணத்தினால்) சித்திரம்போல் (அசைவறகின்ற) மன்னன்- பகதத்தன், செயிர்த்து-கோபித்து, கூர் - கூரிய, நூறுவாளி-நூறுபாணங்களை, கொடி இன்மேல்-வானரதுவசத்தின்மேல், கோத்து எய்து (வில்லில்) கோத்துப் பிரயோகஞ்செய்து, போர் - போர்த்தொழிற்குரிய, முந்நூறுவாளி - முந்நூறுபாணங்களை, பொன்பரிமேல் - அழகிய சுவேதக்குதிரைகள்மேலும், ஈரானு- பன்னிரண்டுபாணங்களை, மலைந்தான் (தன்னொடு) போர்செய்த அருச்சுனனுடைய, தடம்தோளில் - பெரியதோளிலும், வச்சிரம்போல் எய்தான்-வச்சிராயுதம்போலப் பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகை பகதத்தன் அஸ்திரமெல்லாம ஸூயஞ்செல்லவும் வானவராலுந் தடுப்பதற்கரியதனை, வெகுவிற சகஸ்தர வருஷ நிறைவுடையதனை மணிபூஷணசாலசோபிதமாகியவதனை வைஷ்ணவாஸ்திரமாக வபிமந்திரித்து முனையிரியவிட்டெறிதலும்,

அது அக்தினிச்சவாலையா யரசர்குழாப் பெவந்துவிழ் பார்த்தல்
வலையந்தலைப் பணிப்பாச் சொல்லா நின்றதினைய்கண்டு ஆருச்சுன
னும் வைவண்ணவாஸ்திரம் கொடுக்கவந்தினைத் தகைத்து மூற்ற
தற்கு வசிகத்தலத்தைக்கொடுத்தான் ஸ்ரீவாஸதேவன். கோத்து
இறந்தகால வினையெச்சம் கோபகுதி, ந் சந்தி, ந் இறந்தகால
விடைநிலை, உளச்சவிசுதி. மலைநாள் இறந்தகாலவினா முந்
றுப்பெயர் மலைபகுதி, ந் சந்தி. ந் இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆன்
ஆண்பாற் படர்க்கைவிசுதி. (௬௪)

அப்பொழுது.

710. மன்னன்வெருண்டு - திருநவன்கைவனையென்க
தன்னையுடையான் மடபார்ப்பில் - ஆன்விருநைக்
காலையாய் செந்தக - வுட்கதிர்மணிசேர்
மாலையா ய்ப்புண்டதேவன் து.

(இ-ள்.) மன்னன் - பசுந்தந்தன், வெருண்டு - கோபித்து, வ
ன்கைஎறித்த - வலியகையாற் (சுழந்தி) எறித்த, உள் என்கம் -
சங்கரம், தன்னை உடையான் - (மீதமன் முத்தலிபெயர் போற்பாரத
ந்திரனாகாது) சுந்திரனாகிய கண்ணபுரம் - தியில், மடம் மார்பு
இல் - பரந்தமார்பில், ஆன் இருள் ளு - கொழங்கிய நுருள், கா
லையாய் - விடியற்போதில் (ஓட்டி) செந்தக - செவ்வகத்தெழுந்த, உட
வுள் - நுரியினையெடுத்த, சந்திர் - ஒளியையுடைய, மணிசேர்பா
லையாய் - பாணிக்கமாலையாய். வந்தபுண்ட து - வந்தபுருந்தது.

இவ்வகை மற்றவனுல்விடப்பட்ட திவ்வியாஸ்திரம் ஸ்ரீவாசு
தேவன் திருமார்புக்கு இரத்திலங்கனா லமுத்தப்பட்ட வயிரக
ண்டியென்னும் ஓர்மாலையாய் பூண்டிலங்கிற்று, அதுண்டு
தேவர்களு மதிசயப்பட்டுப் புன்பவருடும் பொழிந்தார்கள்,
அவ்விரண்டிடைக்குழாமு மாச்சரியமாயின. வெருண்டு இறந்
தகாலவினையெச்சம் வெருள்பகுதி, எகரம் ணகரமாய்த்திரிதல்
சந்தி, டகரம் இடைநிலை, உளச்சவிசுதி. வளைஎன்கம் ஒருசொ
ற்கிளவி. ஓட்டி இசையெச்சம். சேந்தபண்படியாகப்பிறந்தது
றந்தகாலவினையெச்சம் சேபகுதி, ந் சதிந்தி, ந் இறந்தகால வி
டைநிலை, அ எச்சவிசுதி. (௬௫)

அருச்சுனன்செய்கை.

711. காற்றுமெரியுங் - கியெதிர்மண்டுந்

கூற்றுமெனும் வானிகோத்தெறிய—மாற்றிய

அம்பொத்தல சமனங்கவறிபாமற்

மனபொற்றோர்மீட்டாதேதான்.

(இ-ள்.) காற்று உம் எரி உம் - காற்றையும் நெருப்பையும், கனிகு - சலந்து விரைந்து, எதிர்மண்டிம - (பகைவர்) எதிர்நெருங்கிய, கூற்றம் என்னும்வானி - இயங்கினெயென்று கண்டோர்சொல்லும்அம்பினி, கோத்து (வில்லில்) கோத்து, எறிப-பிரயோகஞ்செய்ய, மாற்று அரிய நீக்குதற்கரிய, அம்பொன்-அழகிய பொன்னாலாகிய, கவசம் அறுபது (பாகுத்தன்) கவசத்தை யறுக்க, அறிபாமல் - உணராமல், தன் - தன்னுடைய, பொன்றேர் - பொன்னாலாகியதேரா (நோக்கி) மீண்டது - திரும்பியது.

யுகாந்தகாலத்திலெயி முழிக்காற்றுப்போலக் கடுங்கணைகளை யருச்சுனன் எய்தி, அங்கதுவும் போய்ப்பகதத்தன் கவசம்பிளக்கமாட்டாமை மீண்டும் வரக்கண்டு ஸ்ரீவாசுதேவன் தன் நாமாயணஸ்திரங்கொடுக்க. மாற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். மீண்டது ஒன் தன்பாற்பட்டிருக்கையிற்றந்தகாலவினைமுற்று. மீள்பகுதி ளகரம் ளகரவாசு - திரிதல் சந்தி, ளகரம்இடைநிலை, அசாரியை, து ஒன் தன்பால் விழுதி.

(ருசு)

இதுவும்அது.

712. விரிகடல்வண்ணன் தன்வெவ்வாளியேவப்

புரிகடல்கூழ்புதலத்துப்பொங்கிக்—கரிசேர்

மலைதுமிக்குமால்யானைமன்னுபகதத்தன்

தலைதுமியப்போயிற்றேதான்.

(இ-ள்.) விரிகடல்வண்ணன் தன் - பரந்தகடல்போன்ற கரியநிறத்தையுடைய கண்ணமூர்த்தியினுடைய, வெவ்வாளி-கொடியநாராயணஸ்திரத்தை, ஏவ-பிரயோகஞ்செய்ய, புரிகடல்கூழ் (யாவராலும்) விரும்புகடல்கூழ்மந்த, புதலத்து - நிலவுலகில், பொங்கி-கொதித்தெழுந்து, கரிசேர் - யானைகள் சஞ்சரிக்கும் - மலைதுமிக்கும் (உன்னத்ததோற்றத்தால்) மலையைவென்ற, மால் -

மதமயக்கத்தையுடைய, யானைமன்னு - யானைமேலுள்ள, பகதத்தன் - பகதத்தனுடைய, தலைதுமிய - தலைகுண்டுபட, போயிற்று - சென்றது.

ஆங்கதனைவாங்கி யாவாகனம் புரணபாசந் தொடுத்துவிட அதுசென்று. வெவ்வாளிளறுசெய்திருந்த வெட்டமையென்னும் பகுதிவருமொழிமுதலெழுந்தாகுந்திரிந்தது நடந்த-அ குத்திரத்தில் 'ஈறுபோகல் "முன்னின்ற பெய்திரிதல்" என்பவற்றால் உணர்க. துமிக்கும் இறந்தகாலத்தொருண்டேல்நின்ற பெயரெச்சம் துமிபகுதி, கு சாரிணை ககரத்தொத்தமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம் விசுதி. உம் விசுதி மூன்றுகாலத்தின்மேலும் வரும்.

713. திக்குநடுங்கத்திசைத் துயர்நீர்வேந்தர்

மிக்கவியல்சென்றுவ் வையினால்—தொக்க

பகதத்தன் தன்றல் யைப்பார்மேற்புட டிச்

சுகமுற்றுப்பேய்நோசொக்கு

(இ-ள்.) திக்குஉம்நடுங்க-எட்டுநிக்குவும் உள்ளோர் நடுக்கமடையவும், திகைப்பு ஓயாத-பிரபை நீங்கா, தேர்வேந்தர்-தேரையுடைய அரசர்கள், மிக்கு ஆவிய - மிகவுடையபுட, விசையின் ஆல்சென்று-விசையோடுசென்று, தொட்ட - நெருங்கிய, பகதத்தன் தன் தலை ஐ-பகதத்தனுடையதலையை, பார்ப்போலபுரட்டி நிலவுலகின் மேலறுத்துவீழ்சது, தொக்கு - நெருங்கி, சுகம் உற்றுபோயிற்று-தடுக்கும் வீரரில்லாமற் சென்றது.

இவ்வகை பகதத்தன் நாராயணஸ்திரததால் வீரசுவாககத்துக்குப்போக விடைகொடுத்துப்பின்னுரு சுப்பிரதீபத்தை. திக்குவாகுபெயர். நடுங்க, அவியஎன்னும் வினையெச்சங்களின்

யில் எண்ணும்மை தொகுத்தல் புரட்டிஇறந்தகாலவினையெச்சம் புரட்டுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இ எச்சவிசுதி. உற்று, தொக்குஎன்னும் வினையெச்சங்களில் முதனிலை யெழுந்தாய்த் தோன்றிய நகரமெய்யும், ககரமெய்யும் இறந்தகாலத்தைக்காட்டின. உறு, தொகு பகுதிகள். (ருஅ)

714. வில்விற்றகாண்டபவார்சிலையினுதைத்த

பல்பதினாயிரமாம்பாய்க்ணையாற்—புல்லாள்

தலைக்களிற்றையம்புருவத்தன்னடிக்கீழ்வீழ்த்திக்
கொலைக்களிற்றைக்கொன்றாக்கொதித்து.

(இ-ள்.) புல்லான்-பகதத்தனுடைய, தலைகள் இற்று-தலைகள்
ற்றுவிழும்படி, ஐ அப்புருவ-ஐந்துபாணங்கள் தைத்துருவ,
தன் அடிக்கீழ் - தன்மேலின்மேல், வீழ்த்தி-அறுந்துவீழ்த்து, வில்-
விளங்கும், விறல்-வெற்றியையுடைய, காண்டபம்-காண்டபமா
கிய, வார்-நீண்ட, சிலைஇன் நாண்-வில்லிற்பூட்டியநாண், உதை
த்த, செலுத்திய, பல் - அளவில்லாத, பதினாயிரம் ஆம் - பதினா
யிரமாயிய, பாய்களை ஆல் - தைத்துருவம் அம்புகளால், கொலை-
கொல்லுதற்றொழிலையுடைய, களிற்று ஐ-சுப்பிரதீபம் என்னும்
யானையையும், கொதித்து கொன்றான் (அருச்சுனன்) கோபித்
துக்கொன்றான்.

இவ்வகை அமரேந்திரனுட்கிற கறுப்புண்டு வீழ்ந்த தோர்வி
யன் குன்றுமேல அருச்சுனன் நிவயாஸ்தரம் பட்டுருவச்சுப்
பிரதிபரணு சுலர்க்கமலோகப்புகது. இவ்வகை பகதத்தன்பட்டு
வீழ்ந்தலும் அமரேந்திரனுட்கணமாகத் தேர்கடாவி ஸ்ரீவாசதேவ
னை நமஸ்காரஞ்செய்து, கருணைகளைப்பவனைத் தலைதுமித்து
ச்செய்த் திசுநலையுஞ் செயலிரையும் பயத்தினொடு நடுகுறுத்
திக், கிருபையுந் கிருநான்மரவையும் பொருகணையாற் சிலை
யறுத்துப் போகாசின்ற அருச்சுனனெதிரே காந்தாரரெல்லாம்
எதிர்விலங்கி. புல்லான் எதிர்ப் பறை விளையாலணையும்பெயர் புல்
பகுதி, லகரமெய்சந்தி, ஆ எதிர்ப்பறை விகுதி, அனைத்தும் ஓர்
பகுதி, ஆன் ஆண்பால் விகுதி, விகுதி ஆகாரமுதற்குறை. தலை
கள் தலைக்கள் ககரமெய் விரித்தல் விகாரம். வீழ்த்தி இறந்த
காலப்பிறவினை விளையெச்சம் வீழ்த்துபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி,
இ எச்சவிகுதி.

(ருக)

காந்தாரர்செய்கை.

715. எல்லாரும்வெஞ்சிலையாரெல்லாருந்திண்டேரார்

எல்லாருமிட்டகவசத்தார்—எல்லாரும்

பூந்தார்களார்ப்பத்தம்போர்வலியான்முடிநூர்

காந்தாரரெல்லாங்கலந்து

IAHAMHOPADHYAYE.

...TUA IVER 11891

(இ-ள்.) எல்லாரும் (வந்துசூழ்ந்த) யாவரும், வெம்சிலையார் (ஏந்திய) கொடிய வில்லினையுடையவராகி, எல்லாரும் திண தேரார்-யாவரும் திண்ணியதேர் பேற்கொண்டவராகி, எல்லாருடம் இட்ட கவசத்தார் - யாவரும் போர்க்கு இட்ட கவசத்தராகி, எல்லாரும் - யாவரும், பூதார்கள் - தும்பை மலர்களாலாகிய மாலைகளில், ஆர்ப்ப - (வண்டுங்) ஒலிக்கும், தம்போர்வலிஆல் - தமதுபோர்தொழிலுக்கு ஏற்றவலிமையினால், காந்தாரர்எல்லாம் - காந்தாரநாட்டரசர்களுடைய, கலந்து மூடினார்-(தம்முள்) கலந்து அருச்சுனனைச் சூட்டுதார்கள்.

இவ்வகைசகுனி யுள்ளிட்ட காந்தாரரிருபுருயிரவர்சென்று வளைத்துக்கொண்டார்கள். சிலையார், தேரார் கவசத்தார் என்பன உடைமைப்பொருளில்வந்த குறிப்புள்ளன. எச்சங்களாய்க்தனித்தனி மூடினார் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைக் கொண்டன.

(400)

அருச்சுனன்செயகை.

716 காந்தாரர்சேனைக்கடலைக்கணைமழைடாற

பூந்தாரமார்பன்புரட்டினான்--காந்தாரர்

கல்லேறுதம்மிற்கடலேறையாரை

மல்லேறுவென்றான் மதித்து.

(இ-ள்.) காந்தாரர் - காந்தாரநாட்டரசருடைய, சேனைகடல் ஐ-சேனாசமுத்திரத்தை, கணைமழைஆல்-சரமேசுரனால், பூதார அம்மார்பன் - மலராற்றொடுத்த மாலையினடிகுமிக்க மார்பினையுடைய அருச்சுனன், புரட்டினான் - உறப்பச்செய்தான், காந்தாரர்-அக்காந்தாரராகிய, கல் (பூமியை) துளைத்துச்செல்லும், ஏறுதம் இல் - இடியேற்றையொத்தவருள், கடல் - கடலிலுள்ள, ஏறு அனையார் ஐ - மகரஏற்றையொத்த சகுனிமக்களெழுவரையும், மல் ஏறு-மற்போரையுடைய ஆண்சிங்கத்தையொத்த அருச்சுனன், மதித்து (அவர்களைஇலக்காக) கருதி, வென்றான் - வெற்றிகொண்டான்.

இவ்வகை காந்தாரர் பலத்தைக்கட்டித்துச் சகுனிமக்களெழுவரையும் போர்க்களத்திற்றலைபுரட்டி நிகழ்தரையும் கலிங்க

ரையும் நிமிஷமாத்திரத்திற் கொன்றுமுக்கித்திரியாநின் ததன ன்செயனோடுதாக்கி. கல்லேறு கல்லுநலையுடைய ஏறு எனவும் பொருள்தந்து நிற்றலால் 'தொண்டுபொருளால்' மயங்கிய ஒரு தொடர் தொகைச்சொல். இல் கூட்டிப்பிரித்தம்பொருளில்வந் தழலுருபு. மகரவேறு நீர்வாழ்பிரிவொ வருந்துதல்போல நில வுலகில் வாழ்வோரை வருத்துதலால் கடலேறையார் என்றார். வென்றான் உயர்திணையான் பாற்படர்க்கையிறந் தகாலவினேமு த்று வெல்பகுதி, லகரம் எனகடபாத்திரிதல் சந்தி, தகரமெய் இறந்தகால் விடைநிலை, ஆன் விருதி. (சுக)

சகுனிசெய்கை.

717. அம்பொற்கிலேமேல்கிணை மடாமெய்து

வெம்புசரமாரிவித்தி னுன்—முன்பொருவர்
செய்யாதவண்ணந்தன்சேனைநடுவுட்புகுந்தங்
கெய்தார் த்தா வ்காந்தா ம்மேறு.

(இ-ள்.) காந்தாரர்ஏறு - காந்தாமாட்டரசர்மருள் ஆண்கிங் கன்பொன்ற சஞ்சி, அம்பொன்-அழகியபொற்கட்டினையுடைய, சிலேமேல் (அருச்சுனன் குற்றிய) வில்லிம்மேல், அடுகணைகள் தாம் - கொல்லும் பாணங்களை, எய்து-பிரயோகஞ்செய்து, வெ ம்பு - வருந்துநின்ற, சரம்மாரி-சரவருஷத்தை, வித்தினுன்(எ ங்கும்) சிந்தினுன், முன்பு- முன்னம், ஒருவர்செய்யாதவண்ண ம்(தண்ணைப்போல்) மற்றொருவர் செய்யாதபடி, தன்சேனைநடு உள்புகுந்து - தனதுசேனையினடுவிலிருந்து, எய்துஆர்த்தான்- பாணப்பிரயோகஞ் செய்து வீரகோஷஞ்செய்தான்.*

வீரர்கள் போர்முனையில் நின்று போர்புரிதல்போலாது தன் சேனை நடுவுள் நின்று அஞ்சிப் போர்செய்தான என்பார் முன் பொருவர் செய்யாதவண்ணம் என்றார். அடுகணைகள் வெம்பு சரம் வினைத்தொகை நிலைத்தொடர்கள்.

அருச்சுனன்செய்கை.

708. தாமதுத்துநாணதுத்துக்காந்தாரர்கோமானைப்

போரதுத்துமுன்னேபுறங்கண்டான்-சீரதுத்துப்
பார்வேந்தர்கோமான்படநாகமுன்னுயர்த்த
போர்வேந்தன்முன்னேபுரிந்து.

(இ-ள்.) பார்வேந்தர் - நிலவுலகையாளும் அரசர்களுடைய, கோமான் - அரசனாகிய அருச்சுனன், புரிந்து-விரும்பி, படம் நாகம் - படத்தை யுடைய சர்ப்பக்கொடியை, முன் உயர்த்த- (தனதுசேனைமுன்) உயர்த்திய, போர்வேந்தன்முன் - போர்த் தொழிலையுடைய துரியோதனன்முன்னே, கார்தாரர்கோமான் ஐ-கார்தாரநாட்டாரரசனாகிய சகுனியை, தார்அறுத்து - (போர்க்குச் சூழுவந்த) துன்பைமாலையையறுத்து, நாண்அறுத்து (வில்லிற் பூட்டிய) நாண்ணையறுத்து, போர்அறுத்து - (அவன்செய்யும்) போர்த்தொழிலையும் ஒழித்து, சீர்அறுத்து-அவமானப்படுத்தி, முன் - முன்பு, புறங்கண்டான் - முதுகுகாட்டி போடச் செய்தான்.

இவ்வகை சகுனி புறங்காட்டியோடக் கடற்படையைக் கலக்குவதிற் சிங்கநாதஞ்செய்தான் அருச்சுனன். புரிந்து இறந்தகால வினையெச்சம் புரிபகுதி, ந சந்தி, தகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிருதி. அறுத்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சங்கள் தனித்தனி புறங்கண்டான் என்னும் வினைமுற்றின் புறங்காண் என்னு முதனிலை கொண்டன (சூந)

அபபால்.

709. சேனைமுதல்வனையுஞ்சென்றங்காடர்தம்

கோனையுங்கொண்டுகுலவேந்தன்-வானுலவு

மாமதியைச்சூழ்போனமண்டிலம்போலென் டிசையும்

வீமனைச்சூழ்போனான்விரைந்து.

(இ-ள்.) குலவேந்தன் - குருகுலபதியாகிய துரியோதனன், சேனைமுதல்வன் ஐஉம் - சேனாபதியாகிய துரோணனையும், சென்ற-(போர்க்குப்) புருந்த, அங்கநாடர்தம்கோன் ஐஉம்-அங்கநாட்டாரரசனாகிய கன்னனையும், கொண்டு-துணையாகக்கொண்டு, வான்உலவும் - ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும், மா-கலைநிறைந்த, மதி ஐ-சந்திரனை, சூழ்போனமண்டிலம்போல் - வளைந்தஊர்கோள் போல, விரைந்து - விரைவாய், என் திசைஉம்- எட்டுத்திக்குலம், வீமன்ஐசூழ்போனான் - வீமசேனனை வளைந்தான்.

துரோணசாரியனையும் அங்கநாசனையும் தன்பிரதாக்கனையுமு

டன்கொண்டு துரியோதனன்போய் வீமசேனனைச் சூழ்ந்து கொள்ளலும், அது கண்டு. சென்ற என்னும் இறந்தகாலப்பெய சொச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குகின்றது செல் பகுதி, லகரம் எனகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அ எச்சவிஞ்சி. விரைந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் விரை பகுதி. மா வடசொற்றிபு. (சூச)

அரசர்கள்செய்கை.

710. ஒருகைச்சிலைகுனித்தங்கோர்கைச்சரந்தேர்ந்
திருகையுஞ்சென் றங்கிசைந்தார்-ஒருகையே
முன்றொடர்ந்துபோன முனையேந்தொல்லாரும்
பின்றொடர்ந்துசென்றார் பெயர்ந்து.

(இ-ள்.) ஒருகை - ஒருகையால், சிலைகுனித்து- வில்லைவளைத்து, ஓர்கை - ஒருகையால், சரந்தேர்ந்து - பாணங்கனையாராய்ந்து (கோத்து) இருகைஉம் சென்று - முன்பின்னுஞ் சென்று, அங்கு-அப்போர்க்களத்தில், இசைந்தார்-(வீமனொடுபோர்செய்யத் துரியோதனன் முதலியோர்) ஒருப்பட்டார்கள், ஒருகைஏ-ஒருமுகமாகவே, முன்தொடர்ந்துபோன- முன்னையவர்களைத் தொடர்ந்துசென்ற, முனை-போர்ந்தொழியுடைய, வேந்தர்எல்லார்உம் - அரசர்களுள்ளாரும், பெயர்ந்து- மீள, பின்தொடர்ந்து (அவர்களுக்குத் துணையாக) பின்னே தொடர்ந்து, சென்றார் - போயினார்கள்.

பெயர்ந்து செயவெனெச்சத்திரிபு. பெயர் பகுதி, ந் சந்தி, த் இறந்தகால விடைநிலை உ எச்சவிஞ்சி. குனித்து இறந்தகால வினையெச்சம் குனி பகுதி, இவ்வெச்சம் தேர்ந்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் சென்றுஎன்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் இசைந்தார் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையையுங் கொண்டன. முதனிலைகள் தேர் செல், இசை. முன்னின்ற அங்கு அசைநிலை. (சூரு)

அதுகண்டியாதுசெய்தான்வீமன்.

711. அலையுழுவையன்னுனசெரங்கன்பாயச்
சிலையழிவார்தேரழிவாராகி - நிலையழிந்து

மாவெந்துடரால் ஈடங்கிப்புறகி டார்.

ஆவந்திகரோடுபாங்கு.

(இ-ள்.) அலை-வருத்தும், உழுவை-அன்னாள்-புலிப்போச்சைத்
யொத்த வீமன் (எய்யும்), அருகங்காட்டாய் கொல்லப்பட்டாணங்
கள் தைத்துருவ, சிலைஅழிவார் (காட்டுவாரிய) (உலையுபட்டு, நே
ர்அழிவார் ஆகி - நேருடைட்டி, நேர்அழிந்து (தாடி மண்ணை)
போர்க்கோலம் ஒழிந்து, மட்டைய, வெத்துபர் ஆல் கொடிய
துன்பத்தால், மடங்கி-முட்டைய, அவ்விடத்திலும் - மடம்
குத்துணையாசவர்த்த) அவர்நிமாட்டாசலாட்டு, ஆங்கு-அப்போ
ர்க்களத்தில், புறகு இடார் புறங்கட்டி யொழுகுகள்.

இவ்வகை இரண்டாவதுரு வெள்ளா டி வீடசேனாளுக்கே
ருஞ்சிலையும் அழிப்பண்டு நாலும் னபிரதா உரும மகாசேன
யும் நிலையாற்றா துடைத்திட்டால். சிலை அழிவார் உயித்தனை
யொடுசேர்ந்த அஃதீயோடியுயித்தனை முமடேட்டது துணை உழுவ
மைதி. உ-பொது-உ-சு அழிவார் முட்டையம் அஃதி டட்
டாசர் ஆவந்திகர் என்னவர்த்து தந்திதா டட்டய (உண்)

அப்பொழுது.

712. ஒங்கிவரம்பிழர் தங்குள்யாங்குடோருபுடாற்
பூங்கழருர்மன்னர்டெ ருசேனை-ஆந்திரனும்
பூண்டும்போர்செய்கழித்து புண்ணீருடல்சோர
மீண்டும்போய்ப்புக்கார்தம்மடு

(இ-ள்.) ஒங்கி - பெருகி, வரம்புஇழந்து-எல்லாகடந்துபரந்
து, அங்கு-அவ்விடத்து, உள்வாங்கும்-சுருங்கும், ஒத்தம்போல்-
கடல்போல, பூகழல் - பொலிவையுடையவீரகண்டையும், தார்-
வெற்றிமாலையுமுடைய, மன்னர் - அரசருடைய, பொருசே
னை இரண்டிலும் - போர்செய்யும் இருதிறச்சேனைகளும், போர்
பூண்டும்- போர்த்தொழிலுமேற்கொண்டும், செய்கழிந்து-போ
ர்செய்தலையொழிந்து, புண்ணீர் - உதிரநீர், உடல்சோர - தமது
உடம்பினின்றஞ் சிந்த, மீண்டுமப்போய் - மீளவுஞ்சென்று, த
ம்வீடுபுக்கார் - தம்முடைய பாடிவீடு புருந்தார்கள்.

பொருசேனை வினைத்தொகை நிலைத்தொடர், ஆங்கு அசை

(இ-ள்.) மூன்று உருஆய் (சிருட்டி, திதி, சங்காரம், என்னு முத்தொழிறகு) சங்கரிஷணன், பிரத்தியுமநன், அநிருத்தன் என மூன்றுதிருவுருவாய், அபால் - அம்முவருக்கும் அட்பாற்ப ட்ட, முதல் உரு - முதற்கடவுள், வேறு இல்லாத - நானன்றி யில்லாத, சான்று உருஆய் (யாவைக்கும்) சாட்சிப்பொருளாய், அபால் - அதற்கு அப்பால், தரும் உருஆய் (யாவும் தன்சந்நிதி யில்) தோன்றிற்கும்நின்மலவடிவாய், தோன்றி (ஆன்மாக்கள் நிமித்தம்) இத்திரு வருக்கள்கொண்டு, அணைஆக சயனமாக, நாகத்து - ஆதிசேடன்மேல், அறிதுயில்வான் - யோக நித்தினா செய்யுமுதல்வனை, என்றுஉம் - எட்பொழுதும், நெஞ்சே - மன மே, துணை ஆக - ஓர்பற்றுக்கோடாக, தொழு - உணங்காய்.

“முவராயவர்களுக்கு முதல்வனாகிய மூர்த்தி” எனப்பின்னா லாரும் கூறுதல்காண்க. ஆய்என வேறு பலயடுக்கிய வினையெ ஷ்சங்கள் தனித்தனி தோன்றி என்னும் தன்வினை முதல்வினை யெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (சூசு)

சேனாவீரர் செய்கை.

715. வெய்யகதிரோன்விளங்கவுலகெங்கும்

துய்யபொற்குன்றின்மேற்றேன் றுதலும்—கைவகுத்துப்
பாராளமன்னர்படையிரண்டிமார்த்தெழுத்து
போராளப்புக்காரப்போது.

(இ-ள்.) வெய்யகதிரோன் - வெய்யகிரணத்தையுடைய சூ ரியன், உலகு எங்கு உம் - நிலவுலகமுறதும், விளங்க - இருள் நீங்க, துய்ய - களங்கமில்லாத, பொன் - பொன்மயமாகிய, கு ன்று இன்மேல் - உதயகிரியின்மேல், தோன்றுதலும் - உதயஞ் செய்ய, கைவகுத்து - அணிவகுத்து, ^{அரி}பார்ஆளும் மன்னர் - நில வுலகையாளும் அரசர்களுடைய, படை இரண்டு உம் - இரண் டிசேனைகளிலுமுள்ள வீரர்களும், ஆர்த்து எழுந்து - கோஷித் தெழுந்து, போர் ஆளபுக்கார் - போர்செய்யப் புகுந்தார்கள், அ ப்போது - அக்காலையில்.

ஆதித்தனுதயங்கண் டிரண்டுபடையும் பதின்முன்றும்நாட் சமரபூமி புகுந்தபொழு தருச்சுனைச் சங்கபதகரொழிந்தார்

வந்தறையுவிக்கொண்டு யுத்தமண்டலங் கழியக்கொண்டு போயின பின்னைக், காலிங்கராசனையும் கவுகிலேசபரனையும் வணிகரையுஞ் சுரசேனரையுஞ் சுற்றுமுற்று மதற்கு விளிம்பாக நிறுத்தி, லக்ஷணகுமாரனையும் எழுபத்தாறாயிரம் தேராட்களையும் துரியோதனனையு முள்ளே சிறுத்திச் செயத்திரதனையும் பலபதினாயிரம் யுத்தவீரரையும் துசிமுகத்தின்க ணிற்பாராக்கி, சக்கரயூபம்வகுத்து வேதக்கொடிவிசும்பணுவ அசுவங்களைமுடிக்கவே வி மூப்பதினாயிரம் தேர்க்குழாத்தோடு மச்சயூப ராஜிதனாய் நின்றான். பார்பர என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஈற்றகரங்கெட்டு முதலெழுத்து நீண்டுபரத்தலையுடையது என உலகின் மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். துய்வகுறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் துய்மைஎன்னும் பண்புப்பகுதி முதல்குறுகல் விகாரம், ஈறுகெடுத்தலும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அளச்சவிசுதி. ()

சல்லியன் முதலியோர் செய்கை.

716. சல்லியனுஞ்ஞண்டலனுஞ்சாளுவனுமர்ளுவ்னுங்

கொல்லவருங்கொங்கணருங்கோசலரும்—பல்லவரும்

கங்கணருங்காந்தாரர்காலிங்கர்தம்மோடு

பொங்கணையாற்போர்புரிந்தார்புக்கு.

(இ-ள்.) சல்லியனும் காந்தாரர் - சல்லியன்முதல் காந்தாரரினுதியாயுள்ளார், காலிங்கர்தம் ஓடுஉம் - கலிங்கநாட்டரசரோடும் (கூடி) புக்கு - போர்க்களத்திற் புகுந்து, பொங்கும் கணை ஆல் - கொதிக்கும் அஸ்திரங்களால், போர்புரிந்தார் - (பாண்டவர்சேனையோடு) யுத்தஞ்செய்தார்கள்.

இவ்வகை சல்லியன் துசபாசனனுள்ளிட்ட மகாபலபராக்கிரமர் தம்மிற்றிரண்டு வீமசேனனை யறைகூவிக்கொண்டுபோய்க் கொல்லவேண்டுமென்று மனத்தெழுந்த களிப்பினோடு யவ்வர்னபூமி புக்கார் அப்பொழுது, இப்பால் துரோணசரியன் திஷ்டத்துய்மனால் வசூக்கப்பட்ட மண்டலமென்னும் யூபத்தைப் பிளந்துபுக்கு மகாசேனையோடு வந்து மூடிக்கொண் டெதிர்மலைந்தாரைக் கொன்றுழக்கி, சோமதத்தன் தலைதுமித்துத் துஷ்டகேதுவினைத் துண்டஞ்செய்து பாஷணையைப் படவழக்கிப் பத்

திரசாலரைப் பரிந்துகொன்று குண்டலரைக் குடல்சரிவித்துக் கோசலரைக் குருதியிற் பாய்ச்சிச் சிஞ்சையரைச் சிரந்துணித்துச் சித்திரசேனையுந் தியு - உறுப், ஷேந் ஷேருஞ்சிலையும் அழியவெய்து களிற்றினங்களைக் குளம் விடுத்துச் சத்தியசாத்தியை த்தளர்வித்து, தருமபுத்திரனைக் காத்தடையொயெல்லாம யமலோகத்துக் கேற்றித் தருமபுத்திரனை வலுத்துக்கொண்டான். கார்தாரர் என்பதனிலுமில் எண்ணு மொருஞ்சுரல். பொங்கும் என்னும் பெயரொச்சத்தில் எம்மையிர் மெய்கெட்டது. நவினை - உரு - கு. கலிங்கநாட்டரசர் காலிங்கர் இது புத்திரநாத பதம். (எக)

தங்கள் பெரும்படையினழிவகண்டு தன்னருகுநின்ற அபிமன்னுவைநோக்கி யாதுசொன்னான்

தருமபுத்திரன்.

717. மாயன்றானன்றேன் எனவொருவர்கோன்
சேயன்றேயன்றேனற்றேர்வேந்தே—நீயன்றி
யானைக்கட்டார்சிதைப்பாறாழ்கடல்போன்முன்னின்ற
சேனைக்கட்டார்சிதைப்பார்சென்று.

(இ-ள்.) நல்தேர்வேந்தே-நல்லதோராயுடைய அபிமன்னுவே,
(மாற்றார்சேனையின் கட்டழிப்பவன்) மாயன்தான்-மாயையில்
வல்லகண்ணமூர்த்தியே, அன்றேல்-அவனல்லனாயின், மகன்-
அக்கண்ணமூர்த்தியின்புத்திரனாகியபிரத்தியும்நன், அன்றேல்-
அவன்அல்லனாயின், வானவர்கோன் சேய்அன்றுஏ-இரத்திரன்பு
தல்வனாகிய அருச்சுனனல்லவா, அன்றேல்-அவனும் அல்லநா
யில், நீயன்றி-நீயல்லாமல், யானைகட்டு-யானைச சேனையின் கட்
டை, சிதைப்பார்ஆர் - அழிப்பவரார், ஆழ்கடல்போல் - ஆழ்ந்த
கடலைப்போல, முன்னின்ற - நமமுன்னின்ற, சேனைகட்டு - மற்
றைச் சேனைகளின் கட்டினை, சென்று (போர்முடித்து)சென்று,
சிதைப்பார்ஆர் - அழிப்பவனாவர்.

தேவராசன் ஸ்ரீவாசுதேவனாதல் அருச்சுனனாதல் பிரத்தியு
னாதல் அன்றிச் சக்கரயூபம் பிளக்கவல்லாராதலில்லை, ஆதலா
அருச்சுனன் வரும்ளவும் நம்புடைக்கும் நமக்கும் பிரமாதம்

[illegible]

கொடியே - குரங்குயர்ந்திடுகொண் டேசென்றான்
அடிமேற்றொழுவானை ந்து.

(இ-ள்) மூரி பெரிய, சிலை உம் - வில்லையும் (ஏந்தி) முர
ண் வலியு, கோடை உம் கட்டி - முன்கைச்சொற் கட்டியை
யும் கட்டி, பூரிக்க - இறுடார்த்து, கண்டி புனோந்து - கருக்கை
யலங்கரித்து, உ - ன் ஏ - வியை - து, வீரங்கொடியே மல் - வெந்
றிக் கொடியின்மேல், குரங்கு உயர்ந்திக்கொண்டு - வானந்ரு
சித்திரித்துப் பிடித்து, அடியேல் தொழுதான் - (சருமபுத்திர
னுடைய) பாதங்களே உணங்கிய ப, அங்கு அமைந்து சென்
றான் - (அபிமன்) அடைதியாதப் பேரபிராட்டி

இவ்வகை போர்க் கோவையொண்டு சன்றிவண்டேரை லைம்
வந்து நமஸ்காரமபண்ணி மேற்கொண்டு கமிவிசையாற் செ
ய்து. பூரிந்த இறந்தகாலவெயரெச்சம் பூரிப்பெறி, க்சந்தி,
த் இறந்தகாலவிடைநீடு, அ எச்சவிசுதி தொழுதான் எதிர்
காலவீணையெச்சம் தொழு குதி. வான் எச்சவிகுதி. (எசு)

தருமபுத்திரனைக்கண்டு யாதுசெய்தான் அபிமன்னு.

720 விநையாலேதொழுதான் வேந்தனைவர் தனுந்தான்

தொற்கையாலேகழுவிட்டோர்க்குமுன் - ம்குலத்து

மாணையுந்தந்தையையுட்போலவயவேந்தர்

ஏழுணையெய்துழிப்பாயென்று.

(இ-ள்.) வேந்தன் ஐ - தருமபுத்திரனை, வில்கைஆல் - வில்
லையேந்தியகையினாலே, தொழுதான் (சென்று) வணங்கினான்,
வேந்தன் உம் - அத்தருமபுத்திரனும், தொன்கை ஆல் - பொன்
னிற்மவாய்ந்த தனதுகைகளால், தழுவி - கட்டித்தழுவி, நல்கு
லத்து - நல்லயதுகுலத்துத்தொன்றிய, மாமன் ஐ உம் - உனது
மாமனாகிய கண்ண மூர்த்தியையும், தந்தை ஐ உம்போல - உ
னதுபிதாவாகிய அருச்சுனனையும்போல, வயம் - வெற்றியை
யுடைய, வேந்தர்முனை ஐ - அரசர்போர்முனையை, ஏ - ஏயென்
னும் இரண்டுமத்திரைப்போதளவில், எய்து - பாணப்பிரயோ
கஞ்செய்து, அழிப்பாய் என்றுபோக்கினான் - சிதைப்பாயென்
து அனுப்பினான்.

இவ்வகை தனுசாகரனாய்ச்சென்று தருடபுத்திரனை நமஸ்கரித்து நித்ப, அபிமன்னுவைத் தழுவிக்கொண்டு தன் தந்தைக்கு நம்பை, அன்று தானாவரைக்கொண்டு கொடுத்தாற்போல் நீயும் என்பகைதணித்துத் தருடபாபரமெகள் ஹிரன்னுவுக்கு விடைகொடுப்ப. போதல் வினைக்கு அபிமன்னு இயற்றுவதற் கருந்தாவும், போக்குநல் வினைக்குத் தருடபுத்திரன் ஏவுதற்கருந்தாவுமாக நித்தலால் போக்கினான் இருவரின்முடியும் ஒருவினைமுற்று. ஏயென்னும் எழுத்துத்தன்னையுணர்ந்தாது காலவரையடைமேல் நிறநலால் விட்டவாடுபெயர் “ஏயெனா ளளவில்” என் வருதல் காண்க. (எரு)

யடிதொழுது” என்றும்போலக் சங்கையரைத் தாளிதழைசி
எனவந்தது - இறைஞ்சி, சென்று இரங்கலவீனையெச்சங்கள்
இறைஞ்சியருளி, உரக்கேடுநீர், இச்செவிக்கு-செறுபுகுதி,
முதனிலையெழுந்தாப்தோன்றிய மகரமெப் பூநந்தகாலிடை
நிலை. உகரக்கேடுசுந்தி, உஎச்சவிஞ்சி (எசு)

ஆரென்னுவிடுசெயகை.

722 அதிரகாசன்சேனையொழுகு லிணுள்ளே
முதிர்மறைமுறைசேரோட்டி—அதிரில்லன
மரக்கலான்பெற்ற மரக்கலாநாடுமுற்றே
டோவிழதாராமன்னர்குழாப்புகு

(இள) அதிரதர்கள் - அதிரசர்களுடைய, சேனை என்னுட்-
சேனையாகிய, அழ்கடல் இன் உள - அழ்கடலிலிளிச்சே,
முதிர் - மடையாது, முறைமுறை வரிசைப்படி, அதிர் இல்-
கெடுதலிலலாத, உளம் டோடு (வாய்), பாவிதாரான்பெற்-
ற - மரத்திலென்ற, மரக்கலாநாள் - (அபிமன்னுவாகிய) கப்ப-
லானது. தேர்ஓட்டி - தேரைச்செலுதி, டோது அவிழ் - மலர்
விரிந்த, தார்-மாலையை (அணிந்) டோனா - பகையரசருடைய,
குழாம்புக்கு-கூட்டத்தில்புற ஆ, டோது - ஓடியது

அதிரதர்கள் வில்விச்சையில் வல்லராய் ஆயுதங்களையேந்திப்
பலரோடும்போர்செய்வோர், தன்னையும் மரிவாரசையுங் கா-
துப் போர்செய்வோர் என்றலும் ஒன்று. முறைமுறை பன்-
மைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர் அதிர்முதனிலைத் தொ-
ழிற்பெயர். சேனையைக் கடலாகவும் அபிமன்னுவை மரக்கல-
மாகவுண்குறியது உருவகவணி மனனர்குழாம ஒன்றன் கூட்-
டத்தற் கிழமைப் பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை
நிலைத்தொடர். (எஎ)

இதுவுமது.

723. முன்னின் மதுசிப்படைமுழுதுந்தாறுத்துப்
பின்னின் மரசர்களைப்பிற்படுத்தி—முன்னின் ம-
சக்கரக்கையுபங்கலங்கச்சரந்தொட்டான்
சக்கரத்தான் மங்கைமகன்.

(இ-ள்.) சக்கரத்தான் - சக்கரத்தையெய்திய கண்ணமூர்த்தி பின், தங்கைமகன் - தங்கை புத்திரனாகிய அபிமன்னு, முன்றி ன்ற-தன்முன்னே நின்ற, தாள் படை-முழுது உம்-குதிரைச்சே னையில்உள்ள வீரரெல்லாரையும், தூர் அறுந்து - அடியோடறு க்து, பின்நின்ற - பின்னேநின்ற, அரசர்கள்ஐ - (துணையாக வந்த) மன்னர்களை, பின்படுத்தி - பின்னிடைச்செய்து, முன்றி ன்ற - முற்பட்டுநின்ற, கை - வகுப்பினையுடைய, சக்கரபூபம்- சக்கரபூ மானது, கலங்க - பிளவுபட, சரம்-தொட்டான் (கண் ணமூர்த்தி யிடத்துப்பெற்ற) அம்பைப் பிரயோகஞ்செய்தான்.

ஸ்ரீவாசுதேவன் பக்கல்பெற்றதோ மஸ்திரத்திலே யுச்சரித்து த்துசிமுகத்துநின்ற யுத்தவீரமனைவரையும் கலங்குறுத்தி, எதிர் மலைந்தாரை மலங்கதூறி, துரோணகிருபுகன்னரையும் அசுவத் தாமனையுஞ் சிலையறுத்துச் சல்லிட சகுனி யுள்ளிட்டாரை கரு நிறத்திடை யம்புறாய்ச்சி, மற்றவரைச்சூழ்ந்த யானைதேர் கு திரை கருவிகாலாட்களையும் கட்டிழித்துத் துரோணசிரியனால் வகுக்கப்பட்ட சக்கரபூபத்தைப் பிளந்துள்புக்குச் சேனைமுகத் தையிரித்து, கசதுரங்காதாடிகளை நலப்படுத்திப்பின்னும். சரம் கிழிப்பது. நின்ற என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறதொகு த்தல். தொட்டான் இறந்தகாலவினைமுற்று தொடுபகுதி, முத னிலை யெழுந்தாய்த் தோன்றிய டகரமெய் இறந்தகால விடை நிலை, உகரக்கேடுசுந்தி, ஆன்உயர்நிணையாண்பால்விசுதி. (எஅ)

இதுவும் அது.

724. எவ்விடத்தனென்னிலிமைப்பளவிலெங்கெங்கும்'

அவ்விடத்தானாகியமர்புரிந்தே—யெவ்வுடலும்

கூறுகூறுக்கிக்கொடுஞ்சினம்வாய்கூற்றம்மடோல்

வேறுவேறாய்ப்பொருதான்வேந்து.

(இ-ள்.) வேந்து - அபிமன்னு, எ இடத்தன் என்னில்-எந்த இடத்திலுள்ளானென்று (ஒருவரையொருவர்) வினவில், இ மைப்பு அளவில் - இமைகொட்டும் அளவில், எங்கு எங்குஉம்- எவ்விடத்திலும், அ இடத்தான் ஆகி - அந்த அந்த இடத்திலு ள்ளானாகி, அமர்புரிந்து - போர்செய்து, எ உடல் உம் - எவ்

வகைப்பட்டோர் சரீரத்தையும், கூறுகூறு ஆக்சி - துண்டுசெய்து, கொடும் சினம்மாய் - கொடிய கோபம்மாய்ந்த, கூற்றம் போல் - இயங்கிவந்தோர், வேறு வேறு ஆய் - அவர் அவர்வன்மைக்குட்பொருந்த, பொருதான் - போர்செய்தான்.

இடைப்பு என்னும் தொழிற்பெயர் பெயரெச்சத்தின்மேல் நின்றது. ஆய்செய்யவை எனச்சத்திரிபு - எங்குஎங்கு பன்மைப் பொருலில்வந்த ஆங்குத்தந்தான் - உட்கொழுந்து. வேந்தாபண் பாகுபெயராய் அரசன்மையில்லாது. பொருதான் இடைந்தகாலவினமுற்று பொருபகுதி, த்இடைநிலை, ஆன் ஆண்டான் படர்க்கைவிருதி. (எக)

725. தார்த்தரட்டிசேனையென்னுஞ்சாதுரங்கத்தாழ்கடலைத்

தீர்த்திரட்டியோட்டித்திசைநாவி—வீழ்த்துருட்டி.

மாதவிதான்பெற்ற உக்கயந்தானோடிந்தே

போதவிழ்தார்பன்னர்குழாம்புகு.

(இ-ள்.) தார்த்தரட்டிரன் - திருதரட்டிரன் மைந்தனாகிய துரியோதனனுடைய, சேனை என்னும்-சேனையாகிய, சாதுரங்கம் தாழ்கடல் ஐ-ரக்கர துரக பதாநியென்னும் ஆழ்ந்தகடலை, தீர்த்து இரட்டி-நிலைகெட அசைந்து, திசை - திசைகளோறும், ஓட்டி - சிதறஓட்டி, போதுஅவிழ்தார் - டலரவிழ்ந்த மாலையையணிந்த, மன்னர்குழாம் - அரசர்மட்டத்துள், புஞ் புருந்து, நாவி (அம்புகளைச்) சிந்தி, வீழ்த்து உருட்டி - (அவர்கள்தலையறுத்து) வீழ்த்து உருட்டி, மாதவிதான்பெற்ற - மாதவிபெற்ற, மதகயந்தான் - (அபிமன்னுவாகிய) மதத்தையுடைய யானையானது, ஓடிற்று - ஓடியது.

தார்த்திரட்டி எனப்பாடக்கூறி வகுப்பின்றிரட்சியையுடைய எனப்பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. இவ்வகை சக்கரயூபம்பி ளந்துள்புக்கு மகாயுத்தஞ்செய்கின்ற அபிமன்னுவுக்குத் துணைப்போவாரைப்பெறுது நின்றளவில், வீமன்மன்னொடு போர்மலைந்த சத்துருபட்சத்தானா விநாசஞ்செய்து விரைவில்வந்து தருமபுத்திரனைப் பணிந்துகின்றான், அப்போது வீமசேனனேநோ

கிதி சுருபு பற்றான் சொல்லுவார் - ஸ்ரீவாசுரீசுவாச்சுனாரை
புமுள்மோயு பிரிவிடும் துறையாணைசரிபில் கிரிஸ் அசர்
நாபாவினேயும் துரிபொதனலெல்லாவுன் ஸ்ரீவாசுரீ
கொண்டு சுருபுபட்டினம் அண்டுகான் அமி எம், நீய் எம்
சுருபுபுத்தினையகம் சுவாசுரீ வாரா பண்டிதரீ
நினைசொல்லெழுந்த நிராநாட்டாரைக் கி
மான் இது தந்தி ராநபதய அதுவிகார்பட்ட
என் நின்றுது. இரட்டி இரட் தலவ ஸ்ரீவாசுரீ
தி, உபக்கிசுதி, இவசாய்வி ஸ்ரீவாசுரீ
ஸ்ரீவாசுரீ வாரா பண்டிதரீ
வினேயும், அய்வி, உகரக்கிசும ஸ்ரீவாசுரீ
அய்க்கும் சினைக்குப் புதுபைய ஸ்ரீவாசுரீ
மேலேநிதிப் பொதுவிதி ராநபதய (அ0)

ஸ்ரீமசேனாவி தருமபுத்திரனை நோக்கிக்கூறல்.

726 காலனையன்னகட்டை நுத்திமேலே

பாலனைமேலெல்லாபடைவீழ்மாய்—ஏலக்

குதலைவாய்நாறுங்குராமாட்கோவே

மதலையா பவாழுதியோமந்து.

(இ-ள்) சாலன் ஏ அன்ன-இயடனையேயொத்த, உடல்படை
நுத்திமேல்-உடல்போல அவ்விதந்த சேனாவீரர்மேலே, பாலன்
ஐ ஏ படை செல்ல - அபிவினுவாகிய பாலனையே யச் சேனை
மேல் போர்க்குச்செல்ல, ஏல-பனம் பொருந்த, வீடுத்தாய்-ஏவி
னாய், குராமாட்கோவே - குராமாட்டாரரசனைய தருமபுத்திர
னே, குதலைநாறுமவாய் - குதலைச்சொல்பேசுவாயையுடைய,
மதலையாய் (இன்னும்) சிறுபிள்ளையாய், வாழுதியோ - வாழு
கின்றயோ.

அதுவன்றியு முன்னஞ்சகுனியது மாயச்சூதின லிராச்சிய
முந் தோற்றேந்திழையையுந்தோற்றுத் துசபாசனனாற்கேசக்
கிராணஞ்செய்து பாரதியப்பரிபவப் படுவித்தாய், அதுவுமன்றி
யும் வனவாசமும உழக்குமாக்கின, இன்றுதுரோணையுள்ளி
மகாபராக்கிரமரைக்கொன் நிராச்சியம்பெறுவதாக இருக்

கின்றோமுக்குச் சோடசவருவழிமுப் நீர்ப்பிறந்தல்லாதலையே படை யின்மேல்விடுத்தாய், ஆவதுக்கொரு பிரமாசபபுகின் ஒரு மூர்த்தத்தின் யாங்கனும் புகின்றோம் எம்மெருமானே பிழை செய்காயென் றெல்லையிலாதோர் சர்சாபத்தோடும் யாங்கு னம்போயினான் படைஞர்பலர்நாற்புடர்தைத்பொருட் பெயர்ச் சொலபடைபுகுதி, ரூசரம் பெயரிடைநிலை, அர்பலர்பால்விசு தி. வாழ்நதி முன்னிலையொருநாற் பெயர்ச்சாலவையொரு வாழ்புகுதி, உடாரியை, ச்விநிர்சல்விநாபு. இமுன்னிலையொரு டைவிசுதி. இவவிசுதி எதிராகாநிசுமெல்நின்றது. ஏலர்க்கு முகாலவினைமெச்சுர் ஏட்டிசுதி, ஆவிசுதி (அ16)

727 தன்னோன்றிருவடையையெழுது - னெட்டெட்டி :

மொங்கோழமபொருட்கொந் - அட்டொருநன் ஆங்கோதை
மால்வண்ணன்நன் - ருபன் - னபிலைநி - ருளவுங்
கால்வண்ணனாக்குடிது.

(இ-ள்) தனக்கோன் - தனது நிலையாகிய எழுமபுதிதானது, திருஅடிஐ கைதொழுது - திருவடிகளை எச்சுட்டிவண்ணி, த் ண்டி ஏந்தி - கதாயுதநாயியதி, மொங்கு ஓட்ட்போல - மொ தித்து நிலையொருங்க ல்லெல்ல. கொதித்து மெலங்கி, அங்கோ தை - அழகிய துழாய் மால்வண்ணி, மால்வண்ணன்சன் - மே கம்போலக் கரியநிறமுடைய கண்ணமூர்த்தியின், பருகன் - ம ருகனும், தன்மதலை-தன்புத்திரனுமாகிய அபிமன்னு, நின்ற அ ளவு உம-நின்றுபோர்செய்யும் அவ்விடமட்டும், கால்வண்ணன் ஆக - கால்நடையாக, கடிதுபோயினான் - விரைந்துசென்றான்.

இவ்வகை வீ மசேனன்வெகுண்டெழுந்து காலாளாய்த் தண் டாயுதம்பிடித்தோடித் துசிமுகத்தின்கண்ணின்ற துரியோதன ன்சேனையோடுதாக்கி. நின்றஎன்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச் சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். கடிது உரிச்சொல்லடியாகப் பி றந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று கடிபுகுதி, து ஒன்றன்பால்விசுதி. இம்முற்று எச்சமாய்நின்றது. பகுதிப் பொருள் விசுதியேற்ற உரிச்சொல் எனினும் அடியும். து ப குதிப்பொருள் விசுதி. (அ2)

இதுவும்அது.

728. ஆணைகளுந் தீர்த்து மாயப் பிறந்தது
சேனைகளைத் தண்டித்தெய்வம் -- தானே
முடியரசைக் கொன்றது மிகுபரிசீர் சூழ்ந்த
படியரசைக் கொன்றது பரிந்து.

(இ-ள்.) ஆணைகள் உயர்ந்தோர் - ஆணைகளைப் பிறர்களை
யும், அடைய - ஒருசேர, பிறந்தது - பிறந்தது நச்சுரையி
லடித்து, சேனைகள் - கொஞ்சமாக, தண்டித்தல் - சிதைவி
த்து - கதாயுதத்தால் துடித்து, தானே - சேனை முகத்தில் நின்ற,
முடியரசு - மகுடவார்த்தனர்களை, கொன்று உழங்கி - கொ
ன்றது கலங்கி, மூல - பெரிப, தீர்த்து - கடல்சூழ்ந்த, படிய
ரசு - உலகாளு மன்னர்களை, பரிந்து - அன்பு கூர்ந்து, கொ
ன்றான் - வதைத்தான்.

முகாந்தகாலத்துப் பிரத்தோடெழுந்த ஓழிக்காற்று முகா
ந்தாக்கினியும்போலக் கூறாங்க பலத்தையுந் துரைப்படுத்
தி, மகாசேனை யுந் திரமுதத் தோறுஞ் சிதறுவித்துக் கூற்
றமேபோலக் கொதிக்கெழுந்து சேனையச் சுருங்குவித்து,
அபிமன்னுவுக்குத் துணையாக விமசேனை வருகின்ற அதி
வேகமுந் தங்கள் பெரும்படையி னுற்ற மையுங்கண்டு செய
த்திரசனைச் சென்றெய்தி. சிதைவித்து பிறவினையிறந்தகால
வினையெச்சம் சிதை பருதி, பிறவினை விசுதி, அனைத்தும்
ஒருபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி.
உழக்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் உழக்கு பகுதி, உகர்க்கேடு
சந்தி, இ எச்சவிசுதி.

(அங்)

துரியோதனன் கூறல்.

729. நின்றகுலமதலைநம்படையேநேராகக்
கொன்றுகுவித்தடுவன்கூற்றம்போல்--இன்றிவனை
விண்ணுலகுக்கேற்றயேல்வீமன் னுணைபுகுந்து
மண்முழுதுந்தானாள்வான்மற்று.

(இ-ள்.) நின்ற - இங்குப் போர்செய்து நின்ற, குலமதலை -
குருகுலப் புதல்வனாகிய அபிமன்னு, நம்படை - நமதுசே

ணையை, தெந் ஆகுகொன்று - தேர்த் துகொலெசெயது, கூற்றம்
போல் - இயானைப் போல, கொன்றுகுனித்திவிவன் - கொலை
செய்து குனிப்பவன், இவன்ன - இந்த அபிமலைனுடைய, இன்று -
இப்பொழுது, விண்ணுலகுக்கு - வீரசுவர்க்குச் சிறகு, எற்று
யெல் - சூரியோற்றதுவிழல், வீமனா துணை பகுத்து - வீமனோ
ளான (அவனுக்கு) துணையாகச் சென்ற, மண்டி முழுதும் - மண்
னுலகமுற்றுதும், தான ஆள்வான் - தானையாசுள்வான்.

யாவராலும் பிளர்கவரிய சக்காயுபத்தெப்பினந்த தப்புரு
ந்துருமெறென மகாசேனையைக் கொல்லாநின்ற அபிமன்
னுவுக்குத் துணையாக வீமசேனன் கூடுமாகில், காற்று மெரி
யாம்போல நம்மகாசேனையை நீறு சூங்குங்கண்டாய் மற்றவன்
கூடுவதன்முன்னம் பரமேசுவரன் பச்சற்பெற்ற கொன்றை
மாலையாற்றெந்தபிமன்னுவைத் தனியனார்க்கிக் கொல்விப்
பாயாகெனக்கேட்டு மற்றவனும் வருத்தத்தா டுடன்பட்டு.
குவித்திடுவன் வினைமுற்று. குவி பகுதி, துசாரியை, இடு பகு
திப்பொருள்விசுதி, உகரத் தோற்றமும் உகரக்கேடு உச்சரி,
அனைத்தும் ஒருபகுதி, வகரமெய் எதிர்காலவிடைதலை, அ
விசுதி. ஏற்றும் முன்னிலை யொருமை யெதிர்ப்புற வினைமு
ற்று வற்று பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்ப்புற விசுதி,
அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ஆம் முன்னிலை யொருமை விசுதி,
விசுதியின் ஆகாரம் தொகுத்தல். (அச)

செயத்திரதன் செய்கை.

730. மன்சொன்ன குழுகழற்கானமன்னவர்கண்மா முனைமே
முன்சென்றமூரித்தேர்காஸ்காப்பப்- பின்சென்று [ன்
கொற்றவன்ருன்வந்தமரிக்கூடியுமையீசனபாற்
பெற்றவரத்தாற்றடுத்தான்பின்.

(இ-ள்.) மன்சொன்ன - துரியோதனன் கூறிய, குழும் - ஆ
லோசனையின்படி, கழல்கால்-வீரகண்டையையணிந்தகாலை
யுடைய, மன்னவர்கள் - அரசர்கள்செய்யும், மாமுனைமேல்-
பெரிய போரில், முன் சென்ற - முன்னே சென்ற, மூரிதேர் -
பெரிய தேர்வீரர், காஸ்காப்ப - குழிந்துகாக்க, பின்சென்று -
தான்பின்னே சென்று, கொற்றவன் தான் வந்து - செயத்திர

தன்வந்து, அமர்இல்கூடி - போர்முனையிற்கூடி, உமைநசன் பால் - உமாநேவியார்க்குத் தலைவருகிய சிவபெருமானிடக் கு, பெற்றவரத்துஆல் - தான்பெற்ற கொன்றை மாலையால், தடுத்தான் - வீமசேனனைத்தடுத்தான, பின் - பின்பு.

தான் முன்னம் வீமசேனன லபசெயப்பட்ட அவமானந் தீரவேண்டிப் பரமேசுரரைநோக்கித் தவமபண்ண, ஆங்கவ ரும் பிரசன்னரா யுன்னப்பிராயம் என்னென்றதும் பா ண்டவரைச் செயஞ்செய்யு ாறெனக் கருள்வாயாகென்றிர ப்பச், சக்கரபாணி சகாயராகிய பாண்டவரை யுன்னால் வெ ல்வரிது மற்றவரை யொருங்கால் மாணங்கப் படுத்தியென று தஞ்சடாமகுடத்துக் கொன்றைமாலையைப் பிரசாதிப்பப் பெற்றுப் போந்த கொன்றைமாலையால் வீமசேனை துணை புகுதாதுவிலக்கியிட்டான் செயத்திரதன். மனஅன் றுநொ க்குநின்ற பெயர்ச்சொல். மாலையைப் பெறுதற்கு வரம் கார ணம் ஆதலால் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.(அரு)

வீமசேனன் செய்கை.

731. கனநிமயரிஸ்கடிதெழுந்துகாலன்போல்

வென்றிசேர்வீமன்விசைநத்தேகித்—கொன்றைத்
தொடைமாலேகண்டளவிற்கைதொழுதான்வீமன்
அடன்மாலேவேலார்முன்னுங்கு.

(இ-ள்.) கனநி - மனவயிரங்கொண்டு, மயர்இல் - சிறிதுஞ் சோம்பலில்லாமல், கடிதுஎழுந்து - விரைந்தெழுந்து, கால ன்போல் - இயமனைப்போல, வென்றிசேர் - வெற்றி மிக்க, வீமன் விசைந்து ஏகி - வீமன் போர்முனையில் விரைந்து செ ன்று, கொன்றை தொடைமலை - சிவபெருமான் கொன்றை மாலையை, கண்ட அளவில் - கண்ட அப்பொழுதே, வீமன் - அவ்வீமசேனன், அடல்மலை - வெற்றி மாலையைப் புனைந்த, வேலார்முன் - வேலையேந்திய அரசர்முன், ஆங்கு - அவ்விட த்தில், கைதொழுதான் - கைகூப்பிவணங்கிநின்றான்.

செயத்திரதன் விட்ட கொன்றை மாலையைக் கண்டு, அத் தைவேகத்தோடுஞ் செல்கின்ற வீமசேனனு மகாசேனையுந் தடு

ப்புண்டு குருவசனம் பிழையாமல் தமஸ்காரஞ் செய்துநின்
 ருன் வீமேசனன். கன்றி இறந்தகால வினையெச்சம். சுன்று
 பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிரூபி. தொடை செயப்படு
 பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் தொழி பகுதி, உகரக்கேடு
 சந்தி, ஐ தொழிற் பெயர் விசுதி. அடல் கொள்வதல் அது
 பிரதாபத்தின்மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர் அடு பகு
 தி, உகரக்கேடு சந்தி, அல் தொழிற்பெயர் விசுதி. தொடை
 மாலை இன் னிரைபூட்ட வர்ச ஒருபொருட்கின வி. (அசு)

திஷ்டத்துய்மன் வீமனைநோக்கிக் கூறல்.

732. நின்றகுலமதலைநின் னுடையடைமர்தனிவி
 னென்றுசருநாதிங்கென செய்தாய்—இன்றுதவி
 மண்ணரசர்முன்னே மதலையைநீகாவாயேல்
 விண்ணரசனாவான் விரைந்து.

(இ-ள்.) நின்ற - (போர்முடித்து) நின்ற, குலமதலை - இந்த
 க்ஞலமைந்தன், நின் உடைய மைந்தன் - உனது புத்திரனே,
 இவன் என்று கருதாது - இவனென்று நீ கருதாமல், இங்கு -
 இவ்விடத்தில், என் செய்தாய் (இந்தக் கொன்றை மாலையை
 யோர் பொருளாகக் கருதி) என்னகாரியஞ்செய்தாய், இன்று
 உதவி - இன்று (போர்முனையிற்புகுந்து) உபகரித்து, மண்அர
 சர்முன்ற - நிலவுலகைபாளும் அரசர் முன்னே, மதலைஐ -
 இப்பிள்ளையை, நீகாவாயேல் - நீகாவாதுவிடில், விரைந்து -
 அதிசீக்கிரத்தில், விண் அரசன் ஆவான் - (அபிமன்னு) வீர
 சுவர்க்கத்திற்கு அரசனாவான்.

உன்புத்திரன் அபிமன்னு தனியே நின்று சத்துரு பட்சத்
 தாருடன் மதாயுத்தம்பண்ணி யதிகிலேசப்படக்கண்டு நீசெ
 ன்றுதவி மற்றவனைக் காத்து மலைந்தார் சேனைகூலந்தோடக்
 கொல்லாது நின்றனையென்று கூறி, கொன்றை மாலையைக்
 கடந் துட்புகாநின்ற திஷ்டத்துய்மன் சாத்தகி கடோற்கசத்
 தொடக்கத்தாரைத் தகைந்து மிகவெகுண்டு. உதவி இறந்த
 காலவினையெச்சம் உதவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்ச
 விசுதி. (அசு)

வீமசேனன் கூறல்.

733. எங்கல் குடிப்பிறந்தார் ரெல்லாமிற்றதாலுஞ்
சங்கரன்றன் மாலைநனைக்கடவோம்-- அங்கவனும்
பட்டானேயாகில்புர்த்தான்றனைப்படுத்தென்
கட்டாவிடிங்களைவன்சாண்.

(இ-ள்.) எங்கள் குடிப்பிறந்தார் எல்லாம் - எங்கள் குடியிற் பிறந்தவ ரெல்லாரும், இறந்தாலும் - (ஒருசேரச்) செத்தாலும், சங்கரந்தன் மாலை நன் ன - சிவபெருமானுடைய கொன்றை மாலையை, கடவோம் - (கிறிதும்) கடக் கோம், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் உம் பட்டான் டு ஆகில் - அவனும் இறந்தானானால், படுத்தான தன் ன - கொன்றவனை, படுத்து - கொன்று - என்கட்டு ஆகிலும் - என்னுடைய உறுதியைத்தரும் பிராணனையும், களைவன் - நீக்குவன்.

படுத்து இறந்தகால வினையெச்சம் படு பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்ச விருதி. என் சுட்டாவி அவனும் உயிரும் வேறில்லாமையால் ஒற்றுமைக் கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். (அஅ)

அபிமன்னுவின் செய்கை.

734. தேர்மேலுமாமேலுந்திண்கருங்கைவெண்கோட்டுக்
கார்மேலுங்காலாட்கடன்பேலும்--வீரன்
விலங்கினுர்தம்மேலும்வெஞ்சரங்கவேங்
கலங்கினுர்மன்னர்களத்து.

(இ-ள்.) வீரன் - அபிமன்னு, தேர்மேலும் - (அரசர்கள்) தேரின் மேலும், மாமேலும் - குதிரைகளின் மேலும், திண்திண்ணிய, கருங்கை - கரிய குதிரைகளையும், வெண்கோடு-வெள்ளிய கொம்பையு முடைய, கார்மேலும் - மேகம்போன்ற யானைகள் மேலும், காலாள் கடல் மேலும் - பதாதியாகிய கடலின் மேலும், விலங்கினுர் தம்மேலும் - (போரினின்று) விலகினவர் மேலும், வெம்சரங்கள் தாவ - கொடியசரங்களை யேவ, மன்னர் - அப்பகை யரசர்கள், களத்து - போர்க்களத்தில், கலங்கினுர் - மனநிலை குலைந்தார்கள்.

நாற்பக்தெட்டி யோசனை பார்த்தகடற் சேனைவென்னந்
தைப் படவுழர்கிச சுருக்குவித்துப், புகவரியதோர் மகாவன
த்தைப் பொங்கெரிபரந்து சுட்டாற்போல மதயானைங்கொ
டித்தேருமாவுங் காலானு மநெருங்கக் கட்டிய பதாதி சகந
த்தையுங் கோலாகல மெனக்கலக்கிக் கொல்லாநின்ற அபி
மனனுவை, துரோண கிருபனசுவக்தாமா வுள்ளிட்ட பெ
ருந் தேராட்களும் திருநராஷ்டிர ரோடுஞ் சென்று சரமாரி
பொழிந்து தாக்கினா. ஸாவசாரணப பொருளிஈமேல் நிற
றலால் இவ்வெச்சம இறந்தசாலத்தின மேல்தின்றது, இது
கலங்கினார் எனனும் பிறவணமுதலின முடனிலை கொண்
டது. ந - வினை - உரு - கு - ஆல உணாக. கருங்கை வெண்
கோட்டுக்கார் இல் பெருளுவருமயணி. (அக)

துன்முகன் செய்கை.

735. வாரக் காமாயானைமனனனகுலமதலை

போர்கடாவெமமுகத்தபேர்வாளி—போர்புகா

முனபுக்காரெந்தாமுகங்கூர்நெடுமடக்கழி

யொன்பதுகாறெந்தானுடனறு.

(இ-ள்.) வார் - மிக்க, காமம்மால் - மதமடக்கத்தை யுடைய, யானை - யானைச் சேனையை யுடைய, மனனன - அருச்சுனனுடைய, குலமதலை - குலபுத்திரனது, பேர்கள் தா - போர் முகங்களில் ஊடுருவிச் செல்லும், வெம்முகத்த - வெய்ய துனியையுடைய, போர்வாளி - போர்த் தொழிலை யுடைய அம்புகள், போர்புகாமுன் - போர்முகத்தில் புகுதற்குமுன்னே, புக்கார் - போர்க்குவந்த துனமுகன படைவீரர்கள், முகம் கூர் - கூர்மையிகுந்த, நெடும்பசழி - நெடிய பாணங்களை, எய்தார் - பிரயோகஞ் செய்தார்கள், உடனறு - கோபித்து, ஒன்பதுகாறு - ஒன்பதுடாணம் வரைக்கும், எய்தான் - (துன்முகன்) பிரயோகஞ் செய்தான்.

தாவாளி, வெம்முகத்தவாளி, போர்வாளி எனப்பிரித்து முன்னது வினைத்தொகை நிலைத்தொடரும் பின்னது குறிப்புவினைப் பெயரெச்சத் தொடரும் மற்றது உருபும் பயனுந்

தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைக்கொட்டு
 ாகக் கொள்ள சிற்றலால் தாவாளி வினைத்தொகை நிலை
 தொடரில் வர்த இடைப்பிறவரவின் ரெடர்க னென கொ
 ன்க. வாளிசாகி யொருமை. இவ்வகையாக் கெதிர்ப்பட்ட வ
 ராயு மஸ்திர சஸ்தரங்களு மறுத்து வாற்றி மற்றுநின்ற கூ
 ட்திரியர் கூட்டங்களை புங் கலங்கச் செய்தார் தீகாற அபிம
 ன்னுவினைத் துன்முகன் விலங்கியாகு பட்டாளே வெனில்.

இதுவும்அது.

736. வடிங்கணையான்விலுதைத் தவாயர்புபாய

அடற்சிலையுந்தேருமழிந்து—பிடித்திழிந்த

வாளுந்தன்கேடகமுமண்மேல்விழுவிழுந்தான்

ரேளுந்தலையுந்துணிந்து.

(இ-ள்.) வடி - வடித்தலையுடைய, கணையான் - அர்ப்பியு
 டைய அபிமனனுவின, வில்உதைந்த - வில்லினின்றுஞ் செ
 ன்ற, வாய்அம்பு - கூரியஅம்பு, பாய - தைத்துருவ, அடல்சி
 லைஉம் - வலிமையை யுடைய வில்லும், தேர்உம் அழிந்து -
 தேரும் சிதைந்து, பிடித்து - கையிற் பிடித்து, இழிந்த -
 (தேரினின்றும்) இறங்கிய, வாளும - வாளாயுதமும், தன்
 கேடகம் உம் - தனது கேடகமும், மண்மேல்விழ - மண்ணு
 லகிளமே லற்றுவிழ, தோள்உம தலைஉம் துணிந்து - புய
 முந் தலையும் அறுபட்டு, விழுந்தான் - (நிலவுலகின் மேல்)
 விழுந்தான்.

இவ்வகையினுற்றேருஞ்சிலையு மழிப்புண்டு மார்புந்தோளு
 மொடிப்புண்டு வாளுங்கேடகமும் பிடித்தொடித்துத் தோ
 ளுந்தலையு மறுப்புண்டு துன்முகன் பட்டுவிழ்தலு மதுகண்டு
 அதிபயங்கர மெய்தி யிரிந்திட்டது துரியோதனன் சேனை. சி
 லையுந்தேரும்மழிந்து உயர்திணையைத் தொடர்ந்த அஃமினை
 ப்பொருள்களும் உயர்திணை முடிபெற்று நின்றல் திணைவழு
 வமைதி. ந - பெய - உக - சூ. இழிந்த இறந்தகாலபெயரெச்
 சம் இழிபகுதி. உடையவன் ரொழிலையுடைமை மேலேற்றி
 இழிந்தவாள் என்றார்.

(கக)

அப்பால்.

737. அங்கர்கோனுள்ளிடரசர்குழாபெல்லாம்
எங்கடாபோவதுனியென்னாப்—பொங்கிவரும்
தேரரசர்குமுத்தெரிசரமேற்றாவினார்
போரரசரெல்லாம்புகுந்து.

(இ-ள். அங்கர்கோன்உள்ளிட்ட-அங்கநாட்டாரரசனாகிய
கன்னனுள்ளிட்ட, அரசர்குழாபெல்லாம் - இராசாக்கள் கூ
ட்டங்களெல்லாம், எங்கு - எவ்விடத்தில், அடா—இனிபோ
வது - இனி, செல்வது, எனது - என்று சொல்லி, பொங்கிவ
ரும் - கோபித்துவராநின்ற, தேர்அரசர்குமு - தேரையுடைய
அரசர்கள்குமுத்துவர, போர் - போர்த்தொழிலையுடைய, அரச
சர்எல்லாம் - அந் அரசர்கள் யாவரும், புகுந்து - (போர்க்
களத்தில் ஒரேமுகமாக) புகுந்து, தெரிசரம் - ஆராய்ந் தெடு
த்த பாணங்களை, மேல் - (அபிமனனு) மேல், ஞாவினார் -
சொரிந்தார்கள்.

உள்ளிட்ட ஈறுதொக்குதின்ற இறந்தகாலப்பெயரெச்சம்.
உள் என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னை வினைப்படுத்த வரும்
இடு என்னும் வினைப்பகுதியோடுகூடி யொருசொற்றன்மை
ப்பட்டு நின்ற உள்ளிடு பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த் தோ
ன்றிய டகரமெய் இறந்தகால விடைநிலை, உகரக்கேடு சுந்தி,
அ எச்சவிகுதி. (கஉ)

அபிமன்னுவின் செய்கை.

738. வந்தெதிர்ந்தபல்வேந்தர்மார்மேலுந்தோண்மேலும்
பந்தியாய்நின்றபடைமேலும்—முந்தி
விடுத்தானடுசரங்கள்வேல்வேந்தர்தம்மைக்
கெடுத்தான்றிறலாற்கிளர்ந்து.

(இ-ள்.) வந்துஎதிர்ந்த - வந்து (தன்னோடு போர்க்கு) எதிர்
ந்த,பல்வேந்தர் - பலஅரசர்களுடைய, மார்மேலும் - மார்பி
ன்மேலும், தோள்மேலும் - தோளின்மேலும், பந்தியாய்நின்
ற-வரிசையாய்நின்ற, படைமேலும்-சேனையின்மேலும், அடு
சரங்கள் - கொலைத் தொழிற்குரிய பாணங்களை, முந்திவிடுத்

தாய் - முறடர் அரிவனனு பொருளான, திறல் ஆல் -
பொய்வுவினாயால், கார்த்திகை - வினாவு, மலம் - மலம் (நற்
திப) வேந்தர்தமன் - அரங்கன், கெடுந்தான் - சிதைந்தான்.

துரியோதனனைச் சலித்தார் துரியோதனைத் தேழித்
தூதன் துரியோதனனை வில்லுந் துத் துரியோதனைக் கட்டழித்
துப் பூரிபூரிசுவாலினைப் புறப்பாடித், சர்வியாசனிகளை
சசிதறுவித்து மறவெழிற் பார்த்துக் காண்புத் சாவகாஷ் தீரி
யரையுத் தேருஞ் சிலையு மழற் பவகன மிழந்து பவதியா
யொடந்தாங்கி, ஊழிப்பால் துருந்தெழுந், சூழ்ந்தெழுந்
லக் ககாந் துழங்கித் துருந் துழன் பெருகிக் குமிழியி,
யானை தீதா குதிரை காலாட்களும் பட்டவந்து நினைமலிழப்
பிணம்தப்பத், காலம் நிபமபருகாந் துதேவிப புனவி
மடபிற குளிந் தெளிந் பொருவாராய் நிக் களிந் தெழுந்த
மனத்தினுக் திநித் துவிடல் கூற்றாவின னுலகைக்கண்
டு, பயமுந் பரிந் திராசமு திரி, உலகமும் பலவிழத் து
துர்ப்புண் பொருந்தித், துவிபந் துதீயாதன
னுந் பிதார்களுந் துபந் துபுந் துபுந் துபுந் துபுந்
தீனாபுத் சண்டி, அரிவான்க் சினவகனற்ற துந் தெழுந்த
மின்செழுந்த வெகுளிபுந் செல்லாந் துந் அபிவன
வைக்கண்டு துரிதாசனா குருந் துலகைத் துமாரன்
வந்த பன்னுமொன். ஆய் செயவெனென், தீரிபு. முந் து
இந் தகால வனையெச்சம் முந் துபகுதி, உகரத்தேகி சந்தி,
இ எச்சவிதும்.

(கூட)

இதுவமது.

739. கொற்றங்குரங்குயர்த்தரன்கோமதலேகோளாவம்
வெற்றிக்கொடிக்கொண்டான்மேயமகன்—அற்றுத்
தலைபுரண்டுவிழச்சுரந்தொட்டானுக்கோர்
மலைபுரண்டுவிழ்வநுபோன்மாண்டு.

(இ-ள்.) கொற்றம் - வெற்றிபையுடைய, குரங்குயர்த்தா
ன் - வாதரன் கொடியையுயர்த்திய அருச்சுநனுடைய, கோ
கண்போன்ற, மதலை - புத்திரனாகிய அபிமன்னு, கோள் - வ
லிமையையுடைய, அரவம் - பாம்பினை வெற்றிக்கொடி கொ

ண்டான் - விசய துவசத்தின் மேற்கொண்ட துரியோதனன், மேய - விரும்பிய, மகன் - இலட்சணகுமாரன், ஆங்கு - அப் போர்க்களத்தில், ஓர்மலை - ஒருமலை, புரண்டு வீழ்வதுபோல் - புரண்டுவிழுதல்பேரல், மாண்டு - மடிந்து, தலைஅற்றுப் புரண்டுவிழ-தலைதுணிந்துபுரண்டுவிழ, சரம்தொட்டான் - பாணப்பிரயோகஞ்செய்தான்.

இவ்வகையினால் இராசராசன் துரியோதனன் மகன் இலட்சணகுமாரனை யஸ்திர சஸ்திரத்தாற் றலைதுமித் தவனோடும் வந்த கூத்திரியர் குமாரர் எண்ணிறந்தாரைத் தலையு மிடையுந் துணித்துச் சிங்கநாதஞ்செய் தெம்மருங்குந் தானேயாய்ப் பொரு கணைமாரி பொழிகின்ற மாதேவி புத்திரன் மகாபல பராக்கிரமனை யெண்ணிறந்தார் சூழ்ந்துகொள்ள லும், மத்திரேஸ்வரனைத் தேரழித்து மற்றவனைப் புறங்கண்டு வந்தெதிர்த்த ராசாக்களை யெப்பக்கமுமோடத் துரத்தி யநேக சகஸ்திரமதகசங்களையும், அநேகசகஸ்திரபாய்மாவையுமெண்ணிறந்த தன்னடிசரங்களா லவிய நூறிக் கொடிப் படையை யிரிவிக்கின்ற அபிமன்னுவுக்கு, நிலையாற்றா திரிந்தோடுகின்ற மகாசேனையைக் கண்டு மகாவுக்கிரத்தோடு மகனுக்கிரங்கி, துரோண கிருப கன்ன அசுவத்தாமாவையுநோக்கி. மேய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் மே பகுதி, யகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. இப்பெயரெச்சம் மகன் என்னும் செயப்படு பொருள்கொண்டது. (௬௪)

துரியோதனன் கூறல்.

740. இம்மகியுமில்வரசுமவேண்டேனிகலமருள்

நின்மகனுநின் கண்ணுந்தான் காண—என்மகனைக்

கொன்றுளனுய்நிற்கவோர்கூனல்வில்வேள்போலமா
வின் றுளனாடுயென்செய்கேன் யான்.

(இ-ள்.) இமகிஉம் - இந்நிலவுலகையும், இஅரசுஉம் - இந் தஅரசியலையும், வேண்டேன் - இனி ஒரு பொழுதும் விரும்பேன், இகல்அமர்உள் - போர் செய்யும் போர்க்களத்தில், நின்ம்கன்உம் - உன்புத்திரனாகிய அசுவத்தாமாவும், நின் கண் உம் - உன்துண்களாகும், காண - பார்க்க, என்மகன்ஐ - என்

புத்திரனாகிய இலட்சணகுமாரனை, கொன்றுளன் ஆய் - கொன்றவன் ஆய், ஓர் - ஒரு, கூனல் - வளைந்த, வில்வேள் போல - தனுசேந்திய மன்மதனைப் போல, நிற்க - (அபிமன்னு இவ்வுருச் சிறிதும் சலியாது) நிற்க, மால் - மயக்கத்தை, இன்று - இப்பொழுது, உளன் ஆய் - உள்ளவனாய், யான் - நான், என் செய்கேன் - என்ன செய்யப்போகின்றேன்.

அதுவனறியும் எனக்குச் சிநேக பாந்தவத்தால் யுத்தஞ் செய்ய வந்த அபிஷேக கூத்திரிய ரூபதினாயிரவரும் இராசகுமாரர் நூராயிரவரும் ஐம்பதுலக்ஷமத கசமும் நூராயிரலக்ஷம் அசுவங்களும், இரண்டு நூறுலக்ஷ மணிநெடுந் தேரும் எண்ணிறந்த பதாதி வெள்ளமும் என்மக னிலக்ஷணகுமாரனு முன்பு பட்டார்கள், இனிச் செயத்திரத நெருவ நெழிய மித்துரு பாந்தவமும் ஒழிந்த மகாசேனையும் இவன்கண் முன் நிற்கப் பயந்தோடுகின்றன, யானு மிவன கையிற்படுகின்றேன் இனிச் சிறிது பொழுதி லருச்சுநன் வந்து இவனுக்குத் துணைசெய்யுமாகில் பின்பு மூவராலும் வெல்வ தரிது அதற்கு முன் இவனை மலைந்து கொன்மினென்று துரியோதனன் வெகுண்டிரைப்பத், துரோணன் முதலியோர் செளபுத்திரனைச் சூழ்ந்து கொள்ளலும். மகன் ஆண்பாற்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் மக பகுதி, நகரமெய் ஆண்பால் விருதி. சுமித்திரையின் புத்திரன் செளபுத்திரன். (கடு)

கன்னன் செய்கை.

741. மன்னனுரைகேட்டுமாமறையோனுள்ளிட்ட

மன்னர்பலரோடும்வந்தெதிர்ந்து—கன்னன்

சரமாரிதூவித்தடுத்தான்கதத்தாற்

பொருமால்களிறுனைப்புக்கு.

(இ-ள்.) மன்னன் - துரியோதனன் (கூறிய) உரைகேட்டு - வசனத்தைக்கேட்டு, மா - பெருமையமைந்த, மறையோன் உள்ளிட்ட - துரோணனுள்ளிட்ட, மன்னர்பலர்ஒடுஉம் - அரசர்கள் பலரோடும், கன்னன் - கன்னனாவன், கதத்துஆல் - கோபாவேசத்தால், பொரு - பேர்ச்செய்யும், மால்களிறு - ன்ஐ - பெரிய ஆண் யானையை பொத்த அபிமன்னுனை, புக

குவந்து - அடுத்துவந்து, எதிர்த்து - என்று, எரமாரி - பாண
வருஷங்களை, தூவிதடுத்தான் - சிற்சி நிலைபெயராத தடுத்த
தனன்.

கன்னன் குந்தியின் கபோலத்திற் பிறந்தவன். மால் உரிச்
சொல்லாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்தை, - தேரங்கிற் திரி
யாது இயல்பாய் நின்றது. “இடைமரி வடொலன்” என்
னும் சூ - ஆல். (கூக)

அபிமன் னுளின் செயகை.

742. அங்கவளநாடெனம்சாணையையெந்து

வெங்கணைகொண்டிருகால் வில்லறுத்தோ - அங்கவள்
கோலானைக்கொண்டுகொடித்தேரத்தினைக் [ரன்
காலாளாய்ச்செய்தான் கறுத்து.

(இ-ள்.) வளம் அங்கம் நாடன் - வளமிருந்த அங்க தேசத்
தையுடையவனும், எய்தான் னு-பாணப்பிரயோகஞ்செய்தவர்
னை, னையெந்து - இருபத்தைந்தாய், வெங்கணைகொண்டு-
கொடிய அம்புகளால், ஈரிருகால் - தேரத்தாம், வில் அறுத்
து - (அவனைந்திய) வல்லினையெடுத்து, அவரு - அப்போர்க்க
ளத்தில், அவன்தன் - அக்கன்னனுடைய, கொலவ்ஐ - எர
ரதியை, கொன்று - மடித்து, கொடி - சுச்சைக்கொடி (கூ-
டிய) தேர்அழித்து - தேரரசு சிதைத்து, அவன்ஐ - அக்கன
னை, கறுத்து - கொபித்து, காலாள்ஆய் - பதாதுயாய் (சூ
செய்தான் - (அபிமன் னு) துரத்தான்.

இவ்வகை வில்லுந் தேரும் அழிப்புண்டு சாரதியை
டக் கொடுத்து, வேறு நிலத்திடையிழியப் பாய்ந்து வி.
தோடித் துசுபாசனன் தேரேறி யுக்கிரவேகத்தோடு மு
று பொங்கி யபிமன் னுவினுடன் வந்துதாங்கி. அங்கநாட.
இடத்தி னடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று எச்சமாய்
எய்தான் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரினைக் கொண்டது.
கொண்கி கருவிப் பொருளில் வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைச்
செய்ந்நுருபு. கறுத்து. இறந்தகாலவினையெச்சம் கறு பகுதி.
தகரமெழுச்சுந், த் இறந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிருதி.

